

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

เรื่อง

การพัฒนาเว็บไซต์การกระจายพันธุ์กล้วยไม้พื้นเมืองของไทย
Development website Distribution of Wild Orchids in Thailand

โดย

นายด่วนชะหยา กาเม
นายพงษ์ศักดิ์ ปานเพ็ร

อาจารย์ที่ปรึกษา

อ.ศุภร เหมินทร์

เสนอ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 73513
วัน,เดือน,ปี 20 ก.ค. 2550

b. 11794203
i.

ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีการผลิตพืช)

พุทธศักราช 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

เรื่อง

การพัฒนาเว็บไซต์การกระจายพันธุ์กล้วยไม้พื้นเมืองของไทย
Development website Distribution of Wild Orchids in Thailand

โดย

นายต่วนชะหฺยา กาเม
นายพงษ์ศักดิ์ ปานเพ็ริ

ได้รับพิจารณาเห็นชอบจาก

(อ.ศุกร เหมินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 6 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒5๕๙

ภาควิชารับรอง

(รศ.ดร. สมชาย กถ้าหาญ)

หัวหน้าภาควิชาพืชสวน

วันที่ ๒ เดือน พ.ศ. ๖๕...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยาม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ทั้งนี้ต้องขอขอบพระคุณ พ่อแม่ ที่ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนที่ใช้ในการศึกษา สั่งสอน อบรม และให้กำลังใจในการศึกษาตลอดมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ศุภกร เหมินทร์ และ คุณ ณีฎฐา เหมินทร์ ที่คอยให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ไพศาล วรอุไร ที่ชี้แนะแนวทาง และให้คำปรึกษา สั่งสอนจนปัญหาพิเศษฉบับนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอบคุณ เพื่อนๆ และน้องๆ ภาควิชาพืชสวน และเทคโนโลยีการผลิตพืช ที่ช่วยเหลือในการทำปัญหาพิเศษและเป็นกำลังใจตลอดมา

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าปัญหาพิเศษฉบับนี้จะเป็นประโยชน์บ้างไม่มากนักน้อยแก่ผู้ที่สนใจด้วยไม้ทุกท่านต่อไป

ตัวนยะหิยา กาเม
พงษ์ศักดิ์ ปานเพรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาเว็บไซต์การกระจายพันธุ์กล้วยไม้พื้นเมืองของไทย
โดย : นายต่วนชะห้ชา กาแม 47045042
: นายพงษ์ศักดิ์ ปานเพรี 47045060
ภาควิชา : พืชสวน
คณะ : เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา : อ.สุกร เหมินทร์

บทคัดย่อ

ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการกระจายพันธุ์กล้วยไม้พื้นเมืองของไทย ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ซึ่งแบ่งลักษณะภูมิภาคของประเทศออกเป็น 6 ภูมิภาคคือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง จากการศึกษา ค้นคว้าพบว่า ในแต่ละภูมิภาคของประเทศ มีกล้วยไม้ในเขตภาคเหนือ 98 สกุล ภาคใต้ 88 สกุล ภาคตะวันออก 69 สกุล ภาคตะวันตก 64 สกุล และภาคกลาง 35 สกุล และได้จัดทำข้อมูลการกระจายพันธุ์กล้วยไม้พื้นเมืองของไทย ลงบนเว็บไซต์ เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว ต่อการใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าหาข้อมูลต่อไป

Title : Development website Distribution of Wild Orchids in Thailand
Author : Mr. Tuanyahya kamae 47045042
: Mr. Pongsak panparee 47045060
Department : Horticulture
Faculty : Agricultural technology
Advisor : Mr. Suporn Hemindra

Abstract

The education does research work the Distribution of Wild Orchids in Thailand. Follow all provincially. Thailand. Which country can divide to the provincial character. 6. Provincial it is. The North. The Northeastern. The South. The East. The Western. A part is middle. From the education did research work to meet blames. In be the provincial country. There are orchids in the North border, 98. The family. The South. 88. The family. The East. 69. The family. The Western. 64. The family. A part is middle. 35 and Have made the data. The family. On the website. The convenience. and Be fast. The advantage using in the doing research work to seek the data.

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(III)
สารบัญภาพ	(IX)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	29
ผลการศึกษา	
สกุล Acampe Lindl.	30
ช้างสารภีน้อย	31
เอื้องช้างสารภี	33
สกุล Acanthephippium Blume	35
เข็ช้อยน้ำคอก	36
นกแก้วปากหงาย	38
สกุล Acriopsis Blume	40
จุกพราหมณ์	41
เอื้องนมหนู	43
สกุล Adenoccos Blume	45
เอื้องหอมใต้	46
สกุล Aerides Lour.	48
เอื้องกุหลาบกระเป่าเปิด	49
กุหลาบอินทจักร	51
กุหลาบเหลืองโคราช	53
กุหลาบกระบี่	55
มาลัยแดง	57
เอื้องกุหลาบกระเป่าปิด	59
เอื้องกุหลาบน่าน	61
สกุล Appendicula Blume	63
หางแมงเงา	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สกุล Arundina Blume	66
เอื้องดินใบไผ่	67
สกุล Ascocentrum Schltr. Ex J.J. Sm.	69
เอื้องเข็มม่วง	70
เอื้องเข็มแดง	72
สกุล Brachycorythis Lindl.	74
เอื้องดอกเทียน	75
สกุล Bulbophyllum Thouars	77
สิงโตกลอกตา	78
สิงโตก้านหลอด	80
สิงโตโคมไฟเล็ก	82
เอื้องขลุ่ยขลุ่ย	84
สิงโตพู่ศรี	86
สิงโตรวงข้าว	88
เอื้องพายทอง	90
สิงโตนกกลี	92
สิงโตดาว	94
สิงโตลินด์เลย์	96
สิงโตเครยาว	98
สิงโตกำมบูใหญ่	100
สิงโตดอกไม้ไฟ	102
สิงโตรังแตน	104
สิงโตนางรำ	106
เอื้องหัวเข็มหมุด	108
สิงโตรวงข้าว	110
สิงโตรวงข้าวดำ	112
สิงโตโคมไฟ	114
สิงโตงาม	116

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สิงโตพู่ทอง	118
สิงโตกำมปูแดง	120
สิงโตช่อทอง	122
สิงโตสยาม	124
สิงโตอาจารย์เต็ม	126
สิงโตพู่	128
สิงโตหนวดขาว	130
สิงโตใบพาย	132
สิงโตนาคราช	134
สกุล Calanthe Ker Gawl.	136
เอื้องน้ำตั้น	137
กล้วยไม้คง	139
อิวพวงมณี	141
อิวข้าวตอก	143
อิวนวลจันทร์	145
สกุล Chiloschista Lindl.	147
เอื้องหนวดพระอินทร์	148
เอื้องพญาไร่ใบ	150
สกุล Cirrhopetalum Lindl.	152
สิงโตร่ม	153
สิงโตพัดแดง	155
สิงโตพัดเหลือง	157
สิงโตพัดสีทอง	159
สกุล Cleisostoma Blume	161
เขาพะละ	162
ก้างปลา	164
เอื้องศรีสมร	166
สกุล Dendrobium Sw.	168
เอื้องผาเวียง	169

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **V** จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอื้องสาย	171
เอื้องสายไหม	173
เอื้องแซะภู	175
เอื้องเงินแดง	177
เอื้องข้าวตอก	179
เอื้องสายน้ำเขียว	181
หวายตะมอย	183
เอื้องนางพื่อน	185
เอื้องเมียง	187
เอื้องคำปอน	189
เอื้องเงิน	191
เอื้องทอง	193
เอื้องคำน้อย	195
เอื้องเงินหลวง	197
เหลืองจันทร์บูร	199
เอื้องกิ่งคำ	201
เอื้องคำฝอย	203
เอื้องดอกมะเขือ	205
เอื้องสีตาล	207
เอื้องตาเหิน	209
เอื้องผิง	211
สกุล Eria Lindl.	213
เอื้องช่องวงช้าง	214
เอื้องคำหิน	216
เอื้องนิ้วนาง	218
เอื้องตะขาบขาว	220
สกุล Eulophia R.Br. ex Lindl.	222
ว่านหัวครู	223

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **VI** ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญ (ต่อ)

	หน้า
สกุล Flickingeria A.D. Hawkes	225
เอื้องขาไก่ป่า	226
สกุล Gastrochilus D.Don	228
เอื้องตีนเต่า	229
ตีนเต่ากระ	231
ช้างฮ่อมคอ	233
สกุล Grammatophyllum Blume	235
เพชรหึง	236
สกุล Grosourdyia Rchh.f.	238
เอื้องเล่นลม	239
สกุล Habenaria Willd.	241
ปีศาจแดง	242
สกุล Kingidium P.F. Hunt	244
ตากาฉ้อ	245
สกุล Ludisia A. Rich.	247
ว่านน้ำทอง	248
สกุล Malaxis Soland. ex Sw.	250
หูเสือ	251
สกุล Oberonia Lindl.	253
เอื้องแฟนใบไค้	254
สกุล Pleione D.Don	256
เอื้องพลาชงาม	257
สกุล Zeuzine Lindl.	259
เอื้องดินน้อยปากกาง	260
สกุลกล้วยไม้พื้นเมืองของไทยทั้งหมด	262
สกุลกล้วยไม้พื้นเมืองของไทยในแต่ละภูมิภาค	266
สรุปผลการศึกษา	284
เอกสารอ้างอิง	285

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **VII** ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 1	แสดงลักษณะดอก ช้างสารภีน้อย	32
ภาพที่ 2	แสดงลักษณะดอก ช้างสารภีน้อย	32
ภาพที่ 3	แสดงลักษณะดอก เอื้องช้างสารภี	34
ภาพที่ 4	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องช้างสารภี	34
ภาพที่ 5	แสดงลักษณะช่อดอก เข็ยอกน้ำคอย	37
ภาพที่ 6	แสดงลักษณะใบ เข็ยอกน้ำคอย	37
ภาพที่ 7	แสดงลักษณะช่อดอก นกแก้วปากหงาย	39
ภาพที่ 8	แสดงลักษณะใบและต้น นกแก้วปากหงาย	39
ภาพที่ 9	แสดงลักษณะดอก จุกพราหมณ์	42
ภาพที่ 10	แสดงลักษณะช่อดอก จุกพราหมณ์	42
ภาพที่ 11	แสดงลักษณะดอก เอื้องนมหนู	44
ภาพที่ 12	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องนมหนู	44
ภาพที่ 13	แสดงลักษณะดอก เอื้องหอมใต้	47
ภาพที่ 14	แสดงลักษณะดอก เอื้องหอมใต้	47
ภาพที่ 15	แสดงลักษณะดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋าบเปิด	50
ภาพที่ 16	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋าบเปิด	50
ภาพที่ 17	แสดงลักษณะดอก กุหลาบอินทจักร	52
ภาพที่ 18	แสดงลักษณะช่อดอก กุหลาบอินทจักร	52
ภาพที่ 19	แสดงลักษณะดอก กุหลาบเหลืองโคราช	54
ภาพที่ 20	แสดงลักษณะช่อดอก กุหลาบเหลืองโคราช	54
ภาพที่ 21	แสดงลักษณะดอก กุหลาบกระบี่	56
ภาพที่ 22	แสดงลักษณะช่อดอก กุหลาบกระบี่	56
ภาพที่ 23	แสดงลักษณะใบ และดอก มาลัยแดง	58
ภาพที่ 24	แสดงลักษณะดอก มาลัยแดง	58
ภาพที่ 25	แสดงลักษณะดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋าบปิด	60
ภาพที่ 26	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋าบปิด	60
ภาพที่ 27	แสดงลักษณะดอก เอื้องกุหลาบน่าน	62
ภาพที่ 28	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องกุหลาบน่าน	62
ภาพที่ 29	แสดงลักษณะดอกและใบหางเมงเงา	65
ภาพที่ 30	แสดงลักษณะลำต้นและใบ หางเมงเงา	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 31	แสดงลักษณะดอกและใบ เอื้องไผ่	68
ภาพที่ 32	แสดงลักษณะลำต้นและดอก เอื้องไผ่	68
ภาพที่ 33	แสดงลักษณะดอก เอื้องเข็มม่วง	71
ภาพที่ 34	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเข็มม่วง	71
ภาพที่ 35	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเข็มแดง	73
ภาพที่ 36	แสดงลักษณะใบและดอก เอื้องเข็มแดง	73
ภาพที่ 37	แสดงลักษณะดอก เอื้องดอกเทียน	76
ภาพที่ 38	แสดงลักษณะใบและดอก เอื้องดอกเทียน	76
ภาพที่ 39	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตกลอกตา	79
ภาพที่ 40	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตกลอกตา	79
ภาพที่ 41	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตก้านหลอด	81
ภาพที่ 42	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตก้านหลอด	81
ภาพที่ 43	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตโคมไฟเล็ก	83
ภาพที่ 44	แสดงลักษณะดอกและลำต้น สิ้งโตโคมไฟเล็ก	83
ภาพที่ 45	แสดงลักษณะดอก เอื้องขยุกขยู	85
ภาพที่ 46	แสดงลักษณะดอก เอื้องขยุกขยู	85
ภาพที่ 47	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตพุ่มศรี	87
ภาพที่ 48	แสดงลักษณะดอกและใบ สิ้งโตพุ่มศรี	87
ภาพที่ 49	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตรวงข้าวนก	89
ภาพที่ 50	แสดงลักษณะช่อดอก สิ้งโตรวงข้าวนก	89
ภาพที่ 51	แสดงลักษณะดอก เอื้องพายทอง	91
ภาพที่ 52	แสดงลักษณะดอก เอื้องพายทอง	91
ภาพที่ 53	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตนกก้าม	93
ภาพที่ 54	แสดงลักษณะดอก และใบสิ้งโตนกก้าม	93
ภาพที่ 55	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตดาว	95
ภาพที่ 56	แสดงลักษณะดอก และใบ สิ้งโตดาว	95
ภาพที่ 57	แสดงลักษณะดอก สิ้งโตลินด์เลย์	97
ภาพที่ 58	แสดงลักษณะช่อดอก สิ้งโตลินด์เลย์	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 59	แสดงลักษณะดอก สิงโตเครายาว	99
ภาพที่ 60	แสดงลักษณะดอกและใบ สิงโตเครายาว	99
ภาพที่ 61	แสดงลักษณะดอก สิงโตกำมปูใหญ่	101
ภาพที่ 62	แสดงลักษณะดอก ใบ และลำต้น สิงโตกำมปูใหญ่	101
ภาพที่ 63	แสดงลักษณะดอก สิงโตดอกไม้ไฟ	103
ภาพที่ 64	แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตดอกไม้ไฟ	103
ภาพที่ 65	แสดงลักษณะดอก สิงโตรังแตน	105
ภาพที่ 66	แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตรังแตน	105
ภาพที่ 67	แสดงลักษณะดอก สิงโตนางรำ	107
ภาพที่ 68	แสดงลักษณะดอก สิงโตนางรำ	107
ภาพที่ 69	แสดงลักษณะดอก เอื้องหัวเข็มหมุด	109
ภาพที่ 70	แสดงลักษณะดอก และลำต้น เอื้องหัวเข็มหมุด	109
ภาพที่ 71	แสดงลักษณะดอก สิงโตรวงข้าว	111
ภาพที่ 72	แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก สิงโตรวงข้าว	111
ภาพที่ 73	แสดงลักษณะดอก สิงโตรวงข้าวดำ	113
ภาพที่ 74	แสดงลักษณะลำต้น สิงโตรวงข้าวดำ	113
ภาพที่ 75	แสดงลักษณะดอก สิงโตโคมไฟ	115
ภาพที่ 76	แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตโคมไฟ	115
ภาพที่ 77	แสดงลักษณะดอก สิงโตงาม	117
ภาพที่ 78	แสดงลักษณะดอก และลำต้น สิงโตงาม	117
ภาพที่ 79	แสดงลักษณะดอก สิบทูทอง	119
ภาพที่ 80	แสดงลักษณะ ใบ ลำต้น และดอก สิบทูทอง	119
ภาพที่ 81	แสดงลักษณะดอก สิงโตกำมปูแดง	121
ภาพที่ 82	แสดงลักษณะดอก สิงโตกำมปูแดง	121
ภาพที่ 83	แสดงลักษณะดอก สิงโตช่อทอง	123
ภาพที่ 84	แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตช่อทอง	123
ภาพที่ 85	แสดงลักษณะดอก สิงโตสยาม	125
ภาพที่ 86	แสดงลักษณะใบและดอก สิงโตสยาม	125
ภาพที่ 87	แสดงลักษณะดอก สิงโตอาจารย์เต็ม	127

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา X ละต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 88	แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก สิงโตอาจารย์เต็ม	127
ภาพที่ 89	แสดงลักษณะดอก สิงโตฟู	129
ภาพที่ 90	แสดงลักษณะดอก สิงโตฟู	129
ภาพที่ 91	แสดงลักษณะดอก สิงโตหนวดยาว	131
ภาพที่ 92	แสดงลักษณะใบ และดอก สิงโตหนวดยาว	131
ภาพที่ 93	แสดงลักษณะดอก สิงโตใบพาย	133
ภาพที่ 94	แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตใบพาย	133
ภาพที่ 95	แสดงลักษณะดอก สิงโตนาคราช	135
ภาพที่ 96	แสดงลักษณะใบ และดอก สิงโตนาคราช	135
ภาพที่ 97	แสดงลักษณะดอก เอื้องน้ำคั้น	138
ภาพที่ 98	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องน้ำคั้น	138
ภาพที่ 99	แสดงลักษณะดอก กล้วยไม้ดง	140
ภาพที่ 100	แสดงลักษณะใบและต้น กล้วยไม้ดง	140
ภาพที่ 101	แสดงลักษณะดอก อ้วพวงมณี	142
ภาพที่ 102	แสดงลักษณะดอก อ้วพวงมณี	142
ภาพที่ 103	แสดงลักษณะดอก อ้วข้าวตอก	144
ภาพที่ 104	แสดงลักษณะใบ และลำต้น อ้วข้าวตอก	144
ภาพที่ 105	แสดงลักษณะดอก อ้วนวลจันทร์	146
ภาพที่ 106	แสดงลักษณะช่อดอก อ้วนวลจันทร์	146
ภาพที่ 107	แสดงลักษณะดอก อ้วนหวดพระอินทร์	149
ภาพที่ 108	แสดงลักษณะช่อดอก อ้วนหวดพระอินทร์	149
ภาพที่ 109	แสดงลักษณะดอก เอื้องพญาไร่ใบ	151
ภาพที่ 110	แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องพญาไร่ใบ	151
ภาพที่ 111	แสดงลักษณะดอก สิงโตร่ม	154
ภาพที่ 112	แสดงลักษณะดอก สิงโตร่ม	154
ภาพที่ 113	แสดงลักษณะดอก สิงโตพัดแดง	156
ภาพที่ 114	แสดงลักษณะใบลำต้นและดอก สิงโตพัดแดง	156
ภาพที่ 115	แสดงลักษณะดอก สิงโตพัดเหลือง	158
ภาพที่ 116	แสดงลักษณะดอก และลำต้นสิงโตพัดเหลือง	158

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 117 แสดงลักษณะดอก สิงโตพัตติทอง	160
ภาพที่ 118 แสดงลักษณะดอก สิงโตพัตติทอง	160
ภาพที่ 119 แสดงลักษณะดอก เขาพะพะ	163
ภาพที่ 120 แสดงลักษณะช่อดอก เขาพะพะ	163
ภาพที่ 121 แสดงลักษณะดอก ก้างปลา	165
ภาพที่ 122 แสดงลักษณะ ลำต้นก้างปลา	165
ภาพที่ 123 แสดงลักษณะดอก เอื้องศรีสมร	167
ภาพที่ 124 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องศรีสมร	167
ภาพที่ 125 แสดงลักษณะดอก เอื้องผาเวียง	170
ภาพที่ 126 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องผาเวียง	170
ภาพที่ 127 แสดงลักษณะดอก เอื้องสาย	172
ภาพที่ 128 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสาย	172
ภาพที่ 129 แสดงลักษณะดอก เอื้องสายใหม่	174
ภาพที่ 130 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสายใหม่	174
ภาพที่ 131 แสดงลักษณะดอก เอื้องแซะ	176
ภาพที่ 132 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องแซะ	176
ภาพที่ 133 แสดงลักษณะดอก เอื้องเงินแดง	178
ภาพที่ 134 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องเงินแดง	178
ภาพที่ 135 แสดงลักษณะใบ และดอก เอื้องข้าวตอก	180
ภาพที่ 136 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องข้าวตอก	180
ภาพที่ 137 แสดงลักษณะดอก เอื้องสายน้ำเขียว	182
ภาพที่ 138 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสายน้ำเขียว	182
ภาพที่ 139 แสดงลักษณะดอก หวายตะมอย	184
ภาพที่ 140 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก หวายตะมอย	184
ภาพที่ 141 แสดงลักษณะดอก เอื้องนางพื่อน	186
ภาพที่ 142 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องนางพื่อน	186
ภาพที่ 143 แสดงลักษณะดอก เอื้องเมียง	188
ภาพที่ 44 แสดงลักษณะดอก เอื้องเมียง	188
ภาพที่ 145 แสดงลักษณะดอก เอื้องกำปอน	190

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 146 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องคำปอน	190
ภาพที่ 147 แสดงลักษณะดอก เอื้องเงิน	192
ภาพที่ 148 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเงิน	192
ภาพที่ 149 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องทอง	194
ภาพที่ 150 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องทอง	194
ภาพที่ 151 แสดงลักษณะดอก แววมยุรา	196
ภาพที่ 152 แสดงลักษณะช่อดอกแววมยุรา	196
ภาพที่ 153 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเงินหลวง	198
ภาพที่ 154 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องเงินหลวง	198
ภาพที่ 155 แสดงลักษณะดอก เหลืองจันทร์บูร	200
ภาพที่ 156 แสดงลักษณะช่อดอก เหลืองจันทร์บูร	200
ภาพที่ 157 แสดงลักษณะดอก เอื้องเมียง	202
ภาพที่ 158 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเมียง	202
ภาพที่ 159 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องคำฝอย	204
ภาพที่ 160 แสดงลักษณะลำต้น และช่อดอก เอื้องคำฝอย	204
ภาพที่ 161 แสดงลักษณะดอก เอื้องดอกมะเขือ	206
ภาพที่ 162 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องดอกมะเขือ	206
ภาพที่ 163 แสดงลักษณะดอก เอื้องสีตาล	208
ภาพที่ 164 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสีตาล	208
ภาพที่ 165 แสดงลักษณะดอก เอื้องตาเหิน	210
ภาพที่ 166 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องตาเหิน	210
ภาพที่ 167 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องผึ้ง	212
ภาพที่ 168 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และช่อดอก เอื้องผึ้ง	212
ภาพที่ 169 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องช่องวงช้าง	215
ภาพที่ 170 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องช่องวงช้าง	215
ภาพที่ 171 แสดงลักษณะดอก เอื้องคำหิน	217
ภาพที่ 172 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องคำหิน	217
ภาพที่ 173 แสดงลักษณะใบ และดอกเอื้องน้วนาง	219
ภาพที่ 174 แสดงลักษณะใบ เอื้องน้วนาง	219

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 175 แสดงชาวลักษณะดอก เอื้องตะขาบขาว	221
ภาพที่ 176 แสดงลักษณะดอก และใบ เอื้องตะขาบ	221
ภาพที่ 177 แสดงลักษณะดอก ว่านหัวครุ	224
ภาพที่ 178 แสดงลักษณะลำต้นและดอก ว่านหัวครุ	224
ภาพที่ 179 แสดงลักษณะดอก เอื้องข่าไถ่ป่า	227
ภาพที่ 180 แสดงลักษณะดอก ลำต้น และใบเอื้องข่าไถ่ป่า	227
ภาพที่ 181 แสดงลักษณะดอก เอื้องตีนเต่า	230
ภาพที่ 182 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องตีนเต่า	230
ภาพที่ 183 แสดงลักษณะดอก ตีนเต่ากระ	232
ภาพที่ 184 แสดงลักษณะช่อดอก ตีนเต่ากระ	232
ภาพที่ 185 แสดงลักษณะช่อดอก ช้างฮ่อมกอ	234
ภาพที่ 186 แสดงลักษณะช่อดอก ช้างฮ่อมกอ	234
ภาพที่ 187 แสดงลักษณะดอก เพชรหึง	237
ภาพที่ 188 แสดงลักษณะใบ และ ลำต้น เพชรหึง	237
ภาพที่ 189 แสดงลักษณะดอก เอื้องเล่นสม	240
ภาพที่ 190 แสดงลักษณะใบ ราก และดอก เอื้องเล่นสม	240
ภาพที่ 191 แสดงลักษณะดอก ปัดแดง	243
ภาพที่ 192 แสดงลักษณะดอก ปัดแดง	243
ภาพที่ 193 แสดงลักษณะดอก ตากาฉ้อ	246
ภาพที่ 194 แสดงลักษณะดอก และใบ ตากาฉ้อ	246
ภาพที่ 195 แสดงลักษณะดอก ว่านน้ำทอง	249
ภาพที่ 196 แสดงลักษณะช่อดอก ว่านน้ำทอง	249
ภาพที่ 197 แสดงลักษณะช่อดอก หูเสือ	252
ภาพที่ 198 แสดงลักษณะช่อดอก หูเสือ	252
ภาพที่ 199 แสดงลักษณะดอก เอื้องแพนใบโค้ง	255
ภาพที่ 200 แสดงลักษณะ ใบ เอื้องแพนใบโค้ง	255
ภาพที่ 201 แสดงลักษณะดอก เอื้องพลาขงาม	258
ภาพที่ 202 แสดงลักษณะดอก เอื้องพลาขงาม	258
ภาพที่ 203 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องคินน้อยปากกาง	261
ภาพที่ 204 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องคินน้อยปากกาง	261

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา XIV ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

กล้วยไม้เป็นพืชในกลุ่มพืชใบเลี้ยงเดี่ยว (monocotyledonous plant) วงศ์ออร์คิดีเซอี (Orchidaceae) หรือเรียกกันทั่วไปว่า วงศ์กล้วยไม้ เป็นพืชที่มีอายุยืนนานหลายปี จำพวกไม้มีเนื้อไม้ (perennial herbs) และมีจำนวนชนิดมากที่สุดชนิดในบรรดาไม้ดอกด้วยกัน ตามรายงานระบุไว้ประมาณ 19,000 ชนิด ทั้งนี้หมายถึงชนิดที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ไม่นับรวมพวกลูกผสมหรือที่ได้จากการปรับปรุงพันธุ์อีกมากมายหลายเท่า ซึ่งนับวันจะมีพวกที่ไม่ใช่พันธุ์แท้เหล่านี้เพิ่มไปไม่มีที่สิ้นสุด (อบฉันท์, 2531)

ประเทศไทยมีการสำรวจพบกล้วยไม้รวมทั้งสิ้นแล้ว 174 สกุล จำแนกเป็นชนิดได้กว่า 1,154 ชนิด แม้กระนั้นก็ยังคงมีรายงานการพบกล้วยไม้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งกล้วยไม้รายงานใหม่ (new record) หรือกล้วยไม้ชนิดใหม่ (new species) นับว่าไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีทรัพยากรกล้วยไม้มากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก สาเหตุหนึ่งที่ไทยเป็นแหล่งกระจายพันธุ์ที่สำคัญของกล้วยไม้ก็เนื่องมาจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตพฤษภภูมิศาสตร์ (Plant Geographic Region) ของโลกถึงสามเขต คือ เขตอินโดจีน (Indo-Burmese Region) เขตอินโดจีน (Indo-Chinese Region) และเขตอินโดมาลายัน (Indo-Malayan Region) แต่ละเขตล้วนประกอบด้วยกล้วยไม้ที่มีความโดดเด่นแตกต่างกันไป ดังนั้นไทยจึงเป็นพื้นที่ที่รวบรวมพรรณกล้วยไม้ของทั้งสามเขตพฤษภภูมิศาสตร์ดังกล่าวไว้ด้วยกัน (สลิล และ นฤมล, 2548)

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดจำแนกกล้วยไม้ในพื้นที่เมืองของประเทศไทย ออกตามลักษณะภูมิประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของกล้วยไม้ ตลอดจนรับทราบถึงการกระจายพันธุ์ของกล้วยไม้แต่ละชนิดได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการกระจายพันธุ์ของกล้วยไม้พื้นเมืองของไทย ตามลักษณะภูมิภาคต่างๆ โดยธรรมชาติในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาถึงชนิดของกล้วยไม้พื้นเมืองของไทย ตามภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย
3. เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลกล้วยไม้บนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

ประวัติและข้อมูลทั่วไป

กล้วยไม้เป็นพืชวงศ์ใหญ่ มีกว่า 700 สกุล ที่พบในธรรมชาติมีประมาณ 25,000 ชนิด มีการผสมข้ามชนิดและข้ามสกุลมากกว่า 30,000 คู่ผสม กล้วยไม้มีดอกสวยงาม หลากหลายสีสัน เป็นที่นิยมปลูกเลี้ยงกันทั่วโลก ประเทศไทยเป็นแหล่งกำเนิดพันธุ์กล้วยไม้ที่สวยงามหลายชนิดและมีการพัฒนากล้วยไม้ถูกผสมจำนวนมากขึ้นภายในประเทศ

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

เนื่องจากกล้วยไม้เป็นพืชวงศ์ใหญ่ มีความแตกต่างกันภายในวงศ์อย่างเห็นได้ชัด โดยทั่วไป ลำต้นของกล้วยไม้ไม่มีแก่นและเปลือก เนื้อในเสมอกัน ลำต้นมี 2 ลักษณะ คือ ลำต้นแท้ มีข้อและปล้องเหมือนพืชใบเลี้ยงเดี่ยวทั่วไป มีการเจริญเติบโตทางยอด ลำต้นเทียมหรือลำลูกกล้วยไว้สะสมอาหาร มีลำต้นเป็นเหง้า มีข้อและปล้องถี่ เจริญในแนวนอนไปตามผิวของเครื่องปลูก รากกลม อวบน้ำเป็นเส้นเล็กแข็งหรือแบนราบ มีทั้งรากดิน รากกึ่งดิน รากกึ่งอากาศ และรากอากาศ ใบเป็นใบเลี้ยงเดี่ยวมีลักษณะต่างกันออกไป เช่น รูปแถบ รูปกลมยาว หรือลดรูปเป็นเพียงเกล็ด แผ่นใบบางคล้ายใบหอก หนาอวบน้ำ หรือเป็นแท่งกลม ส่วนมากแล้วไม่มีส่วนที่เป็นก้านใบชัดเจน สีของใบเป็นสีเขียวสด บางชนิดเป็นสีม่วงคล้ำ บางชนิดก็มีลวดลาย ดอกออกที่ปลายลำต้น ชอกใบหรือข้างลำต้น ดอกเป็นดอกเดี่ยวหรือเป็นช่อ แต่ละดอกมีกลีบเลี้ยง 3 กลีบเรียงสลับกันกับกลีบดอก 3 กลีบ กลีบดอกอันล่างมีลักษณะต่างออกไปเรียกว่ากลีบปากหรือกลีบกระเปาะไว้สำหรับล่อแมลง ก้านเกสรตัวเมียและยอดเกสรตัวเมียเชื่อมติดกันกับเกสรตัวผู้เป็นเส้าเกสรอยู่กลางดอก เกสรตัวผู้อยู่รวมกันเป็นก้อนเป็นกลุ่มเรณู แต่ละอับเรณูมีฝาปิด มี 2, 4 หรือ 8 ก้อนแล้วแต่ชนิด กล้วยไม้ ยอดเกสรตัวเมียอยู่ใต้อับเรณู มีลักษณะเป็นเมือกเหนียว รังไข่อยู่ตรงส่วนของก้านดอก เมื่อได้รับการผสมจะเจริญไปเป็นเมล็ดต่อไป (<http://www.panmai.com,2549> online)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะส่วนต่างๆ ของกล้วยไม้

ต้น (stem)

ต้นของกล้วยไม้มีความแตกต่างกันหลายแบบ เช่น กลุ่มหนึ่งมีลักษณะเด่นเฉพาะที่เป็นที่รู้จักกันดี คือ พวกที่มีลำต้นป้องกันผลกล้วย ที่เรียกกันว่าลำลูกกล้วย (pseudobulb) แต่ยังมีกล้วยไม้ชนิดอื่นๆ อีกมากที่มีลักษณะของต้นแตกต่างกันไปจากนี้ ซึ่งมักจะมีส่วนของต้นที่เป็นตัวหลัก มีลักษณะกลมยาวเป็นเส้นค่อนข้างเล็ก แต่มักจะแข็งและเหนียว ซึ่งเรียกกันว่าเหง้า (rhizome) และจากเหง้านี้มีลำต้นอีกส่วนหนึ่งมีลำต้นอีกส่วนหนึ่งซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากเหง้าเดิม เช่น เป็นลำยาว ลำของกล้วยไม้บางชนิด โคนพองกว่าส่วนปลาย บางชนิดหัวท้ายเรียวยาวตรงกลางป่องเล็กน้อย ส่วนพวกที่มีหัวเทียม ส่วนที่เป็นหัวจะมีลักษณะต่างๆ กัน เช่น ทรงกระบอก รูปกระสวย หรือรูปหยดน้ำ เป็นต้น ลำต้นที่เป็นลำหรือมีลักษณะคล้ายหัวนี้ ทำหน้าที่เก็บน้ำและอาหารสะสม

นอกจากนี้กล้วยไม้หลายชนิดยังมีกิ่งที่กลายเป็นต้นเล็กๆ และพร้อมจะหลุดร่วงไปเจริญเป็นต้นใหม่ได้ เป็นการเพิ่มจำนวนต้นให้มากอีกวิธีหนึ่ง นอกเหนือจากการแตกหน่อขยายขนาดของกอ

ราก (root)

รากของกล้วยไม้ อาจจะเกิดเฉพาะที่โคนต้นหรือตามข้อ มีขนาดและจำนวนต่างกันตามชนิด ในกล้วยไม้หลายชนิด รากยังช่วยในการสังเคราะห์แสงด้วย เช่น พวกพญาไร้ใบ มีรากที่เจริญเติบโตมาก มีสีเขียว เป็นส่วนที่เห็นได้ชัดที่สุด นอกจากนี้ รากกล้วยไม้ยังมีเนื้อเยื่อคล้ายๆ ฟองน้ำ ล้อมรอบเนื้อเยื่อลำเลียงตรงกลาง ส่วนที่คล้ายฟองน้ำนี้มีส่วนช่วยในการเก็บความชื้นได้อีกด้วย สามารถจำแนกประเภทของกล้วยไม้ตามความแตกต่างของระบบรากได้ 4 ประเภทดังนี้

กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบรากดิน (terrestrial root)

เป็นกล้วยไม้ที่มีระบบรากเกิดจากหัวที่وابน้ำซึ่งอยู่ใต้ดิน หัวรากจะมีน้ำหนักมาก กล้วยไม้ประเภทนี้มักจะพบอยู่ตามธรรมชาติ ในพื้นที่ที่มีสภาพของฤดูกาลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน เช่น ในเขตที่มีฤดูฝนซึ่งมีฝนตกชุก และมีฤดูแล้งซึ่งแห้งสลับกัน เมื่อถึงฤดูฝน หัวก็จะแตกหน่อและใบอ่อนพุ่งขึ้นมาบนผิวดิน ส่วนหัวนั้นก็จะเจริญเป็นหัวใหม่เพิ่มขึ้นมาอีก และอาจจะออกดอกในตอนที่ปลายฤดูฝน เมื่อพ้นฤดูฝนไปแล้วก็จะทรุดโทรม และแห้งไป คงเหลือแต่หัวซึ่งอบน้ำ และมีอาหารสะสมฝังอยู่ในดิน มีการพักตัว และสามารถทนความแห้งแล้ง หรือแม้แต่การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิที่ค่อนข้างรุนแรง เช่น ร้อนจัด เย็นจัด ได้เป็นอย่างดี จนกระทั่งถึงฤดูที่มีน้ำ มีแสงสว่าง และอุณหภูมิเหมาะสมก็จะเจริญเป็นหน่อ และใบอ่อนอีกครั้งหนึ่ง กล้วยไม้รากดินเช่น สกุ๊ด ฮาบีนาเรีย (Habenaria Willd.) เพคไทลิส (Pecteilis Raf.) และแบรคคิโคไรทิส (Brachycorythis Lindl.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบรากกึ่งดิน (semi-terrestrial root)

กล้วยไม้ประเภทนี้ไม่มีหัวอวบน้ำเหมือนประเภทที่มีระบบรากแบบรากดิน มักพบตามธรรมชาติในสภาพที่ขึ้นอยู่บนพื้นดิน แต่รากไม่มีลักษณะอวบน้ำ รากสามารถเก็บสะสมน้ำได้ดีพอสมควร รากขนอ่อนแทบจะไม่มีเลย บางครั้งจะพบว่าใบอาจจะหลุดร่วงไปในฤดูแล้งจนเหลือแต่ตอ แต่ตาซึ่งอยู่ที่ตอก็ยังคงอยู่ เมื่อได้รับความชื้น และสภาพแวดล้อมเหมาะสมก็จะแตกหน่อใหม่ได้อีก หากมีลำลูกกล้วยก็อาจจะอยู่ใต้น้ำดิน หรือเหนือผิวดินก็ได้ กล้วยไม้ประเภทนี้มีระบบรากค่อนข้างละเอียด ส่วนใหญ่มักอาศัยอยู่ตามพื้นที่ซึ่งมีหินผุ และใบไม้ผุตกทับถมอยู่ที่พื้นดิน และจะอาศัยสิ่งเหล่านี้เป็นอาหารด้วย กล้วยไม้ที่มีระบบรากกึ่งดิน เช่น กล้วยไม้สกุลรองเท้านารี (*Paphiopedilum Pfitzer*) สกุลเอื้องพร้าว (*Phaius Lour.*)

ระบบรากกึ่งอากาศ (semi-epiphytic root)

กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบรากกึ่งอากาศ หมายถึงกล้วยไม้ซึ่งโดยธรรมชาติจะขึ้นอยู่บนพื้นดินบนหิน และบนต้นไม้ หากพบขึ้นอยู่บนพื้นดินก็จะอยู่บนพื้นดินซึ่งมีใบไม้ผุตกทับถมกันค่อนข้างหนา เนื่องจากเป็นสภาพที่โปร่งช่วยให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก หรือเป็นพื้นที่สูงที่ไม่ทำให้น้ำขังอยู่นาน

กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบนี้มีลักษณะ และคุณสมบัติเอนเอียงไปทางรากอากาศมากขึ้น กล่าวคือ เซลล์ผิวของรากมีชั้นเซลล์ที่หนา และมีลักษณะคล้ายฟองน้ำ ผิวนอกเกลี้ยงไม่มีขน มีคุณสมบัติคล้ายฟองน้ำคือเก็บ และดูดน้ำได้มาก นอกจากนั้นยังสามารถนำน้ำไปตามเซลล์ผิวได้ตลอดความยาวของราก ดังที่พบเสมอๆ ตามธรรมชาติว่าแม้รากได้รับความชื้นเพียงบางส่วนก็ตามแต่กล้วยไม้สามารถดำรงชีวิต และเจริญอยู่ได้ กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบรากกึ่งอากาศนี้มักมีรากขนงใหญ่หยายอยู่กันอย่างหนาแน่น ไม่มีรากขนอ่อน รากมีขนาดเล็กกว่ารากอากาศ และมีแขนงรากเล็กกว่า และหนาแน่นกว่า กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบนี้ได้แก่ กล้วยไม้สกุลหวาย (*Dendrobium Blume*) สกุลเข็มเบียด (*Cymbidium Sw.*)

กล้วยไม้ที่มีระบบรากแบบรากอากาศ (epiphytic root)

กล้วยไม้ที่มีระบบรากเป็นรากอากาศอย่างแท้จริงนั้น มักพบขึ้นอยู่ตามต้นไม้ รากจะมีขนาดใหญ่และหยาย แต่ถ้าใช้มือหักรากสดออกดูจะพบว่าตัวรากจริงๆเป็นแกนเล็ก และแข็ง ส่วนผิวรากหนารากจะทำหน้าที่ดูดน้ำ เก็บน้ำ และนำน้ำไปตามรากได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถทนต่อความแห้งแล้งได้ดีแม้ว่าจะไม่ถูกน้ำ นอกจากนั้นอาจพบว่าบางส่วนของรากเช่นที่ปลายรากสด มีสีเขียวของคลอโรฟิลล์เห็นได้ชัดเจน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารากอากาศสามารถทำหน้าที่ปรุงอาหารได้เช่นเดียวกับใบเมื่อมีแสงสว่าง เพราะฉะนั้นรากประเภทนี้จึงไม่หลบแสงสว่างเหมือนรากต้นกล้วยไม้ดินทั่วไป กล้วยไม้ที่มีระบบรากอากาศ ได้แก่ กล้วยไม้สกุลแวนด้า (*Vanda Jones ex R.Br.*) สกุลช้าง (*Rhynchostylis Blume*) และสกุลกุหลาบ (*Acrides Lour.*)

ใบ (leaf)

ใบกล้วยไม้มีความหลากหลายมากเช่นกัน หลายชนิดใบลดรูปไม่เจริญได้แก่ พวกพญาไร้ใบส่วนพวกที่มีใบ ยังแยกได้เป็นพวกที่ไม่หึงใบและพวกหึงใบ พวกหึงใบจะมีแผ่นใบ บาง พวกที่ไม่หึงใบ มีทั้งพวกใบกลมคล้ายต้นและใบแผ่เป็นแผ่นแบน พวกหลังนี้แผ่นใบมักจะหนา ค่อนข้างอวบน้ำและแข็ง ผิวใบมักจะมัน

ดอก (flower)

ปกติดอกกล้วยไม้มี 6 กลีบ ประกอบด้วยกลีบเลี้ยง (sepal) 3 กลีบ และกลีบดอก (petal) 3 กลีบ ตรงกลางดอกเป็นเส้าเกสร (staminal column)

กลีบเลี้ยง (sepal)

กลีบเลี้ยงเรียงตัวอยู่รอบนอกสุด จะเห็นได้ชัดเจนเมื่อคว่ำดอกดู บางชนิดกลีบเลี้ยงทั้งสามมี ลักษณะคล้ายกัน และหลายชนิดมีกลีบเลี้ยงที่มีลักษณะแตกต่างกัน คือ แยกเป็นกลีบเลี้ยงบน (dorsal sepal) อยู่ในตำแหน่งหลังเส้าเกสร และกลีบเลี้ยงด้านข้าง 2 กลีบ (lateral sepal) ซึ่งมีลักษณะ เหมือนกัน แต่อาจจะต่างจากกลีบเลี้ยงบน

กลีบดอก (petal)

กลีบดอกเรียงตัวเป็นชั้นถัดเข้าไปจากชั้นกลีบเลี้ยง ประกอบด้วยกลีบดอกด้านข้าง (lateral petal) ซึ่งมีลักษณะเหมือนกัน ส่วนกลีบดอกอีก 1 กลีบนั้น มีลักษณะที่แตกต่างจากกลีบดอก ด้านข้างอย่างชัดเจน นิยมเรียกกันว่า กลีบปาก (lip, labellum) ซึ่งมักจะเป็นส่วนเด่นที่สุดของดอก มีความหลากหลายหรือวิจิตรพิสดารต่างๆกันไปตามสกุลและชนิด เป็นแผ่นที่แยกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วง โคนกลีบปาก (hypochile) กับช่วงปลายกลีบปาก (epichile) ซึ่งทั้ง 2 ช่วงมีลักษณะต่างกัน หรือแยก เป็น 3 ส่วน มีช่วงกลางหรือช่วงคอกกลีบปาก (mesochile) เพิ่มขึ้น ช่วง โคนกลีบปากชนิดที่มีหูกลีบ ปาก (side lobe) และปลายกลีบปากหลายชนิดหยักเว้าหรือพับกลีบหรือมีชายครุย ทางด้านบนแผ่น กลีบปากอาจจะมีสัน (keel) เป็นแนว หรือคุ่มเนื้อเยื่อ (callus) ลักษณะต่างๆกันนอกจากนั้นช่วง โคน หรือใกล้ โคน หรืออาจจะเป็นส่วนใหญ่ของกลีบปากยังมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นถุง (saccate) หรือ เป็นเคียว (spur) หรือมีลักษณะและขนาดแตกต่างกันไปตามแต่ละชนิด กลีบปากของกล้วยไม้ส่วนใหญ่ มักจะอยู่ทางด้านล่างของดอก (resupinate) ซึ่งเกิดจากการบิดตัวของดอกในระยะที่เป็นดอก อ่อน อีกพวกมีกลีบปากอยู่ทางด้านบน (nonresupinate)

เส้าเกสร (staminal column)

ส่วนที่สำคัญและเป็นลักษณะเฉพาะของกล้วยไม้ คือ เส้าเกสร ซึ่งเป็นที่รวมของวงหรือชั้น เกสรเพศผู้ และส่วนของเกสรเพศเมียเข้าไว้ด้วยกัน มีลักษณะเป็นแท่งอยู่ตรงกลางดอก ส่วนบนสุด มักจะมีฝาเล็กๆ (anther cap) ปิดคลุมกลุ่มเรณูไว้ ต่ำลงมาทางด้านหน้าของเส้าเกสรซึ่งหันหน้าเข้าสู่

กลีบปาก มีแฉ่งเว้าลึกเข้าไปในเส้าเกสร ภายในมีน้ำเหนียวๆ คือ ส่วนยอดของเกสรตัวเมีย (stigma) ซึ่งมีลักษณะและตำแหน่งที่อยู่เปลี่ยนแปลงไป ต่างจากดอกไม้ชนิดอื่นๆซึ่งปกติอยู่ที่ยอด เกสรส่วนเว้าที่เป็นแฉ่ง ในกล้วยไม้บางกลุ่มอาจจะมีการเจริญของเนื้อเยื่อออกไปเป็นจะงอย (rostellum) ซึ่งนับเป็นส่วนของเกสรเพศเมียที่เป็นหมัน ส่วนด้านข้างของยอดเส้าเกสรทั้งสองข้างก็อาจมี stylid ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นหรือเป็นแผ่น โคนเส้าเกสรก็เช่นเดียวกัน บางกลุ่มมีการเจริญของเนื้อเยื่อโคนเส้าเกสรยื่นออกไปเป็นคาง (mentum) กลีบเลี้ยงคู่ข้าง (lateral petal) ในบางชนิดจะติดอยู่สองข้างของส่วนที่ยื่นออกไปนี้ และกลีบปากติดที่ปลายสุด ซึ่งเมื่อดูจากภายนอกจะเห็นคล้ายๆเป็นถุงเส้าเกสรมีรูปลักษณะต่างกันไปในแต่ละชนิดหรือแต่ละสกุล และใช้ในการจัดจำแนกกล้วยไม้ได้

อับเรณู (anther)

อับเรณูของกล้วยไม้ส่วนใหญ่มีเพียง 1 อัน ติดอยู่ที่ส่วนบนสุดของเส้าเกสร มีฝากรถกลุ่มเรณูที่มักจะหลุดร่วงง่าย อับเรณูแต่ละสกุลมีจำนวนกลุ่มละอองเรณูต่างกัน ตั้งแต่ 2 ไปจนถึง 8 กลุ่ม มีทั้งแบบที่ละอองเรณูแต่ละกลุ่มเป็นอิสระ และแบบที่ยึดติดกันแน่นกับแผ่นบางใส เรียกชุดกลุ่มเรณู (pollinarium) รูปแบบต่างๆกัน ส่วนแผ่นหรือแถบเยื่อที่คล้ายกันยึดติดกับกลุ่มเรณูเรียกว่าก้านกลุ่มเรณู (caudicle หรือ stipe) ที่ปลายอีกด้านของแผ่นเยื่อมักจะแผ่แบนเป็นเส้นหรือเป็นคืบ และมีสารเหนียวๆซึ่งทำให้ชุดกลุ่มละอองเรณูติดไปกับหัวหรือขาของแมลงที่มาที่ดอกกล้วยไม้ได้โดยง่าย เรียกปุ่มหรือเป็นก้านกลุ่มเรณู (viscidium)

รังไข่ (ovary)

ส่วนล่างสุดต่ำกว่าเส้าเกสร คือ รังไข่ ซึ่งอยู่ใต้ชั้นวงกลีบและต่อเนื่องไปกับก้านดอกแต่มักจะเห็นขอบเขตได้ค่อนข้างชัดเจน คือบริเวณที่เป็นรังไข่มักจะป้องกันกว่าส่วนที่เป็นก้านดอก และมักจะมีร่องตามยาว 3-6 ร่อง ภายในรังไข่มีออวูล (ovule) ขนาดเล็กจนเกือบเป็นผงจำนวนมากมาย นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับดอกอีกส่วนหนึ่ง คือส่วนที่เรียกว่าใบประดับ (bract) และใบประดับย่อย (bracteole) อยู่ตรงบริเวณก้านดอก หรือก้านดอกย่อย ต่อกับต้นหรือแกนช่อดอก ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของกล้วยไม้บางชนิด เช่น เอื้องเต่าทอง (*Eria ornata*)

ฝักและเมล็ด (pods and seed)

กล้วยไม้เป็นพันธุ์ไม้ที่แต่ละผลหรือฝักมีขนาด ลักษณะรูปร่างต่างๆกัน เมื่อแก่เต็มที่แตกตามแนวยาว 3 แนว ภายในมีเมล็ดที่มีขนาดเล็กมาก ลักษณะเป็นผงละเอียดจำนวนมากบางชนิดอาจมีถึงล้านเมล็ด และยังเป็นเมล็ดที่ภายในไม่อาหารสะสม ในธรรมชาติมีเมล็ดจำนวนมากมายเหล่านี้มีโอกาสงอกเจริญเป็นต้นใหม่ได้ไม่มากนัก เมล็ดที่งอกและเจริญได้นั้นต้องตกในที่ที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสม และมีราพวกไมคอร์ไรซา (mycorrhiza) อยู่ด้วย ราพวกนี้มีเส้นใยเจริญเข้าไปในเมล็ด นอกจากนั้นส่วนใหญ่ภายในฝักกล้วยไม้ยังมี spring hairs ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นยาวๆสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีน้ำตาลอ่อน หรือสีนวล แทรกปะปนกับเมล็ด การเคลื่อนไหวของเส้นยาวเหล่านี้ เมื่อความชื้นเปลี่ยนช่วยทำให้เมล็ดกระจายออกไปจากฝักได้ดียิ่งขึ้น

การจัดจำแนกกกล้วยไม้

กล้วยไม้มีลักษณะที่เฉพาะตัวเป็นอย่างมาก จนทำให้เป็นที่รู้จักได้ง่ายในระดับวงศ์ แต่เนื่องจากพืชวงศ์กล้วยไม้มีวิวัฒนาการไปหลายทิศทาง ทำให้มีความหลากหลายภายในวงศ์สูง จำนวนสกุลและชนิดมากมาย และได้มีการจัดจำแนกหลายระบบ

การจำแนกที่พบในธรรมชาติ

ในธรรมชาติอาจจำแนกกล้วยไม้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กล้วยไม้อิงอาศัย (epiphytic orchid) ซึ่งมักจะพบได้ค่อนข้างมากใช้รากเกาะยึดกับเปลือกไม้ โดยไม่เบียดเบียนอาหารจากต้นไม้ หลายชนิดสามารถเจริญได้บนโขดหินหรือหน้าผาได้ด้วย ซึ่งถ้าพบในลักษณะเช่นนี้อาจเรียกกล้วยไม้พวกนี้ว่าเป็นพวกอิงอาศัยบนหิน (lithophytic orchid) และอีกพวกหนึ่งคือ กล้วยไม้ดิน (terrestrial orchid) ขึ้นตามพื้นดินหรือซอกหิน นอกจากนี้กล้วยไม้ที่พบตามพื้นดินยังมีอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่มีการสร้างใบหรือต้นที่มีสีเขียว ไม่สามารถสร้างอาหารจากการสังเคราะห์ด้วยแสงได้ แต่ได้อาหารจากการย่อยสลายซากพืชเรียกกันว่ากล้วยไม้กินซาก (saprophytic orchid) พบได้เป็นครั้งคราวตามป่าดิบชื้น

การจำแนกตามลักษณะการเจริญเติบโต

เราสามารถแยกกล้วยไม้ตามลักษณะการเจริญเติบโตได้เป็น 2 ประเภท คือ พวกที่เจริญเติบโตทางยอดไปเรื่อยๆ หรือเรียกว่าเป็นพวกที่มีการเจริญเติบโตทางยอด (monopodial) เช่น และพวกที่สร้างต้นหรือหน่อใหม่จากส่วนฐานของต้นหรือหัวเดิมหรือเหง้า จัดเป็นพวกที่เจริญทางด้านข้าง (sympodial orchid) กล้วยไม้ที่มีการเจริญเติบโตทางยอด เช่น เอื้องเขานก (Rhynchosyris Blume) ฟ้ามุ่ย (Vanda Jones ex R.Br.) มักจะมีลำต้นยาว พวกนี้จะมีการแตกหน่อใหม่จากโคนต้นเดิม ส่วนพวกกล้วยไม้ที่เจริญทางด้านข้างต้น มักจะมีต้นที่ป้องพอง เรียกว่า ลำลูกกล้วยหรือหัวเทียม เช่น เอื้องหมาก เป็นต้น

การจำแนกกล้วยไม้ทางวิชาการ

เนื่องจากพืชในวงศ์กล้วยไม้มีความหลากหลายและมีจำนวนชนิดมาก ได้มีนักพฤกษศาสตร์หลายท่านจำแนกวงศ์กล้วยไม้ออกเป็นวงศ์ย่อยในระบบต่างๆ กันเนื่องจากเข้าใจง่าย ซึ่งจำแนกออกเป็น 6 วงศ์ย่อยได้แก่

1. Apostasioideae เป็นกล้วยไม้ดิน มีลักษณะค่อนข้างต่างจากกล้วยไม้อื่นๆ คือ ทั้งกลีบเลี้ยงและ กลีบดอกคล้ายกัน ไม่มีกลีบปากที่แตกต่างจากกลีบอื่น ภายในรังไข่ยังแยกออกเป็น 3 ช่อง เป็นกล้วยไม้ในลักษณะโบราณและกล้วยพืชในวงศ์ ลิลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. *Cypripedioideae* เป็นกล้วยไม้ดินได้แก่ กล้วยไม้พวงรองเท้านารี มีลักษณะเด่นคือกลีบเลี้ยงด้านข้างเชื่อมติดกันเป็นอันเดียว กลีบปากเป็นถุงคล้ายรองเท้านารี

3. *Neottioideae* ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้ดิน มีเหง้าทอดไปตามผิวดินหรือใต้ดินมีรากสะสมอาหารอยู่ใต้ดิน ในบาง เกสรเพศผู้มี 1 อัน ผนังฝาปิดอันเรณูไม่หลุดร่วง

4. *Orchidoideae* มีลักษณะคล้ายกล้วยไม้ *Neottioideae*

5. *Epidendroideae* กลุ่มกล้วยไม้ที่ลักษณะของต้น ใบ และหลากหลายแบบ มีเกสรเพศผู้มี 1 อัน อันเรณูส่วนบนจะแยกออกเป็นฝาปิด และร่วงหลุดไปเมื่อเจริญเต็มที่ มีทั้งกล้วยไม้อิงอาศัย และกล้วยไม้ดิน (saprophytic orchid)

6. *Vandoideae* ลักษณะต้น ใบ และจำนวนเกสรเพศผู้คล้ายกล้วยไม้ *Epidendroideae* แต่กลุ่มละอองเรณูค่อนข้างเหนียวหรือแข็ง ส่วนใหญ่เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยมากกว่าพวกที่เป็นกล้วยไม้ดิน (อบจันท์, 2547)

ความเป็นมาของสกุลกล้วยไม้

Acampe Lindl. สกุลช้างสารภี

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1853 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีก *akampes* แปลว่าไม่ยืดหยุ่น เป็นการอ้างถึงลักษณะดอกที่มีขนาดเล็กแต่แข็งแรงทั่วโลกมี 6 ชนิด กระจายพันธุ์ในทวีปแอฟริกาและเอเชีย ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Acanthephippium Bl. สกุลเหยือกน้ำดอย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *akantha* แปลว่าหนาม และ *ephippion* แปลว่าอานม้า เป็นการอ้างถึงรูปทรงของต้นที่กลางกลีบปากทั่วโลกมี 12 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Acriopsis Reinw. Ex Bl. สกุลเอื้องนมหนู

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1923 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีก คือ *akris* แปลว่าตั๊กแตน และ *opsis* แปลว่าเหมือนหรือคล้าย เป็นการอ้างถึงลักษณะดอกที่เหมือนตั๊กแตน ทั่วโลกมี 6 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Adenonecos Bl. สกุลเอื้องหอมใต้

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *aden* แปลว่าต่อม และ *onkos* แปลว่ารวม เป็นการอ้างถึงลักษณะต้น

กลางกลีบปากที่เหมือนมีต่อมจำนวนมาก ทั่วโลกมี 15 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Aerides Lour. สกุลเอื้องกุหลาบ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1790 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวโปรตุเกส Joao de Loureiro ชื่อสกุลมาจาก
รากศัพท์ภาษากรีกคือ *aer* แปลว่าอากาศ และ *cides* แปลว่าเหมือน เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะที่เป็นพืช
อิงอาศัยและสามารถหาอาหารเองได้จากบรรยากาศ ทั่วโลกมี 20 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของ
เอเชียประเทศไทยพบ 8 ชนิด

Anoectochilus Bl. สกุลว่านนกคู่

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุล
มาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *anockos* แปลว่าเปิด และ *eleilos* แปลว่าปาก เป็นการอ้างอิงถึงกลีบปาก
ที่เชื่อมกับเส้าเกสรจนมีลักษณะเป็นหลอดที่โค้งงอ ทำให้กลีบปากแผ่ออกคล้ายช่องเปิดกว้าง
ทั่วโลกมี 30 ชนิด กระจายพันธุ์อยู่ในเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 12 ชนิด

Anthogonium Wall. ex Lindl. สกุลว่านพร้าว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1840 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Linley และ Nathaniel Wallich
นักพฤกษศาสตร์ชาวเดนมาร์ก ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *anthos* แปลว่าดอกไม้ และ
gania แปลว่าแง่มุม เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะกลีบดอกที่หักเป็นมุมกับก้านดอกและรังไข่อย่างเด่นชัด
ทั่วโลกมีชนิดเดียว กระจายพันธุ์ตั้งแต่เทือกเขาหิมาลัยจนถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Aphyllorchis Bl. สกุลเอื้องแฝง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume
ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *aphylla* แปลว่าไม่มีใบ และ *orchis* แปลว่ากล้วยไม้ เป็นการ
อ้างอิงถึงลักษณะที่ไม่มีใบ ทั่วโลกมี 15 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและเขตอบอุ่นของเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Apostasia Bl. สกุลตาขโมย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume
ชื่อสกุลเป็นศัพท์ภาษากรีก แปลว่าแยกกัน เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะดอกที่แตกต่างจากกล้วยไม้ชนิด
อื่น ทั่วโลกมีประมาณ 8 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทย
พบ 3 ชนิด

Appendicula Bl. สกุลหางแมงเงา

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุล
มาจากรากศัพท์ภาษาละตินคือ *appendicula* หมายถึงรยางค์ขนาดเล็ก ทั่วโลกมี 150 ชนิด
กระจายพันธุ์ในทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Arudina Bl. สกุลยี่โถปีนัง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละตินคือ arundo หมายถึงพีชจำพวกอ้อ เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะลำต้นที่คล้ายต้นอ้อ ทั่วโลกมีชนิดเดียว กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชีย

Ascocentrum Schltr. สกุลเข็ม

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1913 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Richard Friedrich Rudolf Schlechter ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ ascos แปลว่าถุง และ kentron แปลว่าเคียว เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะของเกี๋ยงดอกที่เป็นถุงขนาดเล็ก ทั่วโลกมี 8 ชนิด กระจายพันธุ์แถบเทือกเขาหิมาลัยจนถึงหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Brachycorythis Lindl. สกุลท้าวคู

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1833 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ brachys แปลว่าหยาบ เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะของกลีบเลี้ยงบนและกลีบดอกที่เชื่อมติดกันจนกลีบหยาบสั้นๆ ทั่วโลกมี 25 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทางตอนใต้ของทวีปแอฟริกาและทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Brachypeza Garay สกุลเอื้องนกเผือก

ไม่แน่ชัดว่าตั้งขึ้นในปีใดโดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Leslie Andrew Garay ชื่อสกุลอาจเป็นภาษากรีก แต่ไม่แน่ชัดว่าอ้างอิงถึงลักษณะใด ทั่วโลกมี 7 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Bromheadia Lindl. สกุลเอื้องโรย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1841 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ Sir. Edward French Bromhead ทั่วโลกมี 12 ชนิด กระจายพันธุ์ในทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Bulbophyllum Thou. สกุลสิงโตกลอกตา

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1822 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Louis Marie Aubert du Petit Thouars ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ bulbos แปลว่าหัว และ phyllon แปลว่าใบ เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะที่ก้านใบพองคล้ายหัว ทั่วโลกมี 1,000 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 140 ชนิด

Calanthe R. Br. สกุลเอื้องน้ำตื้น

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1821 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Robert Brown ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ Kalos แปลว่าสวยงาม และ anthe แปลว่าออกดอก เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะดอกที่สวยงาม ทั่วโลกมี 150 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและเขตอบอุ่น ประเทศไทยพบ 16 ชนิด

Cephalantheropsis Guill. สกุลเอื้องกลีบเกลียว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1960 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Jean Baptiste Antoine Guillemin ชื่อสกุลเป็นการผสมชื่อสกุล *cephalanthera* กับศัพท์ภาษากรีก *opsis* แปลว่าคล้ายหรือเหมือน เป็นการอ้างถึงลักษณะที่เหมือนกล้วยไม้สกุล *Cephalanthera* ทั่วโลกมี 8 ชนิด กระจายพันธุ์เฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Cheirostylis Bl. สกุลว่านพายแฉก

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *cheir* แปลว่ามือ และ *stylis* แปลว่าก้านเกสรเพศเมีย เป็นการอ้างถึงกลีบปากที่มีลักษณะคล้ายมือ ทั่วโลกมี 15 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปยุโรป แอฟริกา เอเชีย และ ออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

Chiloschista Lindl. สกุลพญาไร้ใบ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1832 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *cheilos* แปลว่าปาก และ *schistos* แปลว่าผ่า เป็นการอ้างถึงลักษณะกลีบปากที่เหมือนมีรอยผ่าเป็นสองซีกทั่วโลกมี 18 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 9 ชนิด

Cirrhopetalum Lindl. สกุลสิงโตใบพัด

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1830 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละติน *cirrho* แปลว่าม้วนพัน และ *petalum* แปลว่ากลีบดอก หมายถึงกลีบดอกที่โค้งยังไม่แน่นชัดว่าทั่วโลกมีกี่ชนิด ประเทศไทยพบ 13 ชนิด

Claderia Hook. f. สกุลเอื้องเงี้ยววัลย์ไม้

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Joseph Dalton Hooker ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *klados* แปลว่าพุ่ม และ *erion* แปลว่าขนนอย เป็นการอ้างถึงลักษณะที่คล้ายกล้วยไม้สกุล *Eria* แต่มีลักษณะเป็นพุ่ม ทั่วโลกมี 2 ชนิด กระจายพันธุ์ในแถบคาบสมุทรเบงกอล ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Cleisomeria Lindl. ex G. Don สกุลเอื้องเขี้ยวเล็บเสือ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley และ George Don ชื่อสกุลมีที่มาไม่แน่ชัด ทั่วโลกมี 2 ชนิด กระจายพันธุ์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบทั้ง 2 ชนิด

Cleisostoma Bl. สกุลเอื้องเขาพะยะ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *kleis* แปลว่าเปิด และ *stoma* แปลว่าปาก เป็นการอ้างถึงลักษณะกลีบ

ปากที่พองออกซึ่งเกิดจากการพัฒนาของเนื้อเยื่อที่แผ่นปาก ทั่วโลกมี 80 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชีย จนถึงนิวกีนี ประเทศไทยพบ 27 ชนิด

Coelogyne Lindl. สกุลเอื้องใบหมาก

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1822 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *koilos* แปลว่าโพรง และ *gyne* แปลว่าผู้หญิงหรือเกสรเพศเมีย เป็นการอ้างอิงถึงเกสรเพศเมียที่มีลักษณะเป็นโพรงลึก ทั่วโลกมี 100 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 29 ชนิด

Collabium Bl. สกุลเอื้องสายดิน

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละตินคือ *collum* แปลว่าคอ และ *labium* แปลว่าปาก เป็นการอ้างอิงถึงโคนกลีบปากที่มีเหมือนปลอกล้อมรอบเส้าเกสร ทั่วโลกมี 10 ชนิด กระจายพันธุ์ในประเทศจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Corymborkis Thou. สกุลเอื้องลิลา

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1822 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Louis Marie Aubert du Petit Thouars ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *korymbos* หมายถึงช่อดอกเชิงหลั่น และ *orchis* แปลว่ากล้วยไม้ เป็นการอ้างอิงถึงช่อดอกที่เป็นแบบเชิงหลั่น ทั่วโลกมี 8 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Cryptoylos Garay สกุลเอื้องมังกร

ตั้งขึ้นราวปี ค.ศ. 1972 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Leslie Andrew Garay ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *cryptos* แปลว่าซ่อน และ *pylos* แปลว่าช่องเปิด ยังไม่แน่ชัดว่าอ้างอิงถึงลักษณะใด ทั่วโลกมีชนิดเดียว กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Cryptostylis R. Br. สกุลเอื้องแมงมุม

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1810 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Robert Brown ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *kryptos* แปลว่าซ่อน และ *stylis* แปลว่าเส้าเกสร เป็นการอ้างอิงถึงเส้าเกสรที่แทรกอยู่ในช่องขนาดเล็กบริเวณโคนกลีบปาก ทั่วโลกมี 20 ชนิด กระจายพันธุ์ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Cymbidium Sw. สกุลกะระระอ่อน

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1799 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวสวีเดน Peter Olof Swartz ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *Kymbes* แปลว่ารูปทรงคล้ายเรือ เป็นการอ้างอิงถึงกลีบปากที่มีรูปทรงคล้ายเรือ ทั่วโลกมี 44 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและเขตอบอุ่นของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 21 ชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dendrobium Sw. สกุลหวาย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1799 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวสวีเดน Peter Olof Swartz ชื่อสกุลมาจาก รากศัพท์ภาษากรีกคือ dendron แปลว่าต้นไม้ และ bios แปลว่าสิ่งมีชีวิต เป็นการอ้างถึงการเป็น สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บนต้นไม้ ทั่วโลกมี 900 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีป เอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 154 ชนิด ซึ่งเป็นสกุลที่มีสมาชิกมากที่สุด

Dendrochilum Bl. สกุลเดาไม้ต้น

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจาก รากศัพท์ภาษาละตินคือ dendron แปลว่าต้นไม้ และ chillum แปลว่าปาก ยังไม่แน่ชัดว่าอ้างถึง สิ่งใด ทั่วโลกมี 100 ชนิด กระจายพันธุ์ในประเทศจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Didymoplexiella Garay สกุลกล้วยส้ม

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1955 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Leslie Andrew Garay ชื่อสกุลมีความหมายว่าเป็นสกุลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสกุล *Didymoplexis* ทั่วโลกมี 5 ชนิด กระจายพันธุ์ ในทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Diploprora Hook. f. สกุลเอื้องปากแฉก

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1890 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Joseph Dalton Hooker ชื่อสกุลมาจาก รากศัพท์ภาษากรีกคือ diplous แปลว่าสอง และ prora แปลว่าหัวเรือ เป็นการอ้างถึงลักษณะ ปลายกลีบปากที่แผ่เป็นสองแฉก ทั่วโลกมี 2 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Doritis Lindl. สกุลม้าวี้ง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1833 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจาก รากศัพท์ภาษากรีกคือ dory แปลว่าเงี่ยง ซึ่งอ้างถึงกลีบปากที่เป็นเงี่ยงรูปหอก หรืออาจมาจาก Aphrodite ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งความรักและความสวยงามของกรีก ทั่วโลกมีประมาณ 2 ชนิด กระจายพันธุ์ใน เขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบทั้ง 2 ชนิด

Drymoda Lindl. สกุลทับทิมสยาม

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1838 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจาก รากศัพท์ภาษากรีกคือ drymodes แปลว่าป่า อาจเป็นการอ้างถึงลักษณะที่เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยในป่า ทั่วโลกมี 3 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Epigencelum Gagnep. สกุลกระเจี๊ยง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1932 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Francois Gagnepain ชื่อสกุล มาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ epi แปลว่าบน และ Gancion แปลว่าคาง เป็นการอ้างตำแหน่งของกลีบ

เถียงช้างและกลีบดอกที่เชื่อมติดบนคางดอก ทั่วโลกมี 12 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Epipogium S. Gmelin ex Borkh. สกุลกล้วยปลวก

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1747 โดย Samuel Gottlieb Gmelin และ Mortiz Borkhausen ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *epi* แปลว่าด้านบน และ *pogon* แปลว่าหนวดเครา ไม่แน่ชัดว่าอ้างถึงลักษณะใด ทั่วโลกมี 3 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อน ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Eria Lindl. สกุลเอื้องนົມ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *erion* แปลว่าขนแกะ เป็นการอ้างถึงลักษณะที่มีขนปกคลุมกลีบ ทั่วโลกมี 500 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 63 ชนิด

Eulophia R. Br. ex Lindl. สกุลว่านอึ่ง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Robert Brown และ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *eu* แปลว่าดีหรือสมบูรณ์ และ *lophos* แปลว่าขนนก อาจเป็นการอ้างถึงลักษณะขนบนกลีบปากของกล้วยไม้ชนิดใดชนิดหนึ่งในสกุลนี้ ทั่วโลกมีประมาณ 200 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อน ประเทศไทยพบ 12 ชนิด

Flickingeria Hawkes สกุลเอื้องปีกไก่

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1961 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Gregory Hawkes ชื่อสกุลน่าจะเพี้ยนชื่อที่ตั้งตามชื่อของบุคคล ไม่แน่ชัดว่าทั่วโลกมีกี่ชนิด ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

Galeola Lour. สกุลเถาไม้ดิบ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1790 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวโปรตุเกส Joao de loureiro ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละตินคือ *galea* แปลว่าหมวก เป็นการอ้างถึงรูปร่างของกลีบปากที่เหมือนหมวก ทั่วโลกมี 10 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

Gastrochillus D. Don. สกุลเอื้องเสือดำ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ David Don ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *gaster* แปลว่าท้อง และ *chellos* แปลว่าปาก เป็นการอ้างถึงกลีบปากที่มีลักษณะเป็นแฉ่ง ทั่วโลกมี 50 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 13 ชนิด

Geodorum Jackson สกุลว่านจุงนาง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1810 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวสก๊อต George Jackson ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *ge* แปลว่า โลกหรือดิน และ *doron* แปลว่าของขวัญ อาจเป็นการอ้างถึงลักษณะที่

เกินกว่าครึ่งไม้คนทั้งสกุลทั่วโลกมี 10 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 6 ชนิด

Goodyera R. Br. สกุลขาวล่อ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1813 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Robert Brown ชื่อสกุลตั้งขึ้นตามชื่อของนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Goodyer ทั่วโลกมี 55 ชนิด กระจายพันธุ์ทั่วโลก ประเทศไทยพบ 6 ชนิด

Grammatophyllum Bl. สกุลเพชรหึง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *gramma* แปลว่าระบุด้านสัญลักษณ์ และ *phyllon* แปลว่าใบ เป็นการอ้างอิงถึงจุดขนาดใหญ่สีน้ำตาลแกมม่วง ที่ปรากฏบนกลีบเลี้ยงและกลีบดอก ทั่วโลกมี 12 ชนิด ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Grosourdyia Rehb. f. สกุลเอื้องเด่นลม

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1864 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Heinrich Gustav Reichenbach ชื่อสกุลตั้งขึ้นเป็นเกียรติแก่ Herr Dr. von Grosourdy ผู้เชี่ยวชาญด้านพืชสมุนไพรในเขตร้อนของทวีปอเมริกา ทั่วโลกมี 10 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Habenaria Willd. สกุลลิ้นมังกร

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1805 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Willdenow ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละตินคือ *habena* แปลว่าเชือกบังเหียนม้า เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะแฉกของกลีบปากที่ยื่นออกคล้ายเชือกทั่วโลกมี 600 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและเขตกึ่งร้อน ประเทศไทยพบ 37 ชนิด

Hygrochilus Pfitz. สกุลลิ้นกระบือ

ไม่แน่ชัดว่าตั้งขึ้นในปีใด โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Ernst Hugo Heinrich Pfitzer ชื่อสกุลมีที่มาไม่แน่ชัด ทั่วโลกมีชนิดเดียว กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Kingidium P. F. Hunt สกุลตากาล่อ

ไม่แน่ชัดว่าตั้งขึ้นในปีใด โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Peter Francis Hunt ชื่อสกุลมีที่มาไม่แน่ชัด อาจมาจากชื่อบุคคลสำคัญ ทั่วโลกยังไม่ทราบจำนวนชนิดที่แน่ชัด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Liparis Rich. สกุลเอื้องกลีบม้วน

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1818 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Richard Louis Claude Marie ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *liparos* แปลว่ามันวาว เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะใบที่มีผิวเป็นมัน

ทั่วโลกมี 350 ชนิด กระจายพันธุ์ทั่วโลก ยกเว้นประเทศแถบยุโรปและนิวซีแลนด์ ประเทศไทยพบ 32 ชนิด

Ludisia A. Rich. สกุลว่านน้ำทอง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Achille Richard ชื่อสกุลมีที่มาไม่แน่ชัด อาจมาจากชื่อบุคคลสำคัญ ทั่วโลกมีชนิดเดียวกระจายพันธุ์เฉพาะในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะคาบสมุทรมลายู

Luisia Gaudich. สกุลเขาเอื้อง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1826 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Charles Gaudichaud-Beaupre ชื่อสกุลตั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่ Don Luis de Torres นักพฤกษศาสตร์ชาวสเปนซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 19 ทั่วโลกมี 40 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 13 ชนิด

Malaxis Soland. ex Sw. สกุลหูเสือ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1788 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวสวีเดน Peter Olof Swartz และ Daniel Carl Solander ชื่อสกุลเป็นภาษากรีก malaxis แปลว่าอ่อนนุ่ม เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะใบที่มีลักษณะอ่อนนุ่ม ทั่วโลกมี 300 ชนิด กระจายพันธุ์เกือบทั่วโลก ประเทศไทยพบ 19 ชนิด

Mastigion Garay.Hamer & Siegerist สกุลสิงโตนกเหยี่ยว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1994 โดยนักพฤกษศาสตร์ Leslie Andrew Garray, Fritz Hamer และ Emily S. Siegerist ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ mastix แปลว่าเส้ เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะก้านเลี้ยงคู่ข้างที่ยื่นยาวคล้ายเส้ ทั่วโลกมี 4 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Micropera Lindl. สกุลเอื้องซ่อม่าง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1832 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ mikros แปลว่าเล็ก และ pera แปลว่าตุ้ง เป็นการอ้างอิงถึงกลีบปากที่มีลักษณะเป็นตุ้งขนาดเล็ก ทั่วโลกมี 17 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Microsaccus Bl. สกุลเอื้องตะขาบขาว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Willdenow ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ mikros แปลว่าเล็ก และ sakkos แปลว่าตุ้ง เป็นการอ้างอิงถึงกลีบปากที่มีลักษณะเป็นตุ้งขนาดเล็ก ทั่วโลกมี 11 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 5 ชนิดเดียว

Mischobulbum Schltr. สกุลเอื้องดินภู

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1911 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Richard Friedrich Rudolf Schlechter ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ mischos แปลว่า ก้านใบ และ boibus แปลว่าหัว

เป็นการอ้างถึงก้านใบที่พองออก ทั่วโลกมี 8 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Monomeria Lindl. สกุลสิงโตก้านปู

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1830 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์กรีกคือ *mono* แปลว่าเฉพาะเจาะจง และ *meros* แปลว่าส่วน เป็นการอ้างถึงกลีบดอกที่ลดรูปลงจนมีขนาดเล็กมาก ทั่วโลกมี 2 ชนิด กระจายพันธุ์แถบเทือกเขาหิมาลัยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Nephelaphyllum Bl. สกุลช่อนแดน

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *nephela* แปลว่ารอยต่าง และ *phyllon* แปลว่าใบ เป็นการอ้างถึงสีต่างบนใบ ทั่วโลกมี 17 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Nervilia Comm. ex Gaud. สกุลแผ่นดินเย็น

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1826 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Philibert Commerson และ Charles Gaudichaud-Beaupre ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละตินคือ *Nerrus* แปลว่าเส้นเลือด เป็นการอ้างถึงลักษณะของเส้นใบที่ปรากฏให้เห็นชัดเจน ทั่วโลกมีประมาณ 65 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและเขตอบอุ่นของทวีปแอฟริกาและเอเชีย ประเทศไทยพบ 10 ชนิด

Oberonia Lindl. สกุลเอื้องเล็บมือนาง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1830 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *Oberon* เป็นชื่อของ king of the Faerie ในบทกวีฝรั่งเศสยุคกลาง ทั่วโลกมี 300 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 33 ชนิด

Ornithochilus (Lindl.) Benth. สกุลสร้อยทอง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1883 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley และ George Benthani ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *ornis* แปลว่านก และ *cheilos* แปลว่าปาก เป็นการอ้างถึงกลีบปากที่มีลักษณะเหมือนนก ทั่วโลกมี 3 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 1 ชนิด

Otochilus Lindl. สกุลสร้อยระย้า

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1976 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *otos* แปลว่าหู และ *cheilos* แปลว่าปาก เป็นการอ้างถึงแกกข้างของกลีบปากที่มีลักษณะคล้ายหูล้อมรอบ โคนเส้นกสรทั่วโลกมี 4 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Panisea Lindl. สกุลเอื้องรอรอง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1830 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลเป็นภาษากรีก คือ pas แปลว่าทั้งหมด และ isos แปลว่าเท่ากัน เป็นการอ้างถึงลักษณะของวงกลีบที่เหมือนกันทั่วโลก มี 6 ชนิด กระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศอินเดีย จนถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 4 ชนิด *Paphiopedilum* Pfitzer สกุลรองเท้านารี

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1886 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Ernst Hugo Heinrich Pfitzer ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *Paphia* หมายถึงเทพธิดาแห่งความรักและความงาม และ *pedilon* แปลว่ารองเท้าสตรี เป็นการอ้างถึงลักษณะกลีบปากที่เป็นถุงลีดคล้ายรองเท้าสตรี ทั่วโลกมีประมาณ 64 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 15 ชนิด

Papilionanthe Schltr. สกุลเอื้องโมกข์

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1915 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Richard Friedrich Rudolf Schlechter ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *papilio* แปลว่าผีเสื้อ และ *anthe* แปลว่าดอก เป็นการอ้างถึงดอกไม้ที่มีรูปร่างเหมือนผีเสื้อ ทั่วโลกมี 10 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Pecteilis Rafin. สกุลนางอ้ว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1836 โดยนักพฤกษศาสตร์ลูกครึ่งกรีก-ฝรั่งเศส Constantine Samuel Rafinesque ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *pectein* แปลว่าหวี เป็นการอ้างถึงลักษณะแฉกข้างของกลีบปากที่เป็นริ้วคล้ายหวี ทั่วโลกมี 4 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Pelatantheria Ridl. สกุลเอื้องเคราสีห้

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1896 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Henry Nicholas Ridley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *pelates* แปลว่าเนบซิด และ *anthera* แปลว่าเกสรเพศผู้ น่าจะเป็นการอ้างถึงลักษณะเกสรเพศผู้ที่ชิดกับเส้าเกสร ทั่วโลกมี 5 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Peristylus Bl. สกุลนางตายตัวผู้

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *peri* แปลว่าล้อมรอบ และ *stylos* แปลว่าเส้าเกสร เป็นการอ้างถึงลักษณะของต่อมผิวขรุขระคล้ายปลายกระดูกอยู่ที่ด้านข้างของปลายเส้าเกสร ทั่วโลกมี 70 ชนิด กระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศจีนจนถึงหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ประเทศไทยพบ 12 ชนิด

Phaius Lour. สกุดเอื้องพร้าว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1790 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวโปรตุเกสชื่อ Joao de Loureiro ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ phaios แปลว่าสีเทา ทั่วโลกมี 45 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Phalaenopsis Bl. สกุดเขากวางอ่อน

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ phalaina แปลว่าผีเสื้อกลางคืน และ ophis แปลว่าค้ำหรือคีม เป็นการอ้างถึงลักษณะดอกที่มีรูปทรงเหมือนผีเสื้อกลางคืน ทั่วโลกมี 44 ชนิด กระจายพันธุ์ตั้งแต่เทือกเขาหิมาลัยจนถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Pholidota Lindl. ex Hook. สกุดเอื้องลำต่อ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley และ William Jackson Hooker ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ pholidotos แปลว่าเกล็ด เป็นการอ้างถึงโคนช่อดอกที่มีกาบลักษณะคล้ายเกล็ดจำนวนมากปกคลุมอยู่ ทั่วโลกมี 29 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

Pleione D. Don. สกุดกระดิ่ง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ David Don ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ pleione เป็นชื่อมารดาของเทพ Pleiades หรือเทพเจ้าดาวลูกไก่ ทั่วโลกมี 16 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Plocoglottis Bl. สกุดเอื้องขว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ plokos แปลว่าเชือกดัก และ glottis แปลว่าลิ้น เป็นการอ้างถึงกลีบปากที่เชื่อมติดกับโคนเส้าเกสรด้วยเนื้อเยื่อต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่คล้ายบานพับ ทั่วโลกมี 40 – 45 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จนถึงหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Polystachya Hook. สกุดเอื้องหัวกลีบ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ William Jackson Hooker ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ polys แปลว่ามาก และ stachys แปลว่าช่อดอก เป็นการอ้างถึงลักษณะช่อดอกที่มีแขนงจำนวนมาก ทั่วโลกมี 150 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Pomatocalpa Breda สกุลข้างคำ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1827 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเนเธอร์แลนด์ Jacob Gijs bert Samuel van Breda ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ pomatos แปลว่าแก้วน้ำ และ kalpe แปลว่าภาชนะรูปเกือก เป็นการอ้างอิงถึงรูปทรงของกลีบปากที่เหมือนเหยือกน้ำ ทั่วโลกมี 35 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอาบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 11 ชนิด

Porpax Lindl. สกุลเอื้องตาข่าย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1845 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ porpax แปลว่าด้ามจับไม้ เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะใบรูปขอบขนานขนาดเล็กที่อยู่เป็นคู่ ทั่วโลกมี 11 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

Pteroceras Hasselt ex Hassk. สกุลเอื้องเสื่อดาว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1842 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Johan Cocnraad van Hasselt และ Justus Carl Hasskarl ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์คือ pteron แปลว่าขนนก และ keras แปลว่าเขาสัตว์ เป็นการอ้างอิงถึงรูปร่างบริเวณโคนกลีบปากที่เป็นปีกรูปแถบ ทั่วโลกมี 28 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Renanthera Lour. สกุลหาวนแดง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1790 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวโปรตุเกสชื่อ Joao de Loureiro ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ renes แปลว่าไต และ anthera แปลว่าเกสรเพศผู้ เป็นการอ้างอิงถึงกลุ่มมรรณูที่มีรูปทรงเหมือนไต ทั่วโลกมี 15 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Rhynchostylis Bl. สกุลข้าง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ rhynchos แปลว่างอย และ stylis แปลว่าเส้าเกสร เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะเส้าเกสรที่มีงอยคล้ายปากนก ทั่วโลกมี 3 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Rhytionanthos Garay, Hamer & Siegerist สกุลสิงโตซ้อนทอง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1994 โดยนักพฤกษศาสตร์ Leslie Andrew Garay, Fritz Hamer และ Emily S. Siegerist ชื่อสกุลมีที่มาไม่แน่ชัด ยังไม่ทราบว่าทั่วโลกมีจำนวนเท่าใด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Robiquetia Gaud. สกุลเอื้องมันปู

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1826 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Charles GaudichBeaupre ชื่อสกุลตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ Pierre Robiquet นักเคมีผู้ค้นพบกาเฟอินและมอร์ฟิน ทั่วโลกมี 40 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Sarcoglyphis Garay สกุลเอื้องขานพะ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1972 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Leslie Andrew Garay ชื่อสกุลมีที่มาไม่แน่ชัด ทั่วโลกมีมากกว่า 3 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Schoenorchis Reinw. สกุลเอื้องจิว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Caspar George Carl Reinwardt ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *schoenos* แปลว่าสีแดง และ *orchis* แปลว่ากล้วยไม้ เป็นการอ้างถึงสีแดงของดอก ทั่วโลกมี 24 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 8 ชนิด

Seidenfadenia Garay สกุลเอื้องหนวดพร้าหมณี

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1972 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Richard Eric Holttum ชื่อสกุลตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์กุนนาร์ โซเดนฟาเดน (Gunnar Seidenfaden) นักพฤกษศาสตร์ผู้ศึกษากล้วยไม้ในประเทศไทย และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องกล้วยไม้ที่มีความสำคัญระดับโลก ทั่วโลกมีชนิดเดียว กระจายพันธุ์เฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Smitinandia Holttum สกุลเข็มนหนู

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1969 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Richard Eric Holttum ชื่อสกุลตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์ตี๋ม สมิตินันท์ นักพฤกษศาสตร์ชาวไทย ทั่วโลกมี 3 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Spathoglottis Bl. สกุลพิศมร

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *spathe* แปลว่าช้อน และ *glotta* แปลว่าลิ้นหรือช้อน ทั่วโลกมี 30 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Staurochilus Ridl. สกุลเตี๋งโคร่ง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1970 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Henry Nicholas Ridley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *stauros* แปลว่าคานบาท และ *cheilos* แปลว่าปาก เป็นการอ้างถึงลักษณะของกลีบปากที่มีแฉกคล้ายเครื่องหมายคานบาท ไม่แน่ชัดว่าทั่วโลกมีกี่ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 6 ชนิด

Sunipia Buch.-Ham ex Smith สกุลเอื้องพันปลา

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1816 โดยนักพฤกษศาสตร์ Francis Buchanan-Hamilton และ James Edward Smith ชื่อสกุลเป็นภาษาพื้นเมืองเนปาล ไม่ทราบความหมายแน่ชัด ทั่วโลกมี 18 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตร้อนของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 11 ชนิด

Tainia Bl. สกุลเอื้องสีลา

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *tainia* แปลว่าริบบิ้น ทั่วโลกมี 14 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 7 ชนิด

Thecostele Rehb. f. สกุลรูหินี

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1857 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวโปรตุเกสชื่อ Joao de Loureiro ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *theke* แปลว่ากล่อง และ *stela* แปลว่าเสาเข็ม เป็นการอ้างถึงลักษณะโคนเสาเข็มที่เป็นสี่เหลี่ยมทั่วโลกมี 2 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบชนิดเดียว

Thelasis Bl. สกุลเอื้องจุกนม

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *thela* แปลว่าหัวนม เป็นการอ้างถึงจะงอยเล็กๆที่มีลักษณะคล้ายหัวนม ทั่วโลกมี 20 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 5 ชนิด

Thrixspernum Lour. สกุลเอื้องตะขาบ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1790 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวโปรตุเกสชื่อ Joao de Loureiro ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *thrix* แปลว่าขน และ *sperma* แปลว่าเมล็ด เป็นการอ้างถึงลักษณะของเมล็ดที่เป็นสันเหมือนขน ทั่วโลกมี 140 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 16 ชนิด

Thunia Rehb. f. สกุลช้างงาเดียว

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1852 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Heinrich Gustav Reichenbach ชื่อสกุลตั้งขึ้นเป็นเกียรติแก่ท่านเคานต์ Thun Hohenstein of Tetschin แห่งประเทศเชโกสโลวาเกีย ทั่วโลกมี 5 ชนิด กระจายพันธุ์ตั้งแต่ที่อกเขาหิมาลัยจนถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Trias Lindl. สกุลเพชรพระอินทร์

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1829 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ *trias* แปลว่าสามเหลี่ยมทั่วโลกมี 10 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 8 ชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Trichoglottis Bl. สกุลเอื้องสายสุคนธ์

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ tricho แปลว่าขน และ glotta แปลว่าลิ้น เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะขนที่ปรากฏบนกลีบปาก ทวีปโลกมี 60 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 8 ชนิด

Trichoptosia Bl. สกุลตรีย่าปวย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Carl Ludwig von Blume ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ trichotos แปลว่าขน เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะใบที่มีขนสีทอง ทวีปโลกมี 45 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 9 ชนิด

Tropidia Lindl. สกุลขาวดง

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1831 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ tropideion แปลว่าสัน เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะกลีบปากที่มีสันรูปทรงคล้ายเรือ ทวีปโลกมี 35 ชนิด กระจายพันธุ์ในอเมริกากลางและเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 3 ชนิด

Vanda Jones สกุลฟ้ามุ่ย

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1795 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ William Jones ชื่อสกุลมาจากภาษาสันสกฤต แปลว่ากล้วยไม้ ทวีปโลกมี 45 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตอบอุ่นและเขตนาวของทวีปเอเชีย ประเทศไทยพบ 10 ชนิด

Vandopsis Pfitzer สกุลพระยาภักทนต์

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1888 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน Ernst Hugo Heinrich Pfitzer ชื่อสกุลมาจากชื่อสกุลฟ้ามุ่ย vanda และ oopsis แปลว่าเหมือนหรือคล้าย เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะของกล้วยไม้ในสกุลนี้ที่คล้ายกับกล้วยไม้สกุลฟ้ามุ่ย ทวีปโลกมี 5 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 2 ชนิด

Vanilla Mill. สกุลเอาะลบ

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1799 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ Philip Miller ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษาละติน คือ vanilla แปลว่าฝักขนาดเล็ก เป็นการอ้างอิงถึงลักษณะของฝัก ทวีปโลกมี 100 ชนิด กระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยพบ 4 ชนิด

Zeuxine Lindl. สกุลเอื้องนวลจันทร์

ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1825 โดยนักพฤกษศาสตร์ชาวอังกฤษ John Lindley ชื่อสกุลมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ zeuxis แปลว่ากานหรือแอก อาจเป็นการอ้างอิงถึงลักษณะกลีบปากที่มีลักษณะรูปทรงเหมือนกานทั่วโลกมี 26 ชนิด กระจายพันธุ์ในเขตร้อนและเขตอบอุ่นของยุโรป แอฟริกา เอเชีย และ ออสเตรเลีย ประเทศไทยพบ 6 ชนิด (สลิต และ นฤมล ,2548)

การกระจายพันธุ์ของกล้วยไม้ในประเทศไทย

ประเทศไทยมีการสำรวจพบกล้วยไม้รวมทั้งสิ้นแล้ว 174 สกุล จำแนกเป็นชนิดได้ทั้งหมดกว่า 1,154 ชนิด แม้กระนั้นก็ยังคงมีรายงานการพบกล้วยไม้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งกล้วยไม้รายงานใหม่ (new record) หรือกล้วยไม้ชนิดใหม่ (new species) นับว่าไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีทรัพยากรกล้วยไม้มากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก สาเหตุหนึ่งที่ไทยเป็นแหล่งกระจายพันธุ์ที่สำคัญของกล้วยไม้ก็เนื่องมาจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตพฤกษภูมิศาสตร์ (Plant Geographic Region) ของโลกถึงสามเขต คือ เขตอินโดจีน (Indo-Burmese Region) เขตอินโดจีน (Indo-Chinese Region) และเขตอินโดมาลายัน (Indo-Malayan Region) แต่ละเขตล้วนประกอบด้วยกล้วยไม้ที่มีความโดดเด่นแตกต่างกันไป ดังนั้นไทยจึงเป็นพื้นที่ที่รวบรวมพรรณกล้วยไม้ของทั้งสามเขตพฤกษภูมิศาสตร์ดังกล่าวไว้ด้วยกัน

กล้วยไม้เป็นพืชที่สามารถพบได้ตามธรรมชาติในเกือบทุกพื้นที่ป่าของประเทศ ทั้งป่าผลัดใบและป่าไม่ผลัดใบ ดังรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

ป่าผลัดใบ (Deciduous Forest)

ป่าผลัดใบ เป็นป่าไม้ที่ผลัดใบตามฤดูกาล (seasonal) พบทั่วไปทุกภาคที่มีช่วงฤดูแล้งยาวนานชัดเจน ระหว่าง 4 - 7 เดือน ยกเว้นภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงใต้ (จันทบุรี - ตราด) เมื่อถึงฤดูแล้งที่มีปริมาณความชื้นชั้นในดินและบรรยากาศลดลงอย่างมาก ต้นไม้ในป่าประเภทนี้จะผลัดใบร่วงลงสู่พื้นดิน และเตรียมผลิใบอ่อนขึ้นมาใหม่เมื่อถึงต้นฤดูฝนหรือเมื่อป่ามีความชื้นมากขึ้น พืชพรรณในป่าผลัดใบส่วนใหญ่เป็นพรรณไม้ผลัดใบ (deciduous species) แทบทั้งสิ้น ป่าผลัดใบในช่วงฤดูฝนมีเรือนยอดเขียวชอุ่มเช่นเดียวกับป่าไม่ผลัดใบ ในฤดูแล้ง (มกราคม - มีนาคม) ใบไม้แห้งจะกองทับถมบนพื้นป่า ทำให้เกิดไฟป่าลุกลามในป่าผลัดใบได้ง่ายแทบทุกปี ป่าผลัดใบขึ้นทั่วไปบนที่ราบเชิงเขาและบนภูเขาสูงที่ไม่เกินระดับ 1,000 เมตร ยกเว้นป่าทุ่งหญ้า ได้แก่

ป่าทุ่งหญ้า

เป็นป่าที่มีไม้ยืนต้นปรากฏอยู่น้อยมาก มักจะพบสนสองใบ *Pinus merkusii* และสนสามใบ *P. kesiya* ขึ้นปะปนในชั้นเรือนยอด พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยหญ้าชนิดต่างๆ ฤดูแล้งจะแห้งแล้ง

มากและมักเกิดไฟป่ากล้วยไม้ทั้งหมดที่พบเป็นกล้วยไม้ดินที่มีการพักตัวเหลือเพียงหัวใต้ดินในฤดูแล้งและสามารถทนต่อไฟป่าได้ดี เช่น นางอ้วนน้อย เอื้องสีทอง นางอ้วนแก้วชำ เป็นต้น

ป่าเต็งรัง

ป่าเต็งรัง ป่าแพะ ป่าแดงหรือป่าโคก พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของป่าชนิดต่างๆ ที่มีอยู่ในภาคนี้ทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบทั่วไปในภาคเหนือ และค่อนข้างกระจัดกระจายลงมาทางภาคกลาง พบทั้งในที่ราบและเขาที่ต่ำกว่า 1,000 เมตรลงมา ขึ้นได้ใบที่ดินชั้นค่อนข้างแห้งแล้งเป็นดินทรายหรือดินลูกรัง กล้วยไม้ที่พบเป็นกล้วยไม้ดินคล้ายกับที่พบในป่าทุ่งหญ้า ส่วนกล้วยไม้อิงอาศัย มักเป็นกล้วยไม้ที่มีใบหนา แข็งและมีไขเคลือบบนผิวใบ เพื่อป้องกันการคายน้ำ เช่น กระแจะร้อนด้ามข้าว เอื้องเข็มแดง เอื้องเข็มแสด เขากวางอ่อน หนวดพราหมณ์ เอื้องผึ้ง สิงโตงาม เป็นต้น

ป่าเบญจพรรณ

ป่าเบญจพรรณเมื่ออยู่มากทางภาคเหนือ ภาคกลาง และพบกระจัดกระจายเป็นหย่อมเล็ก ๆ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนทางภาคใต้ไม่พบป่าชนิดนี้เลย ป่าเบญจพรรณมีลักษณะเป็นป่าโปร่งมากหรือน้อยประกอบด้วยไม้ต้นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กปนกันหลากหลายชนิด พื้นดินมักเป็นดินร่วนปนทราย มีความชุ่มชื้นในดินปานกลาง มักจะพบไม้สักขึ้นเป็นกลุ่มๆ เช่น ป่าเบญจพรรณในภาคเหนือลงมาถึงภาคกลางในเขตจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งประกอบด้วยภูเขาหินปูนเป็นส่วนใหญ่ ในช่วงฤดูแล้ง (มกราคม - มีนาคม) ต้นไม้ส่วนใหญ่จะผลัดใบ ทำให้เรือนยอดของป่าดูโปร่งมาก เมื่อเข้าสู่ฤดูฝนต้นไม้อิงอาศัยเต็มต้นและกลับเขียวชอุ่มเหมือนเดิม ป่าเบญจพรรณในท้องที่มีดินชั้นหรือดินเป็นกรวดทราย ค่อนข้างแห้งแล้งและมีไฟป่าในฤดูแล้งเป็นประจำ กล้วยไม้ดินที่พบมักมีการพักตัวเหมือนกับกล้วยไม้ที่พบในป่าเต็งรัง เช่น บัวสัน โดห นางอ้วน เอื้องน้ำต้น ส่วนกล้วยไม้อิงอาศัย เช่น เอื้องกุหลาบกระเปาะปัด พญาไร้ใบ เขากวางอ่อน เป็นต้น

ป่าไม้ผลัดใบ (Evergreen Forest)

ป่าประเภทนี้มีเรือนยอดที่เขียวชอุ่มตลอดปี เนื่องจากต้นไม้แทบทั้งหมดที่ขึ้นเป็นประเภทไม้ผลัดใบ เช่น ป่าดิบชื้น อย่างไรก็ตาม จะพบไม้ยืนต้นผลัดใบขึ้นแทรกในชั้นเรือนยอดที่เขียวชอุ่มอยู่บ้าง ขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศและความชุ่มชื้นในดิน พื้นที่ใดที่มีความชุ่มชื้นไม่สม่ำเสมอตลอดปี หรือมีช่วงฤดูแล้งนาน จะพบไม้ยืนต้นผลัดใบขึ้นปะปนกระจัดกระจายอยู่ในชั้นเรือนยอดมากขึ้น เช่น ป่าดิบแล้ง แต่กล่าวโดยรวมแล้ว เรือนยอดของป่าดิบแล้งยังคงปรากฏเป็นสีเขียวต่อเนื่องตลอดทั้งปี ใต้นัก

ป่าดงดิบแล้ง

ป่าดงดิบแล้งพบกระจายอยู่ทั่วไปตามที่ราบ เขิงเขา ไหล่เขา และหุบเขาที่ชุ่มชื้น จนถึงพื้นที่ระดับความสูงไม่เกิน 950 เมตร ทางภาคกลาง (ตั้งแต่จังหวัดชุมพรขึ้นมา) ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ ถึงจังหวัดจันทบุรี ในป่าดงดิบแล้งที่มีลำน้ำสายใหญ่ มีน้ำไหลหรือความชุ่มชื้นตลอดปี บริเวณสองฟากริมฝั่งน้ำจะเปลี่ยนเป็นป่าดงดิบแล้งริมฝั่ง ป่าดงดิบแล้งมีลักษณะโครงสร้างคล้ายกับป่าดงดิบชื้น กล่าวคือ เรือนยอดของป่าจะดูเขียวชอุ่มมากหรือน้อยตลอดปี ป่าดงดิบแล้งในบริเวณที่มีความชุ่มชื้นในดินน้อยหรือไม่สม่ำเสมอตลอดปี ก็จะปรากฏไม้ผลัดใบมากขึ้นในชั้นเรือนยอด กล้วยไม้ที่พบตามพื้นป่าเป็นกล้วยไม้ที่ไม่ต้องการแสงแดดมากนัก เช่นว่าน น้ำทอง ว่านนกคุ้ม ข้าวตอกฤๅษี ส่วนกล้วยไม้อิงอาศัยเป็นกล้วยไม้ที่ใบค่อนข้างมีขนาดใหญ่และหนาแน่น เช่น เอื้องมังกร สร้อยทอง เอื้องเลือดดาว เป็นต้น

ป่าดงดิบเขา

เป็นป่าที่มีไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 800 เมตร อากาศค่อนข้างหนาวเย็น กล้วยไม้ที่พบในป่านี้จึงเป็นกล้วยไม้ที่ชอบอากาศหนาวเย็นและสามารถทนทานต่อความเย็นได้เป็นอย่างดี กล้วยไม้ดินที่พบ เช่น ตำบ่างาม กล้วยไม้ดง เอื้องแฝง ส่วนกล้วยไม้อิงอาศัย เช่น กระดังงู เอื้องพลายชมพู เอื้องลำต่อ เอื้องเทียนขาว เป็นต้น

ป่าดงดิบชื้น

ป่าดงดิบชื้นจัดเป็นป่าฝนในเขตร้อน (tropical rain forest) บนพื้นที่ที่มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี และมีความชุ่มชื้นในดินค่อนข้างสูงสม่ำเสมอทั้งปี ได้แก่ ภาคใต้ตอนล่างตั้งแต่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง ลงไป ป่าดงดิบชื้นในเขตจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีลักษณะคล้ายคลึงกับป่าดงดิบชื้นในประเทศมาเลเซีย ป่าดงดิบชื้นขึ้นปกคลุมเทือกเขาที่มีความชุ่มชื้น เช่น ป่าดงดิบชื้นในอุทยานแห่งชาติเขาลำดวน จ.นครศรีธรรมราช ป่าดงดิบชื้นในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด จ.ตรัง และ จ.พัทลุง และป่าดงดิบชื้น ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบาลา-ฮาลา จ.ยะลาและ จ.นราธิวาส เป็นต้น ป่าดงดิบชื้นมีลักษณะเป็นป่ารกทึบ แสงส่องถึงได้น้อย ทั้งยังมีปริมาณน้ำฝนต่อปีมาก กล้วยไม้ดินที่พบตามพื้นป่ามักชอบดินที่ชุ่มชื้น เช่น กล้วยปลวกม่วง กล้วยปลวกภู เอื้องแมงมุม เอื้องนวลจันทร์ ส่วนกล้วยไม้อิงอาศัยมักชอบอากาศที่มีความชื้นสูง เช่น ฝีเสื้อุมাত্রา เอื้องน่มดำปัด เอื้องถาววัลย์ไม้ เป็นต้น

ป่าพรุ

ป่าพรุเกิดในภูมิประเทศใกล้ฝั่งทะเลทางภาคใต้ตอนล่าง (เช่น นราธิวาส) ที่มีฝนชุกและในพื้นที่ลุ่มต่ำหรือมีสภาพเป็นแอ่งน้ำจืดขังติดต่อกันชั่วนานาปี มีการสะสมของชั้นอินทรีย์วัตถุหรือดินอินทรีย์ที่หนาแน่นหรือหนึบอยู่เหนือชั้นดินแข็ง การสะสมของซากพืชและอินทรีย์วัตถุเกิดขึ้น

ต่อเนื่องกันในสถานะน้ำท่วมขังที่ได้จากฝนในแต่ละปี ไม่พบกล้วยไม้ดินในพื้นที่ป่าพรุ ส่วนกล้วยไม้อิงอาศัย เช่น สิงโตกำปูปูแดง สิงโตกำปูปูใหญ่เป็นต้น (สลิต และนฤมล, 2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. เอกสารเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรม(Flash)
2. เอกสารเกี่ยวกับกล้วยไม้พื้นเมืองของไทย
3. คอมพิวเตอร์ 1 ชุด
4. สมุดบันทึก
5. ตัวอย่างกล้วยไม้ไทย

วิธีการ

1. ศึกษาและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับ โปรแกรม Flash และกล้วยไม้พื้นเมืองของไทย
2. กำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายอินเตอร์เน็ต
3. ร่างขอบข่ายงาน และออกแบบเครือข่าย
4. สร้างโปรแกรมเครือข่ายด้วยโปรแกรม Flash พร้อมทั้งลงข้อมูลกล้วยไม้
5. ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเสนอบนเครือข่ายต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุล **Acampe Lindl.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช้างสารภีน้อย

Acampe papillosa (Lind.) Lind.

ชื่ออื่นๆ เอื้องตีนตุ๊กแก

ลักษณะทั่วไป

ช้างสารภีน้อย เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด สูง 10 - 20 ซม.

ใบ ใบรูปขอบขนาน หนาและแข็ง ปลายใบปุ่มเล็ก กล้ายางน้ำ กว้าง 1.5 - 2 ซม.

ยาว 10 ซม.

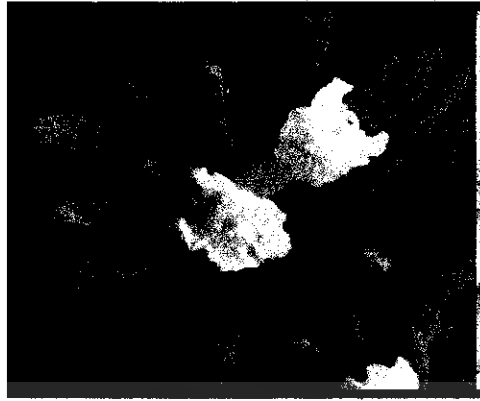
ดอก ดอกออกเป็นช่อตามซอกใบ ก้านช่อยาว 1.5 - 5-2 ซม. ดอกย่อยเรียงแน่นเป็นกระจุกกลม จำนวน 8 - 14 ดอก ต่อช่อ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกโค้งมาด้านหน้าสีเขี้ยวอมเหลือง และมีขีดตามขวาง สีน้ำตาล กลีบปากสีขาว ดอกบานเต็มที่กว้าง 1 ซม.

ฤดูกาล พืชจักายน - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าผลัดใบ ที่ระดับความสูง 400 - 600 ม. ทางภาคตะวันตก

ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การกระจายพันธุ์ อินเดียน และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

selby.org(2549)online

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะดอก ช้างสารภีน้อย

orchidsonline.com.(2549)online

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะดอก ช้างสารภีน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องข้างสารภี

Acampe rigida (Buch. Ham. Ex J. E. Sm.) Hunt

ชื่ออื่นๆ เอื้องสารภี เอื้องตีนเต่า เอื้องจี๊ดปอย เอื้องคอกขาม เอื้องตีนเต่า
ลักษณะทั่วไป

เอื้องข้างสารภี เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยตามต้นไม้ขนาดใหญ่

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ต้นสูง 30 - 50 ซม. หรือมากกว่านี้

ใบ มีจำนวนมาก รูปขอบขนาน หนาและแข็ง ปลายใบเว้ามนุ่ม ขนาด

15 - 20 x 3 - 4 ซม. แผ่นใบหนาอวบและค่อนข้างแข็ง

ดอก ช่อดอกสั้นเกิดจากซอกใบ ดอกในช่อเป็นกระจุก จำนวน 5 - 7 ดอก ขนาด
ประมาณ 1.5 ซม. ดอกบานทนและมีกลิ่นหอม

ฤดูออกดอก สิงหาคม - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ขึ้นตามกอไม้ในป่าดิบทางภาคเหนือภาคตะวันตก ภาคใต้
และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ แอฟริกา อินเดียตอนเหนือ บริเวณเทือกเขาหิมาลัย จีน เมียนมาร์
อินโดจีน และมาเลเซีย

flickr.com(2549)online

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะดอก เอื้องช้างสารภี

flickr.com(2549)online

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องช้างสารภี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุล *Acanthephippium* Blume

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหยือกน้ำคอย

Acanthephippium striatum Lindl.

ชื่ออื่นๆ เหยือกน้ำน้อย

ลักษณะทั่วไป

เหยือกน้ำคอย เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นอวบน้ำ เจริญทางด้านข้าง

ใบ รูปรี ขนาด 20 - 24 × 4 - 5 ซม. ปลายแหลม โคนสอบเรียวเป็นก้าน

ดอก ในช่อเป็นกระจุก ทยอยบานคราวละ 1 - 2 ดอก ขนาดดอกประมาณ 2.5 - 1 ซม. กล้วยไม้ดินชนิดนี้พบได้ค่อนข้างยาก

ฤดูออก มีนาคม - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบชื้นในภาคเหนือที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 ม. ขึ้นไป

เขตการกระจายพันธุ์ เนปาล สิกกิม ภูฏาน อินเดียตะวันออกเฉียงเหนือ เวียดนาม และมาเลเซีย

[orchidspecies.com/ acanstriatum.htm\(2549\)online](http://orchidspecies.com/acanstriatum.htm(2549)online)

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะช่อดอก เหงือกน้ำคอย

[orchidspecies.com/ acanstriatum.htm\(2549\)online](http://orchidspecies.com/acanstriatum.htm(2549)online)

ภาพที่ 6 แสดงลักษณะใบ เหงือกน้ำคอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นกแก้วปากหงาย

Acanthephippium sylhetense Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

นกแก้วปากหงาย เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น เป็นลำลูกกล้วยรูปไข่ สูง 6 - 10 ซม.

ใบ แผ่นรูปรี กว้าง 4 - 7 ซม. ยาว 20 - 25 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อจากโคนก้อ ยาว 5 - 7 ซม. ดอกย่อยมีน้อย สีขาวครีม ปลายกลีบมีประสีน้ำตาลแดง กลีบปากสีเหลืองเข้ม ดอกบานเต็มที่กว้าง 2 ซม.

ฤดูดอก พฤษภาคม - มิถุนายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ทุกภาค ตามป่าดิบเขา ที่ระดับความสูง 500 - 1,500 ม.

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

orchidees.fi(2549)online

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะช่อดอก นกแก้วปากหงาย

ne.jp(2549)online

ภาพที่ 8 แสดงลักษณะใบ และต้น นกแก้วปากหงาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุกพราหมณ์

Acriopsis indica Wight

ชื่ออื่นๆ เกศาพระเจ้า

ลักษณะทั่วไป

จุกพราหมณ์ เป็นก้านไม้อิงอาศัย

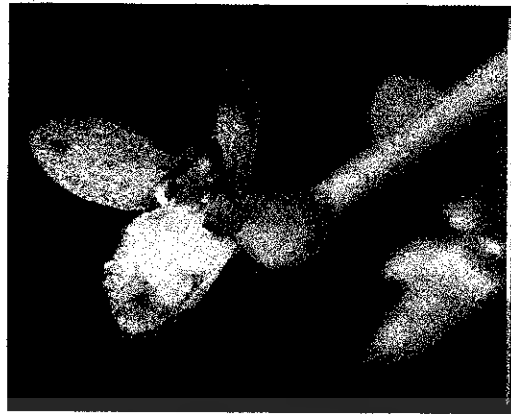
ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ลำลูกก้านรูปไข่ สูง 1 ซม. เวียดแน่นเป็นกระจุกใบ เรียวคล้ายใบหญ้า กว้าง 0.3 ซม. ยาว 8 - 12 ซม.

ดอก กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเขี้ยวอ่อน มีประสีน้ำตาล กลีบปากสีเขี้ยวอ่อน มีตั้งสีขาว ดอกบานเต็มที่ 1 ซม.

ฤดูกาล มีนาคม - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบเขาทางภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

orchidsonline.com.au(2549)online

ภาพที่ 9 แสดงลักษณะดอก จุกพราหมณ์

orchidsonline.com.au(2549)online

ภาพที่ 10 แสดงลักษณะช่อดอก จุกพราหมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องนมหนู

Acriopsis javanica Reinw.

ชื่ออื่นๆ รุหินี

ลักษณะทั่วไป

เอื้องนมหนู เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางข้าง ลำลูกกล้วยกลม

ใบ ขนาด 15 - 20 x 1 ซม. ช่อดอกยาว 20 - 40 ซม. แยกสาขา กลีบปากด้านข้าง
แผ่เป็นปีก ปลายแคบและขอบมีขน และสันกลางโค้งสูง อีกชนิดหนึ่ง คือ *Acriopsis indica*
Wight มีลักษณะคล้ายกันมาก

ดอก มีสีเขี้ยวอ่อนหรือขาว กลีบปากรูปขอบขนาน เป็นคลื่นเล็กน้อย ขนาดดอก
มักจะเล็กกว่าเอื้องนมหนู

ฤดูดอก เมษายน - มิถุนายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์ อินโดจีน และภูมิภาคมาเลเซีย

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 11 แสดงลักษณะดอก เอื้องนมหนู

orchidspag.com(2549)online

ภาพที่ 12 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องนมหนู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องหอมใต้

Adenoncos parviflora Ridl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องหอมใต้ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญทางปลายยอด ลำต้นเรียว มีขนาดเล็ก

ใบ เป็นแท่งหนา รูปขอบขนานโค้ง ปลายสอบ กว้าง 0.5 ซม. ยาว 3 - 4 ซม.

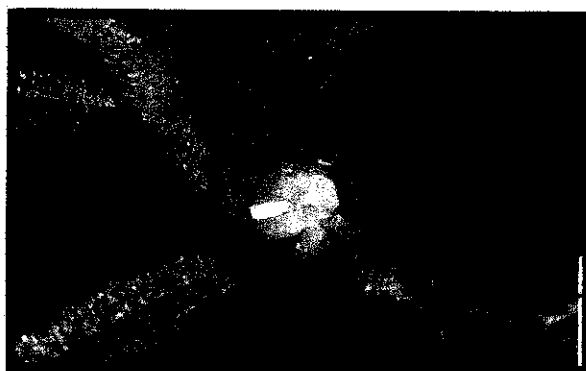
กลางใบเป็นร่อง

ดอก ออกเดี่ยวตามซอกใบ สีเขียวอ่อน เมื่อจะโรยเปลี่ยนเป็นสีเขียวแกมเหลือง ดอกบานเต็มที่ กว้าง 0.8 ซม. มีกลิ่นหอมหวาน

ฤดูกาลออก ออกดอกตลอดปี

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ ไทย และมาเลเซีย

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 13 แสดงลักษณะดอก เอื้องหอมใต้

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 14 แสดงลักษณะดอก เอื้องหอมใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องกุหลาบกระเป่าเปิด
Aerides falcata Lindl.

ชื่ออื่นๆ เอื้องกุหลาบพวง เอื้องกุหลาบป่า เอื้องคำสบนก เอื้องคำมข้าว เอื้องปากเปิด
ลักษณะทั่วไป

เอื้องกุหลาบกระเป่าเปิด เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด อาจจะมีตั้งตรงหรือเอน พวงที่ห้อยลงยาวได้ถึง

1 เมตร

ใบ ขนาด 15 - 30 x 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างบาง แต่เหนียวบิดพลิ้วเล็กน้อย

ดอก เป็นพวงห้อยลงยาวใกล้เคียงกับใบ แต่ละต้นมักจะมีหลายช่อเมื่อขึ้นเป็นกลุ่ม
ใหญ่จึงสวยงามมากขนาดดอก 2.5 x 1.5 ซม. กลิ่นหอมฟุ้งกระจายเหมือนดอกกุหลาบ
เอื้องกุหลาบชนิดนี้นอกจากสวยงามและมีกลิ่นหอมแล้ว สามารถปลูกเลี้ยงได้ง่าย และออก
ดอกตามฤดูกาลอีกด้วย

ฤดูออก เมษายน- พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบทั่วทุกภาค

เขตการกระจายพันธุ์ อินโดจีน อินเดียนทางภาคตะวันออก และเมียนมาร์

Panmai.com(2549)online

ภาพที่ 15 แสดงลักษณะดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋้าเปิด

mendelu.cz(2549)online

ภาพที่ 16 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋้าเปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กุหลาบอินทจักร

Aerides flabellata Rolfe ex Downie

ชื่ออื่นๆ เอื้องนกพิราบ เอื้องสามปอยลิง เอื้องกุหลาบน่าน กุหลาบเอราวัณ เอื้องนางเมขลา
เอื้องอัยราวัน

ลักษณะทั่วไป

กุหลาบอินทจักร เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ยาวเรียว สูง 20 - 30 ซม.

ใบ เรียงตัวซ้อนกันแน่น ข้างหนาแน่น ขนาด 10 - 12 x 1.8 - 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนาและเหนียวมักจะพับตามยาวเป็นราง ผิวใบแห้ง

ดอก ช่อดอกตั้งหรือเอนออกจากต้นมักจะสั้นกว่าใบดอกในช่อโปร่งจำนวน 5 - 10 ดอก ขนาด 2.5 - 3 x 1.2 - 1.5 ซม.

ฤดูดอก กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ขึ้นตามป่าดิบแล้งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม ลาว และจีน

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 17 แสดงลักษณะดอก กุหลาบอินทจักร

qsbg.org(2549)online

ภาพที่ 18 แสดงลักษณะช่อดอก กุหลาบอินทจักร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กุหลาบเหลืองโคราช

Aerides houlettiana Rehb.f.

ชื่ออื่นๆ เอื้องกุหลาบโคราช

ลักษณะทั่วไป

กุหลาบเหลืองโคราช เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ต้นเรียวมักจะขึ้นตรงหรือเอน หรือห้อยลงยาว 12 - 30 ซม.

ใบ ขนาด 12 - 16 x 2.5 - 3 ซม. แผ่นใบหนาและแข็ง แผ่นแบน สีเขียวสด เรียงตัวเว้นระยะระหว่างใบเล็กน้อยรูปเข็มขัด

ดอก ออกเป็นช่อตามซอกใบ เป็นพวงห้อยลง ยาว 12 - 18 ซม. ดอกย่อยเรียงก่อนข้างแน่น กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเหลือง มีสีชมพูเข้มอมเหลือง กลีบปากสีขาวหรือสีครีม แด้มสีชมพูเข้มอมม่วง ดอกบานเต็มที่กว้าง 2.5 - 3 ซม. มีกลิ่นหอม

ฤดูออก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าผลัดใบหรือป่าดิบแล้ง ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียง

กระจายพันธุ์ อินโดจีน

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 19 แสดงลักษณะดอก กุหลาบเหลือง โคราช

perso.wanadoo.fr(2549)online

ภาพที่ 20 แสดงลักษณะช่อดอก กุหลาบเหลือง โคราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กุหลาบกระบี่

Aerides krabiensis Seidenf.

ชื่ออื่นๆ เอื้องกุหลาบพวงชมพู เอื้องกุหลาบกระบี่ กระบี่รุช

ลักษณะทั่วไป

กุหลาบกระบี่ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเรียว สูง 12 - 20 ซม.

ใบ รูปรางน้ำ ก่อนช้ำงหนา กว้าง 1 - 1.5 ซม. ยาว 10 - 12 ซม.

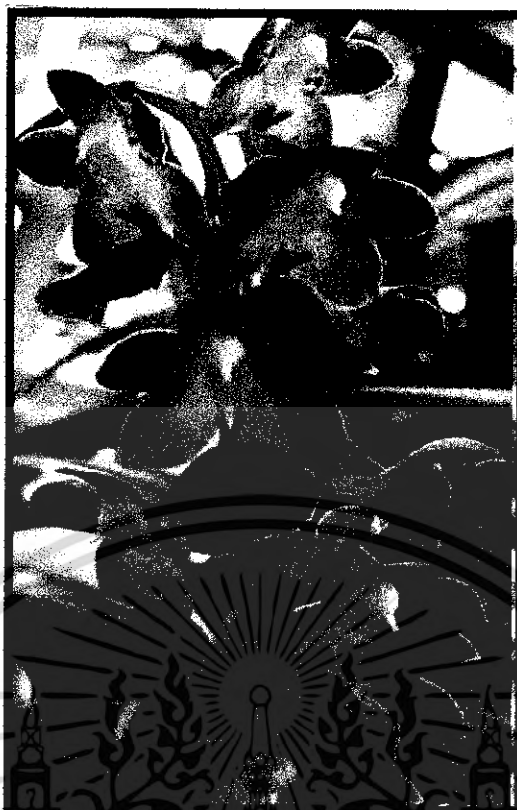
ดอก ออกเป็นช่อตามซอกใบ ยาว 12 - 15 ซม. จำนวน 10 - 20 ดอก ต่อช่อ

กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีชมพูเข้ม โคนกลีบสีขาว กลีบปากสีชมพูอมม่วง ดอกบานเต็มที่ กว้าง 1.5 ซม. มีกลิ่นหอม

ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ขึ้นตามป่าหินปูนทางภาคใต้ ปัจจุบันพบค่อนข้างน้อยมาก

เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 21 แสดงลักษณะดอก กุหลาบกระบี่

Panmai.com(2549)online

ภาพที่ 22 แสดงลักษณะช่อดอก กุหลาบกระบี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาลัยแดง

Aerides multiflora Roxb

ชื่ออื่นๆ เอื้องพวงมาลัย พวงมาลัย เอื้องเป็ดน้ำ เอื้องนกน้อย เอื้องหางจ๋อน

ลักษณะทั่วไป

มาลัยแดง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ขึ้นตรงหรือเอียงเล็กน้อย สูง 5 - 15 ซม.

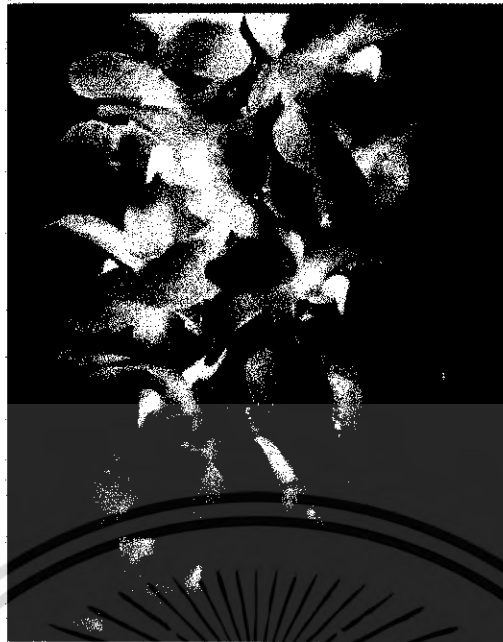
ใบ ใบอวบหนา พับตามยาวเป็นราง ขนาด 12 - 20 x 1.8 - 2 ซม. เรียงซ้อนถี่ผิวใบมันเล็กน้อย

ดอก ช่อดอกเป็นพวงห้อยลงยาวใกล้เคียงกับความยาวของใบดอกในช่อแน่นทยอยบานไปสู่ปลายช่อและบานทนหลายวัน ขนาดดอก 2 - 2.5 x 1.5 - 2 ซม. ก้านดอกสั้นกว่าเอื้องกุหลาบชนิดอื่นๆ กลิ่นหอมคล้ายกุหลาบกระเปาะเปิดแต่กลิ่นไม่ฟุ้งกระจาย

ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ขึ้นตามป่าดิบแล้งและป่าผลัดใบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เนปาล สิบชิม ภูฐาน เมียนมาร์ และอินโดจีน

orchidsonline.com(2549)online

ภาพที่ 23 แสดงลักษณะดอก มาลัยแดง

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 24 แสดงลักษณะใบ และดอกมาลัยแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องกุหลาบกระเป่าปิด
Aerides odorata Lour.

ชื่ออื่นๆ เอื้องกุหลาบขาว เอื้องพวงกุหลาบ เอื้องกุหลาบเดี่ยวไก่ เอื้องเก็ดน้อย น้าม้วย
ลักษณะทั่วไป

เอื้องกุหลาบกระเป่าปิด เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ขึ้นตั้งตรงหรือเอน หรือห้อยลง ยาว 20 - 70 ซม.

ใบ ใบขนาด 12 - 15 x 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนาและเหนียวพับเป็นรางตามยาว
เรียงตัวซ้อนถี่ ผิวใบแห้ง

ดอก ช่อดอกเอนไปตามแนวระนาบหรือห้อยลงเล็กน้อย ยาวใกล้เคียงกับความยาว
ของใบ ดอกในช่อมีจำนวนมาก ขนาดดอก 2 - 2.5 ซม. กลีบค่อนข้างอวบ กลิ่นหอมหุ้ง
กระจายเช่นเดียวกับกระเป่าเปิด บานทนหลายวันปลุกเลี้ยงให้ดอกได้ง่ายตามฤดูกาล
ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

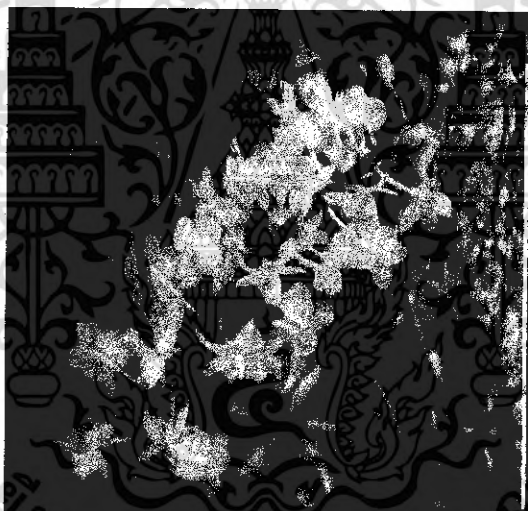
แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบทุกภาค

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เนปาล กูวาน เวียดนาม อินโดนีเซีย และภูมิภาคมาเลเซีย

orchidee.clic.free.fr(2549)online

ภาพที่ 25 แสดงลักษณะดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋ापิด

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 26 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องกุหลาบกระเป๋ापิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องกุหลาบนำน

Aerides rosea Lodd. ExLindl. & Paxt.

ชื่ออื่นๆ เอื้องไอร่าวัน เอื้องเอร่าวัน

ลักษณะทั่วไป

เอื้องกุหลาบนำน เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเรียว สูง 30 - 60 ซม.

ใบ รูปขอบขนาน กว้าง 3 - 5 ซม. ยาว 15 - 20 ซม. ปลายใบเว้าไม่เท่ากัน

ดอก ดอกออกเป็นช่อตามซอกใบ ห้อยลง ยาว 20 - 30 ซม. ดอกย่อยเรียงกัน

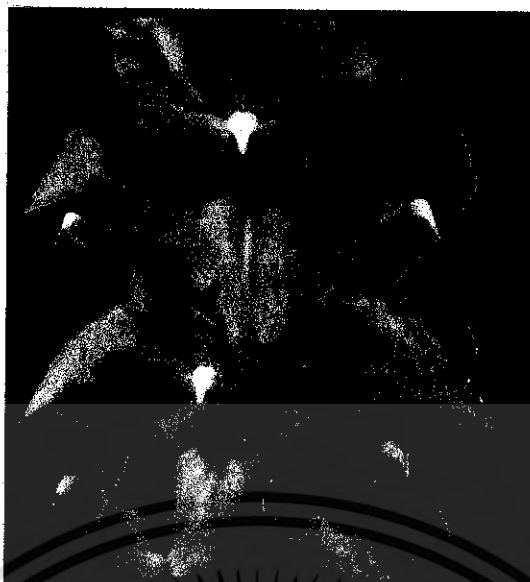
ก่อนข้างแฉ่ง สีขาว มีแต้มและประสีชมพูเข้ม ดอกบานเต็มที่กว้าง 2 ซม. มีกลิ่นหอม

ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบเขา ทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย จีนตอนใต้ เวียดนาม และไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

merkleorchids.com(2549)online

ภาพที่ 27 แสดงลักษณะดอกเอื้องกุหลาบนำน

rickstropica.com(2549)online

ภาพที่ 28 แสดงลักษณะช่อดอกเอื้องกุหลาบนำน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หางแมงเงา

Appendicula cornuta Blume

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

หางแมงเงา เป็นกล้วยไม้ดิน และเป็นกล้วยไม้ที่อาศัยบนหินด้วย ขนาดค่อนข้างเล็ก ไปจนถึงขนาดกลาง

ลำต้น ต้นยาว 15 - 30 ซม. รากพอมเล็กเกิดที่โคนต้นเป็นกระจุก

ใบ ใบรูปรี ขนาด 1.5 - 2 × 1 ซม. ผิวใบมัน ปลายมีติ่งเป็นเส้นเล็กและสั้น

ดอก ช่อดอกสั้น เกิดตรงปลายยอด ดอกในช่อบานคราวละ 2 - 3 ดอก ขนาดดอก ประมาณ 5 มม.

ฤดูดอก กรกฎาคม - ตุลาคม

แหล่งที่พบ ในประเทศไทย ตามป่าชื้นทั่วทุกภาค

เขตการกระจายพันธุ์ ลิกขิม เมียนมาร์ เวียดนาม ชองกง ไหหล้า

caycanhvietsam.com(2549)online

ภาพที่ 29 แสดงลักษณะดอกและใบ หางเมงเงา

cgh.hkcampus.net (2549)online

ภาพที่ 30 แสดงลักษณะลำต้นและใบ หางเมงเงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องไผ่

Arundina graminifolia (D.Don) Hochr.

ชื่ออื่นๆ ห่อนดักทราย หญ้าจิ้มฟันควาย หญ้าแพงสี จั้วนดักทราย เขมรดอกขาว เขมรเหลือง
อีโถปิ้ง น้ำทราย

ลักษณะทั่วไป

เอื้องดินใบไผ่ เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นเรียวยาว สูง 0.6 - 2 เมตร

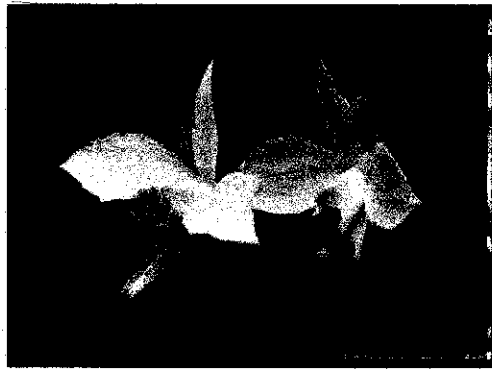
ใบ ใบเรียวยาวขอบขนาน ปลายสอบคล้ายใบหญ้า กว้าง 1 - 2 ซม. ยาว 10 - 20 ซม.

ดอก ดอกออกเป็นช่อตั้งตามซอกใบใกล้ปลายยอด ช่อละ 10 - 15 ดอก ทอยบานทีละดอก กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีขาวอมชมพู กลีบปากสีชมพูเข้ม มีแต้มสีเหลืองดอกบานเต็มที่ กว้าง 5 - 7 ซม. มีกลิ่นหอม

ฤดูดอก ตลอดปี

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศตามชายป่า และทุ่งโล่งที่ระดับความสูง 100 - 1,000 ม.

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหมู่เกาะแปซิฟิก

xtbg.ac.cn(2549)online

ภาพที่ 31 แสดงลักษณะดอกเอื้องไม้

e-travelmart.com(2549)online

ภาพที่ 32 แสดงลักษณะลำต้นและดอกเอื้องไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเข็มม่วง

Ascocentrum ampullaceum (Roxb.) Schltr

ชื่ออื่นๆ เอื้องเขาเกาะใหญ่ เอื้องครึ่งฝอย เขาเกาะ เอื้องซี่ครึ่ง

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเข็มม่วง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ลำต้นเรียว

ใบ ใบแบบรูปขอบขนานค่อนข้างหนากว้าง 1.5 - 2 ซม. ยาว 12 - 15 ซม.

ปลายใบหยักไม่เท่ากัน

ดอก ออกเป็นช่อตั้งตามซอกใบ ยาว 10 - 15 ซม. จำนวน 20 - 30 ดอกต่อช่อ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีม่วงแดง กลีบปากสีชมพูเข้มดอกบานเต็มที่กว้าง 2 ซม.

ฤดูกาล กุมภาพันธุ์ - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าผลัดใบทางภาคเหนือ และภาคตะวันตก

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหมู่เกาะในทะเลอันดามัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

orchidhuset.se(2549)online

ภาพที่ 33 แสดงลักษณะดอก เอื้องเข็มม่วง

orchidworks.com(2549)online

ภาพที่ 34 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเข็มม่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเข็มแดง

Ascocentrum curvifolium (Lindl.) Schltr.

ชื่ออื่นๆ เอื้องม้าก้า

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเข็มแดง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ค่อนข้างเรียว

ใบ ใบแบนรูปรีแกมขอบขนาน กว้าง 1 ซม. ยาว 12 - 20 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อตั้งตามซอกใบ ยาว 12 - 20 ซม. จำนวน 20 - 30 ดอกต่อช่อ สีแดงอมแสด ดอกบานเต็มที่กว้าง 2 ซม.

ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศตามป่าโปร่ง

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย ศรีลังกา และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

speciesorchids.com(2549)online

ภาพที่ 35 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเข็มแดง

tropiflora.com(2549)online

ภาพที่ 36 แสดงลักษณะใบและดอกเอื้องเข็มแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องดอกเทียน

Brachycorythis acuta (Rchb. f.) Summer.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องดอกเทียน เป็นกล้วยไม้ดินขนาดกลางหัวใต้ดินรูปรี ผิวเรียบ

ลำต้น ต้นเหนือดินสูง 15 - 20 ซม.

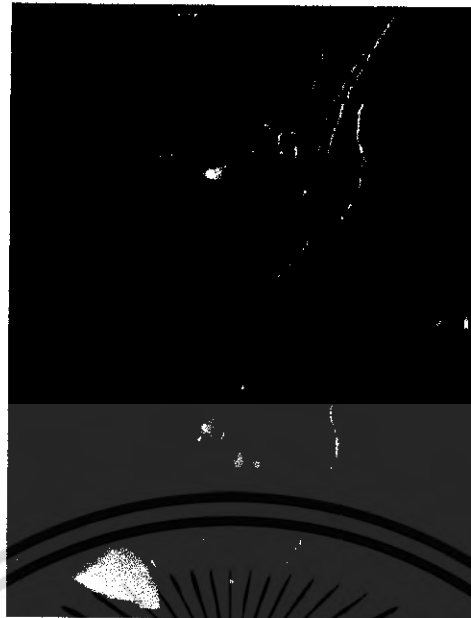
ใบ ใบค่อนข้างบาง รูปรีแกมรูปใบหอก ขนาด 3 - 5 × 1.5 - 2.5 ซม. ใบประดับใหญ่กว่าใบปกติ

ดอก ขนาดดอก 2 - 3 ซม. กลีบปากปลายแหลม ทำให้แยกจากชนิดอื่นๆซึ่งมีปลายกลีบมนและกว้างได้ง่าย

ฤดูออก กรกฎาคม - กันยายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ขึ้นตามป่าดิบชื้นทุกภาค ยกเว้นภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ อินโดจีน

panrip.com(2549)online

ภาพที่ 37 แสดงลักษณะดอกเอื้องดอกเทียน

panrip.com(2549)online

ภาพที่ 38 แสดงลักษณะใบและดอกเอื้องดอกเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตกลอกตา

Bulbophyllum blepharites Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ สิงโตคาบเหลือง สิงโตสวมหิน

ลักษณะทั่วไป

สิงโตกลอกตา เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย กล้วยไม้ชนิดนี้ขึ้นได้ทั้งบนต้นไม้และบนหิน
ลำต้น ลำลูกกล้วยรูปกลม หัวรูปไข่ สีน้ำตาลอมเขียวหรือเขียวอมเหลือง ผิวมักจะ
เป็นร่องตามยาว ขนาด 2 - 4 × 1.5 - 2 ซม. เรียงตัวบนเหง้าเป็นระยะห่างกัน 3 - 10 ซม.

ใบ มีที่ขอรูปรี่ 2 ใบ ขนาด 6 - 8 × 1.5 - 2 ซม. แผ่นใบหนาและแข็ง ปลายใบ
หยักเว้าตื้น

ดอก ดอกเกิดที่ปลายช่อเป็นกระจุกและเรียงตัวในแนวรัศมีบานครั้งละ 2 - 3 ดอก
ขนาดดอก 1.5 - 2.5 × 0.8 - 1 ซม. ก้านช่อดอกพอมแต่แข็ง ยาว 15 - 25 ซม.

ฤดูดอก ตุลาคม - ธันวาคม

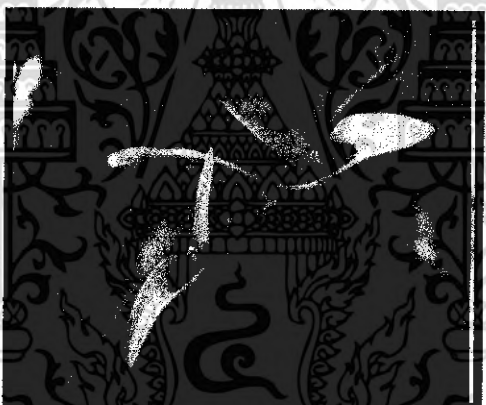
แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าเบญจพรรณในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เมียนมาร์ ลาว และมาเลเซีย

topicstock.pantip.com(2549)online

ภาพที่ 39 แสดงลักษณะดอก สิงโตกลอกตา

topicstock.pantip.com(2549)online

ภาพที่ 40 แสดงลักษณะดอก สิงโตกลอกตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตก้านหลอด

Bulbophyllum capillipes C. S. P. Parish & Rehb .f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตก้านหลอด เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำลูกกล้วย รูปไข่

ใบ ใบรูปขอบขนานกว้าง 0.8 - 1.5 ซม ยาว 10 - 15 ซม. จำนวน 1 ใบ

ต่อลำลูกกล้วย

ดอก ดอกออกเดี่ยวจากโคนกอ ก้านดอกยาว 5 - 7 ซม. กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเหลือง ก้านหลังมีประสีม่วงเข้ม กลีบปากสีน้ำตาล ดอกบานเต็มทีกว้าง 1 - 1.3 ซม.

ฤดูดอก มีนาคม - เมษายน

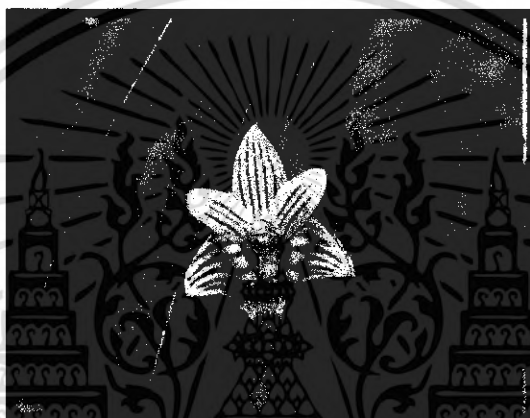
แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศ ตามป่าดิบเขาที่ระดับความสูง 700 - 1500 ม.

เขตการกระจายพันธุ์ อินโดจีน เมียนมาร์ และไทย

orchidphotos.org(2549)online

ภาพที่ 41 แสดงลักษณะดอก สิงโตก้านหลอด

orchidphotos.org(2549)online

ภาพที่ 42 แสดงลักษณะดอก สิงโตก้านหลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตคอมไฟเล็ก

Bulbophyllum congestum Rolfe

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตคอมไฟเล็ก เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดเล็ก

ลำต้น ลำลูกกล้วยรูปทรงกระบอก ขนาด $2 - 2.5 \times 0.6$ ซม. เรียงตัวบนเหง้าเป็นระยะห่างกัน 2 - 3 ซม.

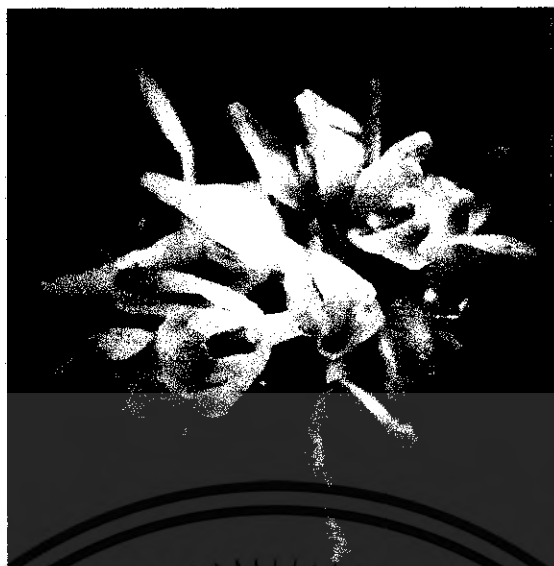
ใบ มีใบ 1 ใบ รูปขอบขนานค่อนข้างหนาและเหนียว ขนาด $5 - 6 \times 1.5$ ซม. ปลายใบตัดและหยักเว้าตื้น

ดอก ช่อดอกสั้นกว่าใบเล็กน้อย ปลายช่อมีดอกแน่นเป็นกระจุกกลม เส้นผ่านศูนย์กลางกลุ่มดอกประมาณ 1 ซม. เป็นกล้วยไม้ที่พบเห็นได้ยาก

ฤดูออก พฤษภาคม - กรกฎาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งและป่าเบญจพรรณใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เมียนมาร์ และจีนตอนใต้

ภาพที่ 43 แสดงลักษณะดอก สิงโต โคมไฟเล็ก

seikyou.ac.jp(2549)online

ภาพที่ 44 แสดงลักษณะดอกและลำต้น สิงโต โคมไฟเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องขยุกขยูด

Bulbophyllum dayanum Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องขยุกขยูด เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดเล็กพบเห็นค่อนข้างยาก

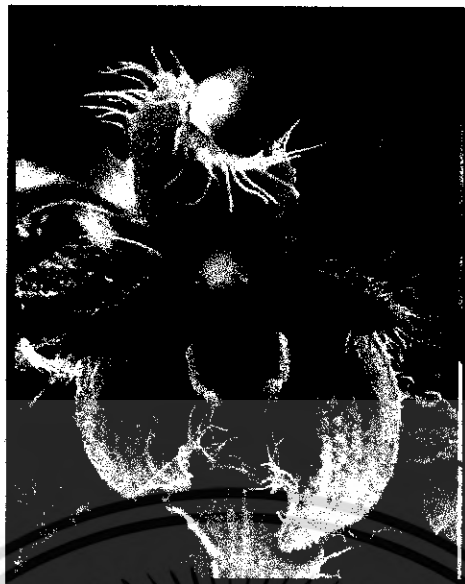
ลำต้น ลำลูกกล้วยรูปไข่หรือรูปรี ขนาด 1.5 - 2 × 1 - 1.5 ซม. มักจะมีสีม่วงเข้ม ผิวมัน เรียงตัวห่างกัน 4 - 6 ซม.

ใบ ใบรูปรีมีใบ 1 ใบ ขนาด 6 - 10 × 2 - 2.5 ซม. ใบด้านล่างสีม่วงเข้ม ด้านบนสีเขียวอมม่วง ปลายแหลม

ดอก ช่อดอกสั้นเป็นกระจุก ดอกในช่อ 2 - 5 ดอก ขนาดดอกประมาณ 1.2 ซม. ขอบกลีภามีขนเป็นกรวย

ฤดูออก พุศจิกายน - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์ และเขมร

viewpointgallery.escalet.net(2549)online

ภาพที่ 45 แสดงลักษณะดอก เอื้องขยุกขยู่

sdahdtp.com(2549)online

ภาพที่ 46 แสดงลักษณะดอก เอื้องขยุกขยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตฟูรัศมี

Bulbophyllum gracillinum (Rolfe) Rolfe

ชื่ออื่นๆ สิงโตเคราแดง

ลักษณะทั่วไป

สิงโตฟูรัศมี เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดค่อนข้างเล็ก

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง หัวรูปรีแกมรูปไข่ ขนาด 1.5 - 2 × 0.6 - 1 ซม.

ใบ ใบรูปรีแกมรูปขอบขนานค่อนข้างหนาและเหนียว มี 1 ใบ ขนาด 1.5 × 2 ซม.

ดอก ก้านช่อดอกผอมยาว 15 - 20 ซม. ดอกเกิดที่ปลายช่อจำนวน 8 - 10 ดอก

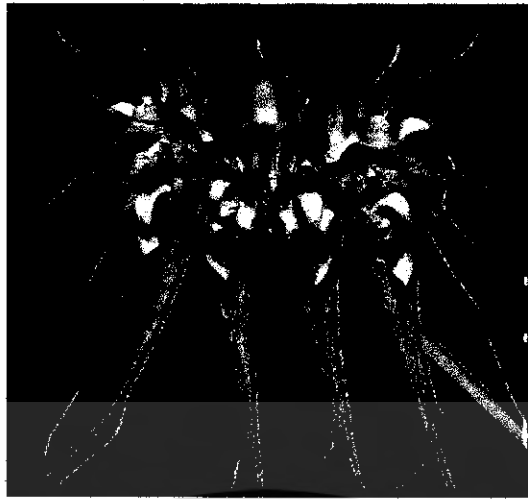
เรียงตัวในแนวรัศมี เส้นผ่านศูนย์กลางช่อ 4 - 5 ซม. มีกลีบเลี้ยงปลายเรียวยาวเป็นเส้น

ฤดูออก ตุลาคม - ธันวาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าขึ้นในภาคใต้

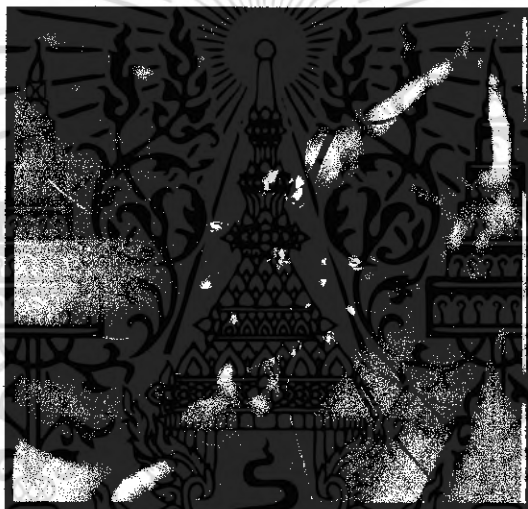
เขตการกระจายพันธุ์ ทั่วไปในภูมิภาคมาเลเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 47 แสดงลักษณะดอก สิงโตপুরีศรี

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 48 แสดงลักษณะดอกและใบ สิงโตপুরีศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตรวงข้าวนก

Bulbophyllum intricatum Seidenf.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตรวงข้าวนก เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดค่อนข้างเล็ก

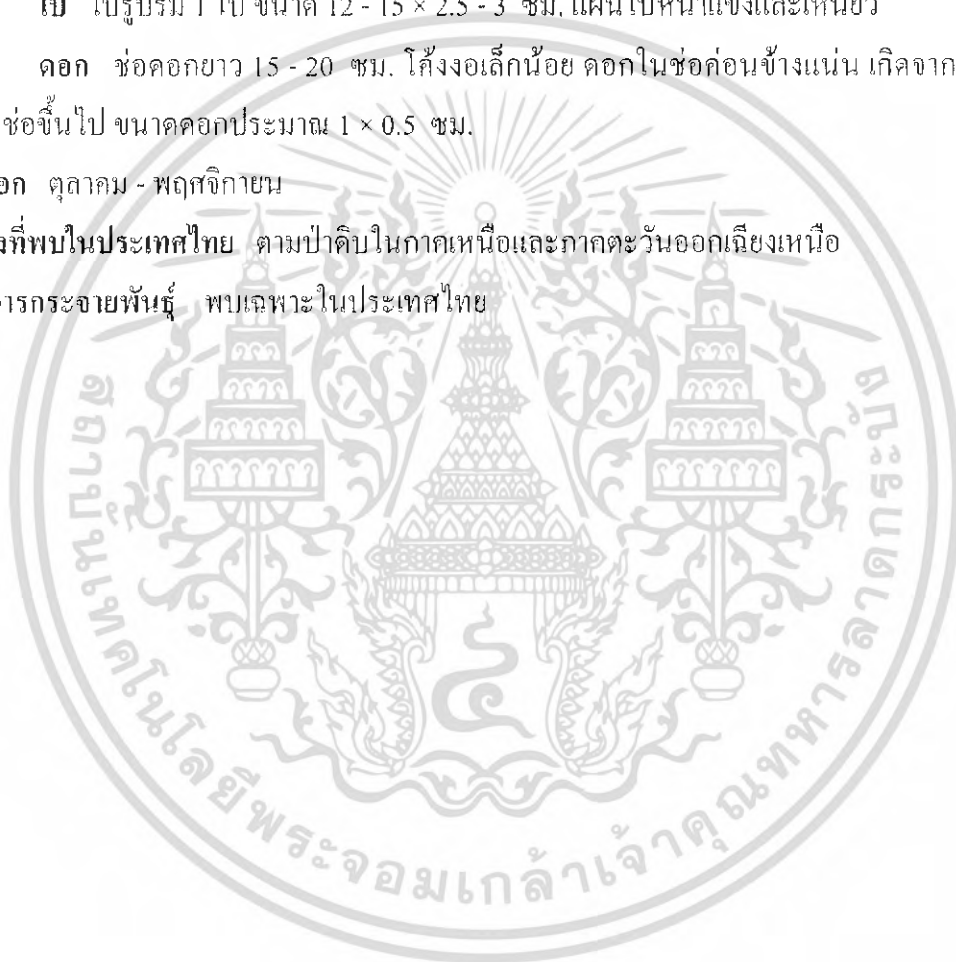
ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง หัวรูปไข่ ขนาด 2.5 - 4 × 1.5 - 2 ซม.

ใบ ใบรูปรีมี 1 ใบ ขนาด 12 - 15 × 2.5 - 3 ซม. แผ่นใบหนาแข็งและเหนียว

ดอก ช่อดอกยาว 15 - 20 ซม. โคนช่อเล็กน้อย ดอกในช่อค่อนข้างแน่น เกิดจาก
กลางช่อขึ้นไป ขนาดดอกประมาณ 1 × 0.5 ซม.

ฤดูออก ตุลาคม - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เขตการกระจายพันธุ์ พบเฉพาะในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 49 แสดงลักษณะดอก สิงโตรวงข้าววนก

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 50 แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตรวงข้าววนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องพายทอง

Bulbophyllum kanburiense Seindenf.

ชื่ออื่นๆ พายทองเมืองกาญจน์ สิงโตใบพาย

ลักษณะทั่วไป

เอื้องพายทอง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำลูกกล้วย รูปไข่ สูง 1 - 2 ซม.

ใบ ใบบางรูปขอบขนาน กว้าง 1 - 1.5 ซม. ยาว 1 - 10 ซม. จำนวน 1 ใบ

ต่อลำลูกกล้วย ทั้งใบเมื่อผลิดอก

ดอก ออกเป็นช่อจากโคนกอ ส่วนปลายช่อช่อดอกยาว 12 - 15 ซม. จำนวน 15 - 20 ดอก ต่อช่อ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีส้มแกมเหลือง กลีบปากสีขาวมีประ และขนสีม่วงอมแดง ดอกบานกว้าง 0.8 ซม. ยาว 3 - 3.5 ซม.

ฤดูดอก มกราคม - มีนาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบเขา ทางภาคเหนือ และภาคตะวันตก

เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม และไทย

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 51 แสดงลักษณะดอก เอื้องพายทอง

orchideen-bilder.de(2549)online

ภาพที่ 52 แสดงลักษณะดอก เอื้องพายทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตนักกล้ำ

Bulbophyllum lasiochilum C. S. P. Parish & Rehb.f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตนักกล้ำ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ลำลูกกล้วยรูปไข่สูง 1 - 2 ซม.

ใบ ใบรูปรีแกมขอบขนานกว้าง 1.5 - 2 ซม. ยาว 4 - 5 ซม.

ดอก ดอกออกเดี่ยวจากโคนกอ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเขียวหรือสีเหลืองอ่อน มีประสีน้ำตาล กลีบเลี้ยงคู่ล่างส่วนปลายมีวงห่อ กลีบปากสีเหลือง ดอกบานเต็มที่กว้าง 1.5 - 2 ซม.

ฤดูดอก ตุลาคม - ธันวาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทุกภาค ตามป่าดิบที่ระดับความสูง 500 - 1,500 เมตร

เขตการกระจายพันธุ์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

cosmos.cobf.nc.jp(2549)online

ภาพที่ 53 แสดงลักษณะดอก สิงโตนักล่า

oneorchid.com(2549)online

ภาพที่ 54 แสดงลักษณะดอกและใบ สิงโตนักล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตดาว

Bulbophyllum laxiflorum (Blume) Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตดาว เป็นกล้วยอิงอาศัย

ลำต้น ลำลูกกล้วยรูปรีสูง 1 - 2 ซม.

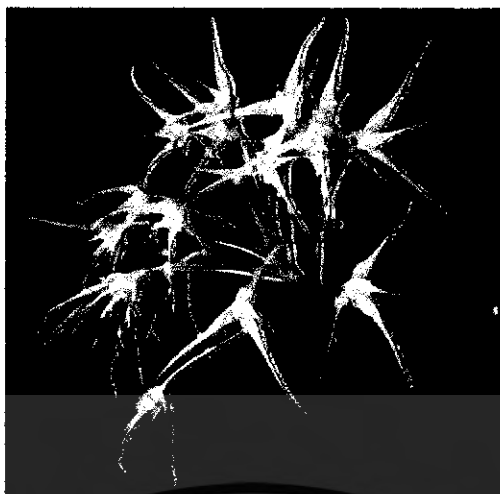
ใบ ใบแบบรูปรีแกมขอบขนานกว้าง 1 - 1.5 ซม. ยาวประมาณ 5 - 7 ซม. จำนวน 1 ใบ ต่อลำลูกกล้วย

ดอก ออกเป็นช่อจากโคนกอ ช่อดอกยาว 7 - 9 ซม. จำนวน 8 - 12 ดอกต่อช่อ ดอกตูมส่วนปลายกลีบสอแบนกลม ดอกบานกลีบเลี้ยงสีเหลืองอ่อน โคนกลีบสีขาวยากลิ่นดอก และกลีบปากสีขาว ดอกบานเต็มที่กว้าง 1.5 ซม. มีกลิ่นหอมอ่อนๆ

ฤดูดอก ตุลาคม - พฤศจิกายน

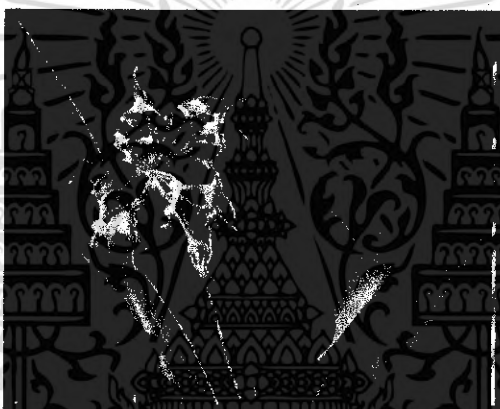
แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบทางภาคตะวันออก และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

orchideen-bilder.de(2549)online

ภาพที่ 55 แสดงลักษณะดอก สิงโตดาว

gardenweb.com(2549)online

ภาพที่ 56 แสดงลักษณะดอก และใบ สิงโตดาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตลินด์เลย์

Bulbophyllum lindleyanum Griff.

ชื่ออื่นๆ สิงโตขมปุย

ลักษณะทั่วไป

สิงโตลินด์เลย์ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดค่อนข้างเล็ก

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง หัวรูปคล้ายฝ่าชี ขึ้นชิดกันเป็นกลุ่ม เส้นผ่านศูนย์กลางหัว 2 - 2.5 ซม.

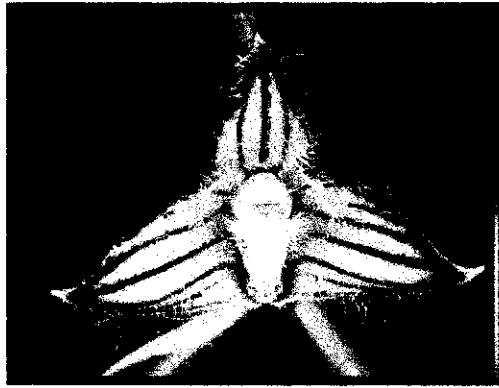
ใบ ใบรูปรีแกมรูปใบหอกมี 1 ใบ ขนาด 10 - 12 × 2 - 2.2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนา และเหนียว โคนใบเรียวแคบเป็นก้านเกือบกลม

ดอก ช่อดอกโสังยาว 18 - 25 ซม. ก้านช่อพอม ดอกในช่อโปร่งเริ่มจากใกล้กลางช่อ ขนาดดอก 1 - 1.2 ซม.

ฤดูดอก พฤศจิกายน - ธันวาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบชื้นทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 57 แสดงลักษณะดอก สิงโตลินด์เลย์

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 58 แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตลินด์เลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตเทรายาว

Bulbophyllum longissimum (Ridl.) Ridl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตเทรายาว เป็นเป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นขนาดกลางเจริญด้านข้าง หัว(ลำลูกกล้วย) ห่างกันราว 1.5 ซม. หัวรูปไข่สูงประมาณ 3 ซม. วัตรอบหัว 4 ซม.

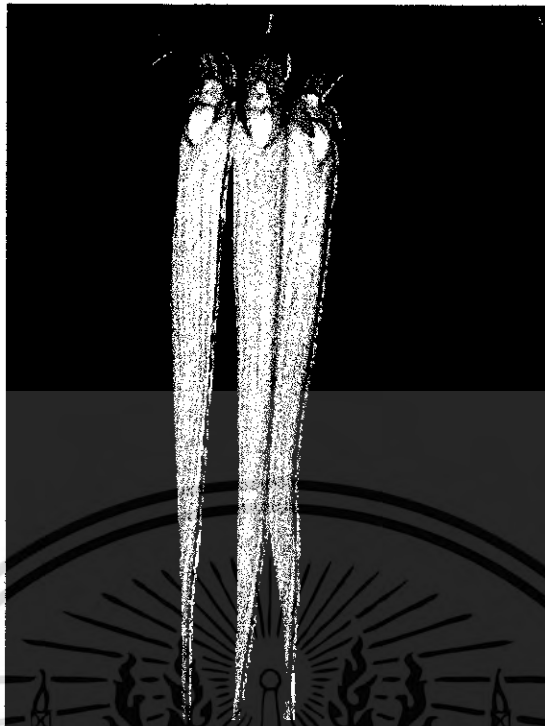
ใบ มีใบหนึ่งใบรูปขอบขนานหนาและเหนียวปลายใบแหลมขนาดโดยประมาณ กว้าง 3 ซม. ยาว 14 ซม.

ดอก ก้านดอกยาว 10 ซม. ช่อดอกแบบซี่ร่ม มี 2 - 6 ดอก เกิดจากโคนหัว ดอกกว้าง 1 ซม. ยาวตั้งแต่ประมาณ 20 ซม. ขึ้นไป กลีบเลี้ยงบนรูปไข่ มีขนเป็นเส้นเล็กสีครีมจนถึงสีเหลืองที่ขอบปลายกลีบยาวคล้ายหางพื้นสีเหลืองแถบแดงเข้มพาดตามยาวของกลีบ

ฤดูดอก พุศจิกายน - มีนาคม

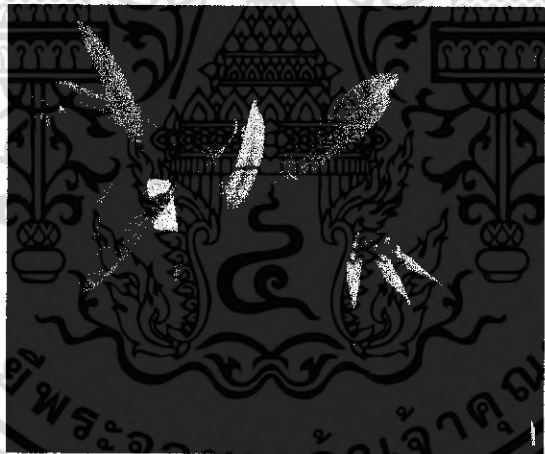
แหล่งที่พบในประเทศไทย ทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 59 แสดงลักษณะดอก สิ้งโตครายาว

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 60 แสดงลักษณะดอกและใบ สิ้งโตครายาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตกำมพูใหญ่

Bulbophyllum macranthum Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตกำมพูใหญ่ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย ขนาดกลาง

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง หัวรูปรี ขนาดประมาณ 2×1 ซม. มีขนเป็นเส้นๆ จากโคนโดยรอบและตามข้อที่เหง้า ต้นเจริญเกาะแนบเปลือกไม้

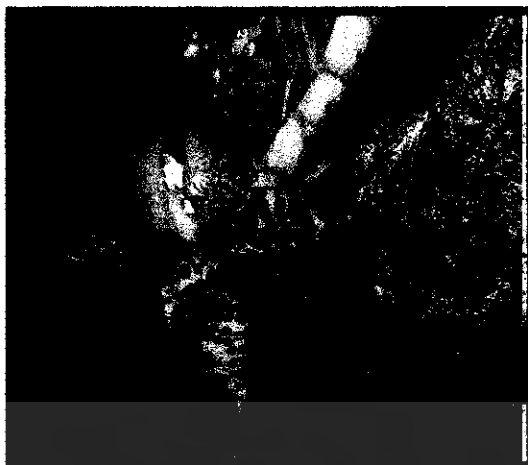
ใบ ใบรูปรี มี 1 ใบ ขนาด $10 - 12 \times 2 - 3$ ซม. แผ่นใบหนาและแข็ง

ดอก ดอกเดี่ยวเกิดจากโคนเหง้า ก้านดอกยาว 2 - 4 ซม. อวบน้ำ ดอกขนาดประมาณ 2.5 ซม. กลีบก่อนข้างหนา

ฤดูดอก มีนาคม - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบแล้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ภาคตะวันออก

เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม อินโดจีน และภูมิภาคมาเลเซีย

orchidenthusia.com(2549)online

ภาพที่ 61 แสดงลักษณะดอก สิงโตกำปูลใหญ่

orchideen.ch(2549)online

ภาพที่ 62 แสดงลักษณะดอก ไบ และลำต้น สิงโตกำปูลใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตดอกไม้ไฟ

Bulbophyllum medusae (Lindl.) Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ สิงโตขาว

ลักษณะทั่วไป

สิงโตดอกไม้ไฟ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้างหัวรูปไข่ ขนาด 2 - 2.5 × 1.2 - 1.5 ซม. มีสัน

ตามยาว 3 - 4 สัน ผิวมัน

ใบ ใบรูปแถบมี 1 ใบ

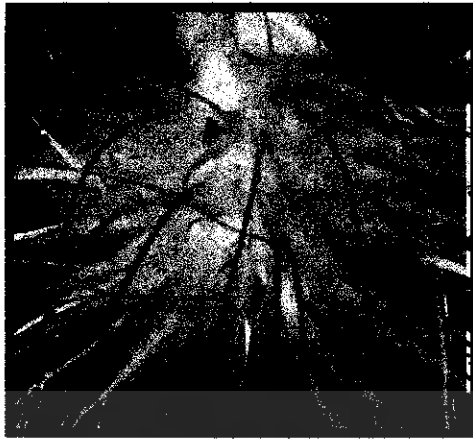
ขนาด 8 - 12 × 1.5 - 2 ซม. ปลายมนหรือตัดหรือหยักเว้าตื้น โคนสอบเรียวเป็นก้านสั้นๆ แผ่นใบหนาและแข็ง

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัวก้านช่อยาว 8 - 12 ซม. ดอกเกิดที่ปลายช่อเป็นพู่ โคจรอบ กลีบเลี้ยงพอมเป็นเส้นคล้ายเส้นด้ายยาว 3.5 - 7 ซม.

ฤดูออก ตุลาคม - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบชื้นในภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย

orchidphotos.org(2549)online

ภาพที่ 63 แสดงลักษณะดอก สิงโตดอกไม้ไฟ

cosmos.cool.ne.jp(2549)online

ภาพที่ 64 แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตดอกไม้ไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตร้างแทน

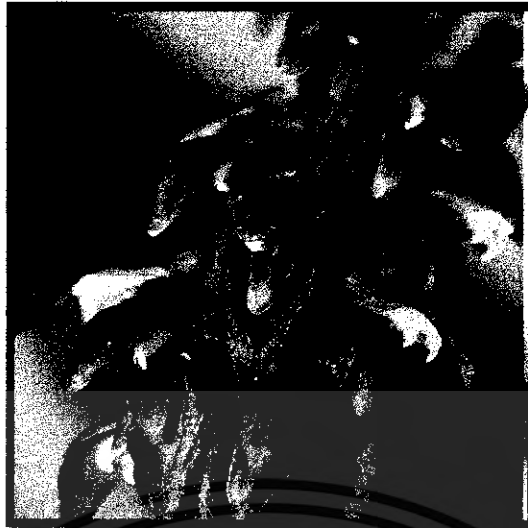
Bulbophyllum microtepalum Rchb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 65 แสดงลักษณะดอก สิง ไตรังแตน

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 66 แสดงลักษณะช่อดอก สิง ไตรังแตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตนางรำ

Bulbophyllum monanthum (Ktze.) J. J. Sm.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตนางรำ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดกลางหรือค่อนข้างเล็ก

ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางด้านข้าง หัวมีรูปทรงกระบอก หรือรูปรี ขนาด

3 - 4 × 1 - 1.2 ซม.

ใบ มี 1 ใบ ขนาด 12 - 15 × 2.5 ซม. แผ่นใบหนาและเหนียว

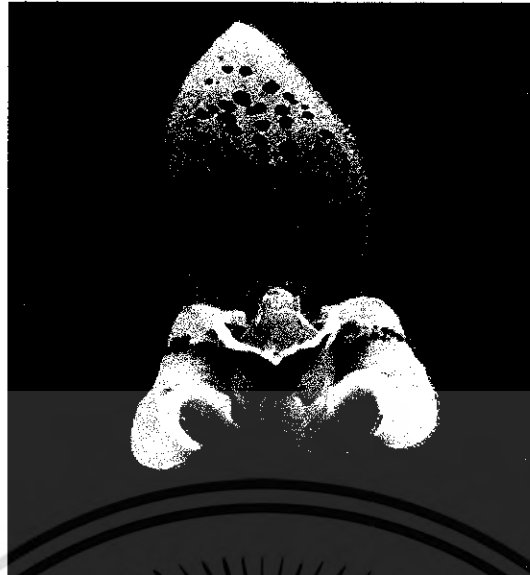
ดอก ดอกเดี่ยวเกิดตามข้อที่เหง้าหรือโคนหัว ก้านดอกยาว 7 - 8 ซม. อวบน้ำ

ขนาดดอกประมาณ 1.5 ซม. เป็นกล้วยไม้ที่พบเห็นได้น้อยมาก

ฤดูออก ธันวาคม - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย ภูฏาน จีนตอนใต้ และเวียดนาม

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 67 แสดงลักษณะดอก สิงโตนางรำ

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 68 แสดงลักษณะดอก สิงโตนางรำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องหัวเข็มหมุด

Bulbophyllum moniliforme Par. & Rchb. f.

ชื่ออื่นๆ เอื้องไข่ปลา

ลักษณะทั่วไป

เอื้องหัวเข็มหมุดเป็นกล้วยไม้อิงอาศัยกล้วยไม้ขนาดเล็กมาก

ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางด้านข้าง อาจจะเป็นชนิดที่มีหัวเล็กที่สุด หัวกลมหรือกลมแป้นเล็กน้อย เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3 มม.

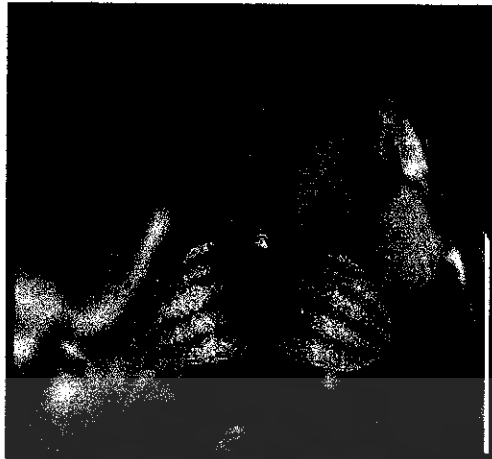
ใบ สีเขียวค่อนข้างใส เรียงตัวแน่นบนเหง้า ซึ่งอาจจะทอดยาวเป็นเส้นคล้ายลูกประคำ หรือแยกสาขาแผ่เป็นแผ่นเกาะแนบเปลือกไม้ แต่ละหัวมีใบเล็กๆ 1 ใบ และร่วงไปก่อนมี

ดอก ดอกเป็นดอกเดี่ยว ก้านดอกยาว 1 - 1.5 ซม. ขนาดดอกประมาณ 4 มม. เป็นกล้วยไม้ขนาดเล็กจิ๋ว แต่สวยงามมากทั้งสีดอกและสีของต้น และดอก

ฤดูดอก ธันวาคม - มกราคม

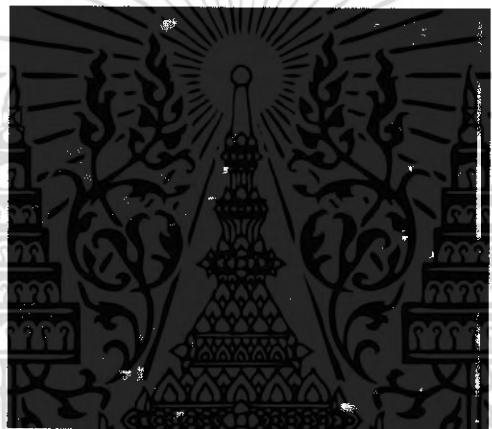
แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบชื้นในภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดียนีปเปอร์ กัว และเวียดนาม

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 69 แสดงลักษณะดอก เอื้องหัวเข็มหมุด

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 70 แสดงลักษณะดอก และลำต้นเอื้องหัวเข็มหมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตรวงข้าว

Bulbophyllum morphologorum Krzl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตรวงข้าวเป็นกล้วยไม้อิงอาศัยกล้วยไม้ขนาดกลาง ขึ้นแผ่กระจายเป็นหย่อม
ค่อนข้างกว้างบนหินหรือบนต้นไม้

ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางด้านข้าง กล้วยไม้ หัวรูปไข่หรือรูปไข่แกมรูปรี
ขนาด 3 - 4 × 2 - 3 ซม. ผิวมันและมักเป็นร่องห่างๆตามยาว

ใบ ใบเป็นรูปแถบ มี 1 ใบ ขนาด 12 - 18 × 2.5 ซม. แผ่นใบหนาเหนียวและแข็ง

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัวยาว 15 - 22 ซม. แกนช่อโค้งงอลง ดอกในช่อแน่น
ขนาดดอก 1 × 0.5 ซม. ดอกบานเกือบพร้อมกัน มีกลิ่นอ่อนๆคล้ายกล้วยปลา
ฤดูดอก มกราคม - พฤษภาคม

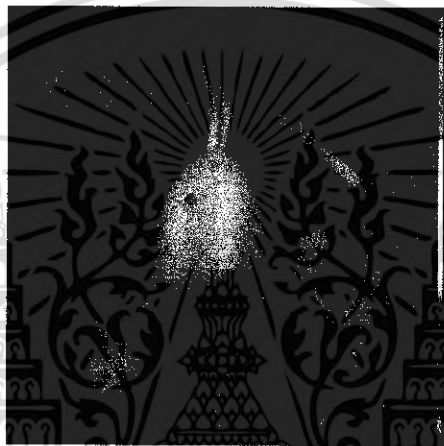
แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 71 แสดงลักษณะดอก สิงโตรวงข้าว

orchidsonline.com(2549)online

ภาพที่ 72 แสดงลักษณะลำต้น ใบและดอก สิงโตรวงข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตรวงข้าวดำ

Bulbophyllum nigrescens Rolfe

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตรวงข้าวดำ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

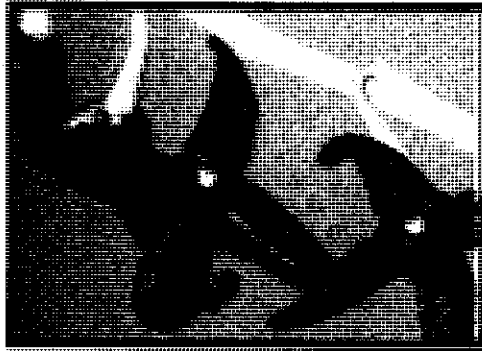
ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางด้านข้าง หัวรูปกลมแป้นหรือคล้ายฝ่าชี ขนาด 1.5 - 1.8 ซม. ผิวขรุขระเล็กน้อย เรียงตัวชิดกันเป็นกลุ่ม

ใบ ใบรูปแถบแกมรูปรี ขนาด 7 - 10 × 1.5 - 1.8 ซม. ปลายแหลม โคนสอบเรียว เป็นก้านสั้น

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัว ทั้งช่อยาว 15 - 20 ซม. ดอกเกิดประมาณกลางช่อ เรียงตัวด้านเดียว ทอยบานจากโคนไปสู่ปลายช่อ ขนาดดอกประมาณ 7 มม. กลีบปากตรงปลายเป็นกระพุ้ง ด้านในสีเขียว กล้วยไม้ชนิดนี้สังเกตดอกได้ยาก เนื่องจากมีสีเขียวและมียางเล็กน้อย

ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 73 แสดงลักษณะดอก สิง ไตรวงข้าวดำ

nvorchideje.cz(2549)online

ภาพที่ 74 แสดงลักษณะลำต้น สิง ไตรวงข้าวดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตโคมไฟ

Bulbophyllum odoratissimum (J. E. Sm.) Lindl.

ชื่ออื่นๆ สิงโตหลอดไฟ

ลักษณะทั่วไป

สิงโตโคมไฟ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางด้านข้าง หัวทรงกระบอก ขนาดประมาณ 2×0.5 ซม. มีร่องสันตามยาว 4 - 6 ร่อง

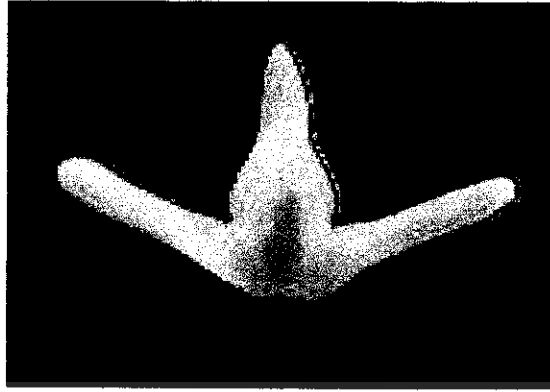
ใบ ใบรูปแถบมี 1 ใบ ขนาด $5 - 6 \times 1.5$ ซม. แผ่นใบหนาและแข็ง ปลายมนหยักเว้าตื้น

ดอก ช่อดอกเกิดที่โคนหัว ก้านช่อดอกยาวประมาณ 5 ซม. ดอกเกิดที่ปลายช่อเป็นกระจุกเกือบกลม เส้นผ่านศูนย์กลางช่อ 1.2 - 1.5 ซม. ขนาดดอกประมาณ 7 มม.

ฤดูดอก มิถุนายน - กรกฎาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ทั่วสิบแคว้นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคตะวันตก และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ เนปาล สิบขิม ภูฏาน อินเดีย จีน ลาว และเวียดนาม

tree.ch(2549)online

ภาพที่ 75 แสดงลักษณะดอก สิงโตโคมไฟ

clackamas-orchids.com(2549)online

ภาพที่ 76 แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตโคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตงาม

Bulbophyllum orectopetalum Garay , Hamer & Siegerist

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตงาม เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้าง หัว (ลำลูกกล้วย) รูปไข่สูง 2.5 ซม. วัตรอบหัว 5 ซม.

มีขนเป็นเส้นตามข้อ ที่เหง้า

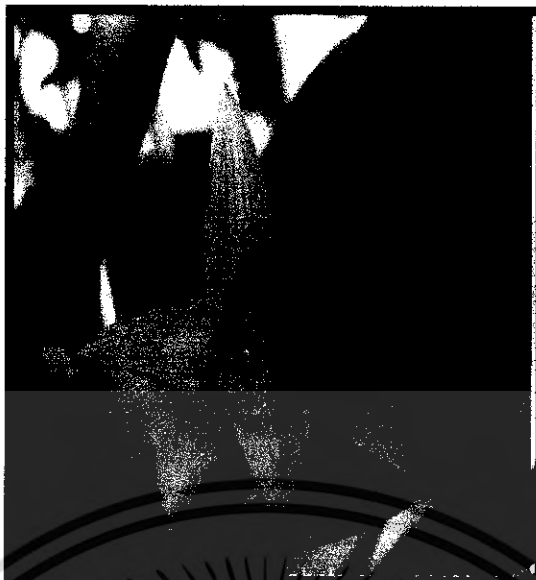
ใบ มีใบหนึ่งใบรูปขอบขนานหนา ใบเล็กและสีอ่อนกว่าสิงโตสยาม ขนาดโดยประมาณ 12 x 3 ซม.

ดอก ดอกเดี่ยวเกิดจากโคนหัว ดอกกว้างประมาณ 3.5 ซม. ก้านดอกยาว 3.5 ซม. กลีบเลี้ยงบนรูปไข่แกมรูปหอก ปลายกลีบแหลม พื้นดอกสีเหลืองมีเส้นรยตารางสีน้ำตาลเข้ม กลีบเลี้ยงคู่ข้างรูปไข่ฐานเบี้ยวคล้ายตัว S กลีบดอกโค้งเล็กน้อยจนเกือบเป็นรูปเคียว กลีบปากรูปสามเหลี่ยม ดอกบานราว 4 - 5 วัน ทรงดอกคล้ายสิงโตสยาม

ฤดูดอก ตุลาคม - มกราคม

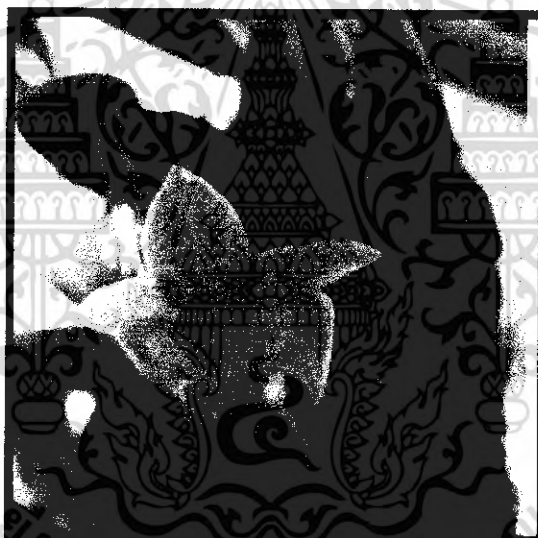
แหล่งที่พบในประเทศไทย เลข นครศรีราชสีมา นครนายก สตูล พังงา ระนอง

เขตการกระจายพันธุ์ ในประเทศไทย

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 77 แสดงลักษณะดอก สิงโตงาม

fersiam.com(2549)online

ภาพที่ 78 แสดงลักษณะดอก และลำต้น สิงโตงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตฟูทอง

Bulbophyllum ovatum Seidenf.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตฟูทอง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย ขนาดเล็ก

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้างหัวรูปหยดน้ำขนาด 1 - 1.5 × 0.6 ซม.

ใบ ใบรูปรีมี ใบ ขนาด 4 - 6 × 1.2 - 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนาและเหนียว

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนห้อยยาว 2.5 - 3 ซม. ก้านช่อบอบบาง ดอกเกิดที่ปลายช่อ เป็นกระจุก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 ซม. จำนวนประมาณ 6 ดอก เรียงตัวในแนวรัศมีและโค้งลงเล็กน้อย เป็นกล้วยไม้ที่พบเห็นได้ยาก

ฤดูกาลออก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบชื้นทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ พบเฉพาะในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 79 แสดงลักษณะดอก สิงโตพุทอง

mendelu.cz(2549)online

ภาพที่ 80 แสดงลักษณะใบ ลำต้น และดอก สิงโตพุทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตกำมปูแดง

Bulbophyllum patens King ex Hook. f.

ชื่ออื่นๆ สิงโตกำมกาง

ลักษณะทั่วไป

สิงโตกำมปูแดงเป็นกล้วยไม้อิงอาศัย ขนาดกลาง

ลำต้น ลำต้นเจริญค้ำข้าง หัวรูปรี ขนาด 2 - 2.5 × 1.5 - 2 ซม. มีขนเป็นเส้นยาว

รอบข้อและโคนหัว

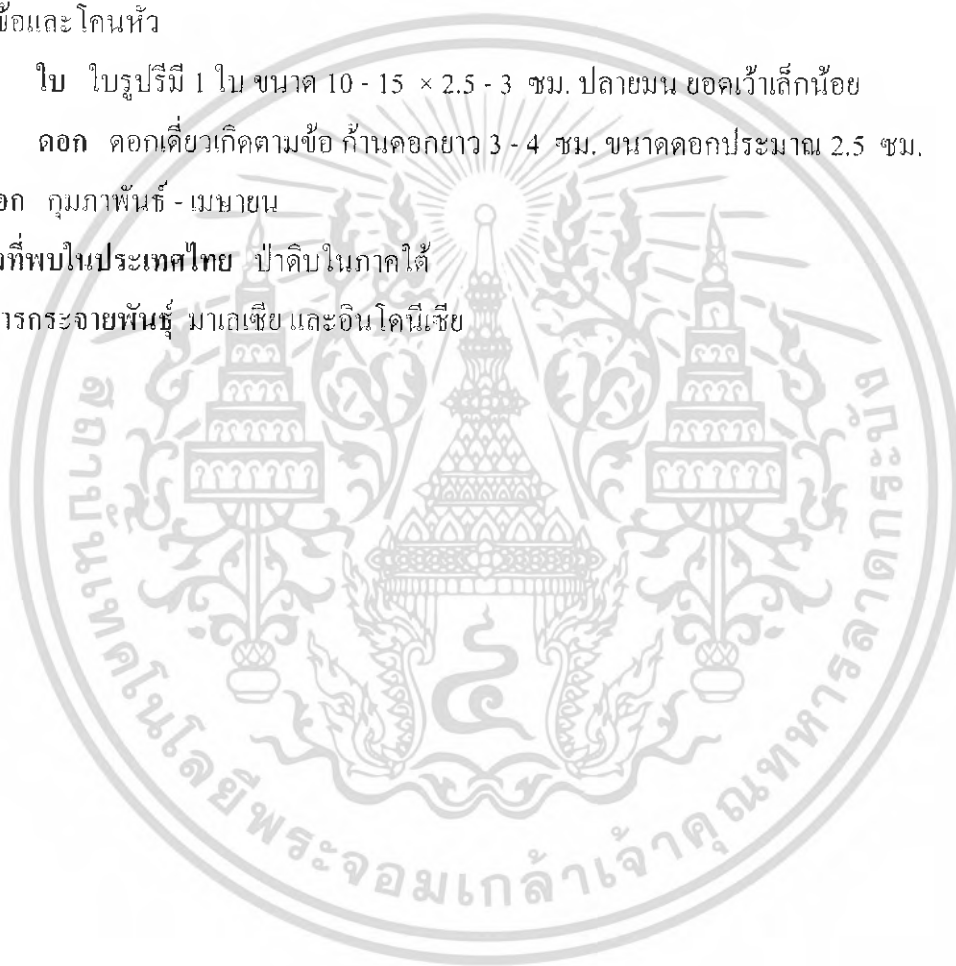
ใบ ใบรูปรีมี 1 ใบ ขนาด 10 - 15 × 2.5 - 3 ซม. ปลายมน ยอดเว้าเล็กน้อย

ดอก ดอกเดี่ยวเกิดตามข้อ ก้านดอกยาว 3 - 4 ซม. ขนาดดอกประมาณ 2.5 ซม.

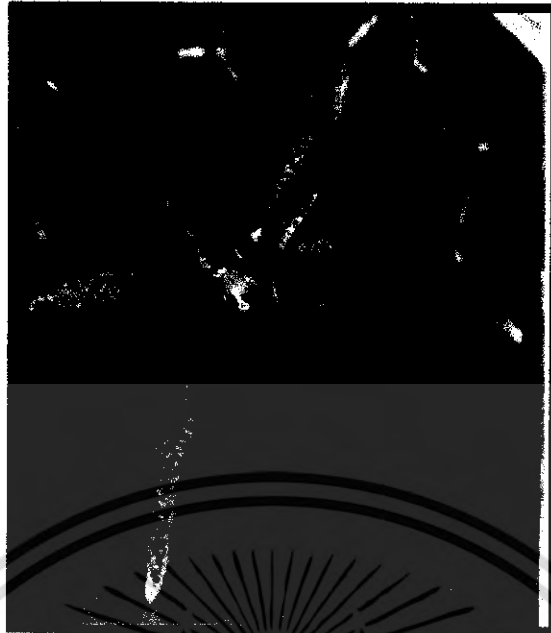
ฤดูออก กุมภาพันธ์ - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

olympiaorchids.com(2549)online

ภาพที่ 81 แสดงลักษณะดอก สิงโตกำมปูแดง

orchidenthusia.com(2549)online

ภาพที่ 82 แสดงลักษณะดอก สิงโตกำมปูแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตช่อทอง

Bulbophyllum reclusum Seidenf.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตช่อทองหัวรูปรี เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญค้ำข้าง หัวเป็นสันเหลี่ยมเล็กน้อย ขนาด 4 - 5 × 2 - 3 ซม.

มีกาบคลุมบางส่วน

ใบ ใบรูปรีมี 1 ใบ ขนาด 10 - 15 × 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนาและเหนียว ปลายแหลม โคนเรียวสอบเล็กน้อย

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัว ตั้งตรงหรือโค้งเอนลง สูงประมาณ 15 ซม. ดอกในช่อเรียงเป็นระยะและเป็นระเบียบ ก้านดอกสั้น ขนาดดอกประมาณ 1 ซม. กลีบปากอยู่ทางด้านบน กล้วยไม้ชนิดนี้เป็นชนิดใหม่พบเมื่อ พ.ศ. 2538

ฤดูดอก กันยายน - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ พบเฉพาะในประเทศไทย

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 83 แสดงลักษณะดอก สิง ไคซ้อทอง

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 84 แสดงลักษณะช่อดอก สิง ไคซ้อทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตสยาม

Bulbophyllum siamense Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตสยาม เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย ขนาดกลาง

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้าง หัวรูปไข่ ขนาด 3 - 3.5 × 2 ซม. มีขนเป็นเส้นตรงยาว
รอบโคน

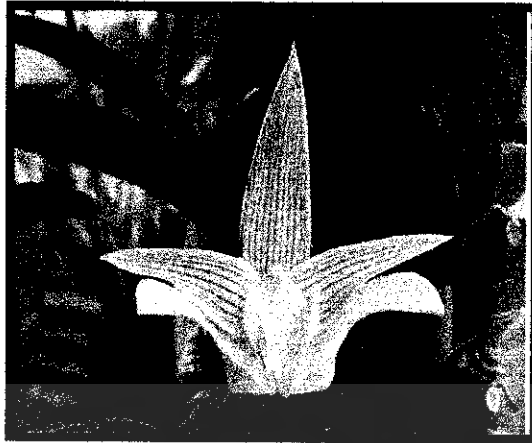
ใบ ใบเป็นรูปแกมแกมรูปรี มี 1 ใบ ขนาด 12 - 18 × 2.5 - 3.5 ซม.

ดอก ดอกเดี่ยวเกิดจากโคนหัว ดอกกว้างประมาณ 3.5 ซม. ก้านดอกยาว 3.5 ซม.
กลีบเลี้ยงบนรูปไข่แกมรูปหอก ปลายกลีบแหลม พื้นดอกสีเหลืองมีลายเส้นสีน้ำตาลเข้า
ปากตามความยาวของใบ กลีบเลี้ยงคู่ข้างรูปไข่ฐานเบี้ยวคล้ายตัว S กลีบดอกโค้งเล็กน้อย
จนเกือบเป็นรูปเคียว กลีบปากรูปสามเหลี่ยม ดอกบานราว 4 - 5 วัน ทรงดอกคล้าย
สิงโตงาม

ฤดูกาลออก ดอก - กุมภาพันธ์

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์ และลาว

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 85 แสดงลักษณะดอก สิงโตสยาม

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 86 แสดงลักษณะใบ และดอก สิงโตสยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตอาจารย์เต็ม

Bulbophyllum smitinandii Seidenf. & Thorut

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตอาจารย์เต็ม เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้าง ลำลูกกล้วยรูปกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 ซม. สูง 2.5 - 3 ซม.

ใบ ใบรูปรีแกมขนาน กว้าง 2.5 - 6 ซม. ยาว 14 - 16 ซม. จำนวน 1 ใบ

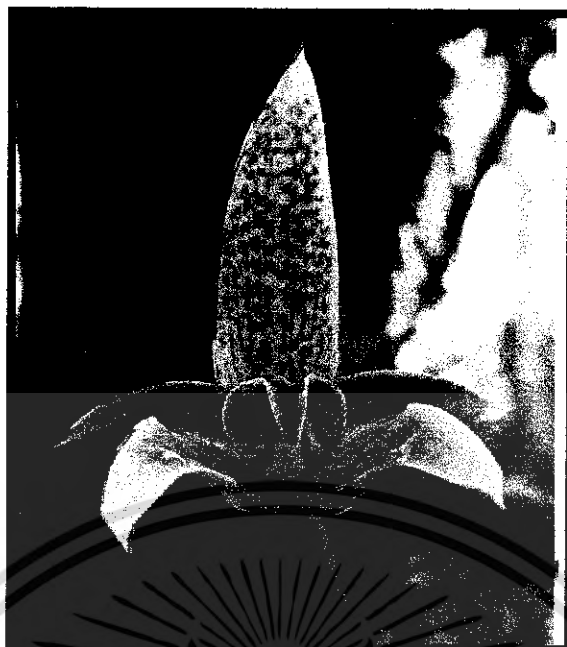
ต่อลำลูกกล้วย

ดอก ดอกออกเดี่ยวจากโคนกอ ก้านดอกยาว 5 - 6 ซม. กลีบเลี้ยง และกลีบดอกสีเหลืองเข้มมีประและขีดสีม่วงแกมแดง กลีบปากสีขาว มีแต้มเป็นปื้นสีม่วงแดง และมีขนสีขาว ดอกบานเต็มที่กว้าง 3 - 5 ซม. เป็นกล้วยไม้เฉพาะถิ่น

ฤดูออก พุศจิกายน - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบเขาทางภาคใต้ โดยเฉพาะที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

เขตการกระจายพันธุ์ ในประเทศไทย

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 87 แสดงลักษณะดอก สิงโตอาจารย์เต็ม

qsbg.thaigov.net(2549)online

ภาพที่ 88 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก สิงโตอาจารย์เต็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตพู

Bulbophyllum tripaleum Seidenf.

ชื่ออื่นๆ สิงโตพูเซอ

ลักษณะทั่วไป

สิงโตพู เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้าง หัวรูปไข่หรือกลม ขนาด 1 - 1.5 ซม. เรียงตัวชิดกัน เป็นกลุ่ม ผิวมันเล็กน้อย มักจะมีลายเป็นแถบคด สีเทาบนพื้นเขียวอมม่วง

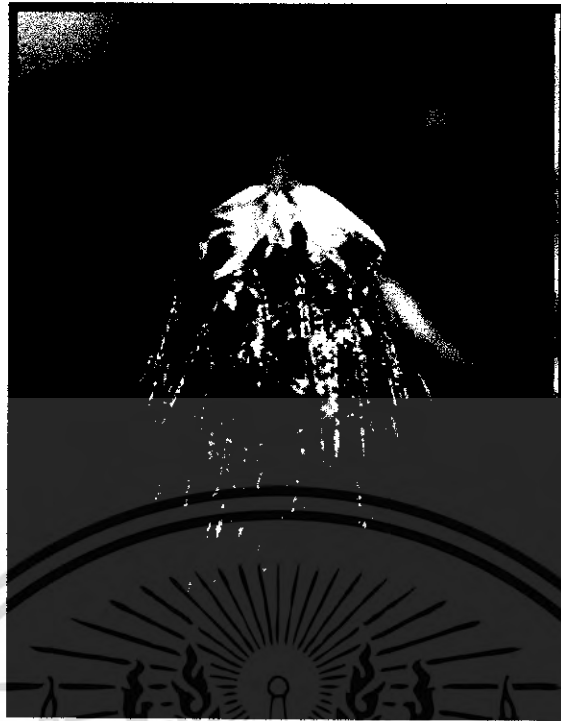
ใบ ที่ยอดมี 2 ใบ รูปแถบ ขนาด 8 - 10 × 2 - 2.5 ซม.

ดอก ดอกเกิดที่ปลายข้อเป็นกระจุกแน่น ขนาดดอกยาวประมาณ 6 มม. ปลายกลีบเลี้ยงมีริยงค์ เป็นกล้วยไม้ขนาดเล็กที่มีลักษณะแปลก พบเห็นได้ยาก

ฤดูออก ตุลาคม - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ พบเฉพาะในประเทศไทย

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 89 แสดงลักษณะดอก สิงโตพู

Mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 90 แสดงลักษณะดอก สิงโตพู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตหนวดยาว

Bulbophyllum vaginatum (Lindl.) Rchb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตหนวดยาว เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นขนาดเล็กเจริญด้านข้าง หัว(ลำลูกกล้วย) ห่างกันราว 2 ซม. หัวรูปไข่ ขนาดประมาณ สูง 1.5 ซม. วัตรอบหัว 2 ซม.

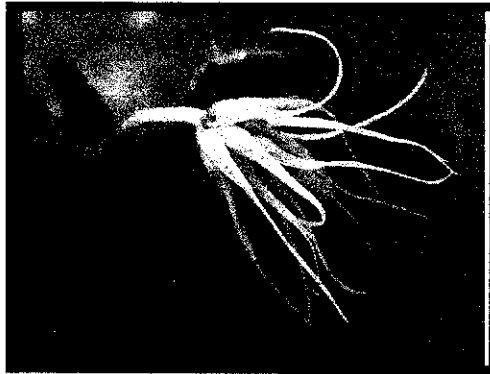
ใบ มีใบหนึ่งใบรูปขอบขนานแกมรูปรี ปลายมนนูน ขนาดโดยประมาณกว้าง 1.5 ซม. ยาว 6 ซม.

ดอก ก้านดอกยาว 5 ซม. ช่อดอกแบบกระจุก มี 10 - 15 ดอก เกิดจากโคนหัว ดอกกว้าง 0.7 ซม. ยาวประมาณ 5 ซม. กลีบเลี้ยงบนรูปรีมีสีครีมจนถึงสีเหลืองเข้มปลาย กลีบกลีบรูปหาง ดอกมีกลิ่นหอม ดอกบานพร้อมกันราว 2 วัน

ฤดูดอก กุมภาพันธ์ - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ พบเฉพาะในประเทศไทย

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 91 แสดงลักษณะดอก สิงโตहनวดยาว

zanaf.dyndns.biz(2549)online

ภาพที่ 92 แสดงลักษณะใบ และดอก สิงโตहनวดยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตใบพาย

Bulbophyllum wallichii Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตใบพาย เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้าง หัวรูปหยดน้ำหรือรูปไข่ ขนาด 1.5 - 2 × 0.8 - 1 ซม.

ใบ ใบรูปแถบมี 2 ใบ ขนาด 5 - 7 × 1 - 1.5 ซม. แผ่นใบบาง ทั้งใบก่อนมีดอก

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัว ก้านช่อดอกยาว 7 - 15 ซม. แขนงช่อโค้งงอลง ดอก
ในช่อ 5 - 10 ดอก ขนาด 3 - 4 × 0.8 - 1 ซม. กลีบเลี้ยงคู่ข้างคล้ายใบพาย ขอบกลีบด้านล่าง
บิดควมมาจรดกันตลอดแนว

ฤดูดอก มกราคม - มีนาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ ภูฏาน สิบขิม เนปาล และเมียนมาร์

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 93 แสดงลักษณะดอก สิงโตใบพาย

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 94 แสดงลักษณะช่อดอก สิงโตใบพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตนาคราช

Bulbophyllum wendlandianum (Krzl.) Dammer

ชื่ออื่นๆ สิงโตเล็บเหยี่ยวใหญ่

ลักษณะทั่วไป

สิงโตนาคราช เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญด้านข้าง หัวรูปไข่ เป็นสันตามยาว 4 - 5 สัน ขนาด

1.6 - 2 × 1.2 - 1.5 ซม. ผิวมีกจะขยับเล็กน้อย เรียงตัวบนเหง้าห่างกัน 1 - 2 ซม.

ใบ ใบรูปรีมี 1 ใบ ขนาด 2.5 - 3.5 × 2 ซม. แผ่นใบหนาและแข็ง ปลายมน
ยอดเว้าค้ำ โคนสอบเป็นก้านสั้น

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัว ก้านช่อดอกยาว 7 - 10 ซม. ดอกเกิดที่ปลายช่อ ประมาณ 5
ดอก เรียงตัวในแนวรัศมี ขนาดดอกประมาณ 5 - 7 × 0.7 - 1 ซม. กลีบเลี้ยงคู่ข้างยาว ปลาย
เรียว ขอบกลีบด้านบนบิดตัวโค้งมาจรดกันเป็นแนวยาว ปลายแยก

ฤดูดอก พฤษภาคม - มิถุนายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 95 แสดงลักษณะดอก สิงโตนคราช

orchid-society-gb.org.uk(2549)online

ภาพที่ 96 แสดงลักษณะใบ และดอก สิงโตนคราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องน้ำตัน

Calanthe cardioglossa Schltr.

ชื่ออื่นๆ เอื้องเหล็ชม เฒ่านั่งสูง

ลักษณะทั่วไป

เอื้องน้ำตัน เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง หัวรูปรีหรือรูปกล้วยน้ำเต้าขนาด 3 - 7 × 2 - 3.5 ซม.

สีเขียวอมเทา ผิวเป็นร่องสั้นๆตามยาว

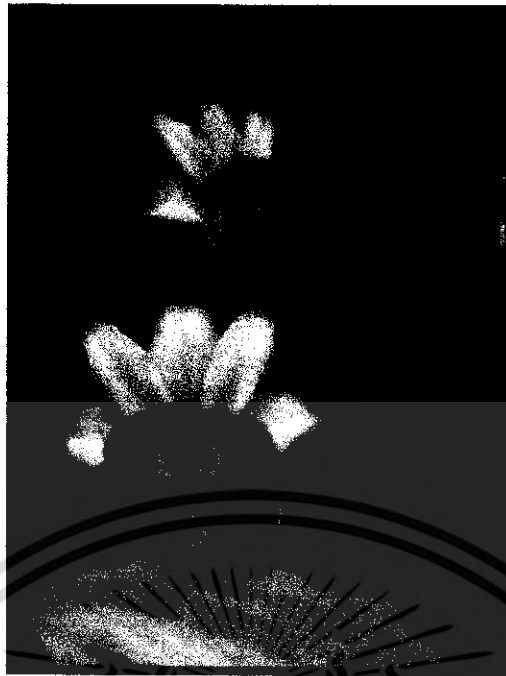
ใบ ใบรูปรีแกมรูปใบหอกขนาด 20 - 30 × 3.5 - 5 ซม. ปลายแหลมมน โคนสอบ
เรียวเป็นก้าน ทั้งใบก่อนมีดอก

ดอก ช่อดอกตรงหรือปลายโค้งยาว 20 - 50 ซม. ดอกในช่อโปร่ง ขนาดดอก
1.5 - 2 ซม. ผิวกลีบเลี้ยงด้านนอกมีขน สีดอกมีความหลากหลาย ตั้งแต่สีเกือบขาว ชมพูอ่อน
ชมพูแก่ ชมพูอมม่วง เหลือง และเหลืองอมส้ม ปลายจุดประบนกลีบก็มีต่างๆกันตามพันธุ์

ฤดูดอก มกราคม - ธันวาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ ลาว และเวียดนาม

ภาพที่ 97 แสดงลักษณะดอก เอื้องน้ำตัน

ภาพที่ 98 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องน้ำตัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล้วยไม้ดง

Calanthe lyroglossa Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ พุ่มข้าวบิณฑ์

ลักษณะทั่วไป

กล้วยไม้ดง เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นสั้น มีโคนกาบใบหุ้ม

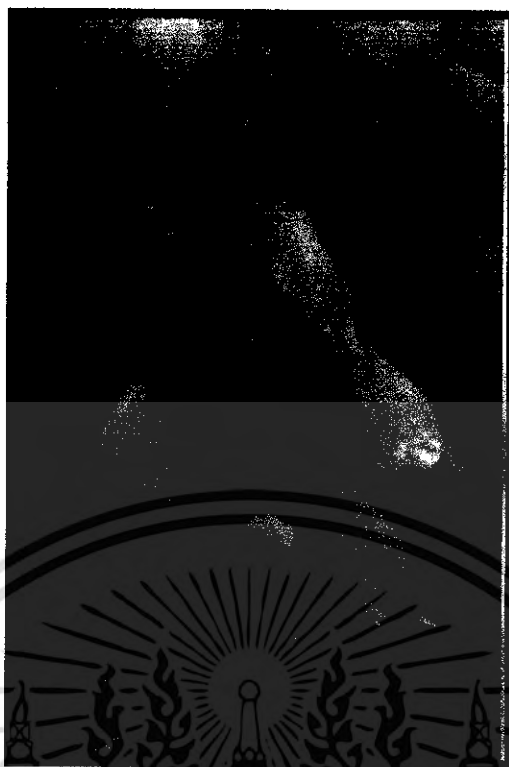
ใบ ใบรูปขอบขนานแกมรูปรีขนาด 30 - 60 × 5 - 8 ซม. โคนเรียวเป็นก้าน แผ่นใบบางและอ่อน

ดอก ช่อดอกสูงใกล้เคียงกับใบหรือสูงกว่า ก้านช่อดอกตรงและอวบแน่น ดอกเกิดก่อนใบทางปลายช่อ เรียงตัวเป็นพุ่ม มีใบประดับแทรก ดอกทยอยบานเป็นเวลานาน ขนาดดอกประมาณ 1 ซม. กลีบกางออกจากกันเล็กน้อย

ฤดูกาล พืชจักยาน - กุมภาพันธ์

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบชื้น ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาะไหหลำ ฟิลิปปินส์ และเมียนมาร์

ne.jp(2549)online

ภาพที่ 99 แสดงลักษณะดอก กล้วยไม้คอง

hanamist.sakura.ne.jp(2549)online

ภาพที่ 100 แสดงลักษณะ ใบ และต้น กล้วยไม้คอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้วพวงมณี

Calanthe rubens Ridl.

ชื่ออื่นๆ เอื้องน้ำเต้า

ลักษณะทั่วไป

อ้วพวงมณี เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง หัวรูปกลมรี เป็นสันตามยาว สีเขียวอมเทา ขนาด 5 - 6 × 2 - 3 ซม.

ใบ ใบคล้ายเอื้องชมพูไผ่ ขนาด 25 - 40 × 8 - 10 ซม. ทั้งใบก่อนออกดอก

ดอก ช่อดอกยาวได้ถึง 50 ซม. ก้านช่อดอกยาว ปลายโค้งงอเล็กน้อย ดอกในช่อทยอยบานเป็นเวลานาน ขนาดดอกประมาณ 3 × 2 ซม. ใบงู้นพบน้อย

ฤดูกาลออกดอก มกราคม - กุมภาพันธ์

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคกลาง และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์

orchidorama.free.fr(2549)online

ภาพที่ 101 แสดงลักษณะดอก อ้วพวงมณี

mendelu.cz(2549)online(2549)online

ภาพที่ 102 แสดงลักษณะดอก อ้วพวงมณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้วข้าวตอก

Calanthe triplicata (willemet) Ames

ชื่ออื่นๆ พุ่มข้าวตอก ข้าวตอกฤาษี อ้วดอกขาว

ลักษณะทั่วไป

อ้วข้าวตอก เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นเจริญทางข้าง

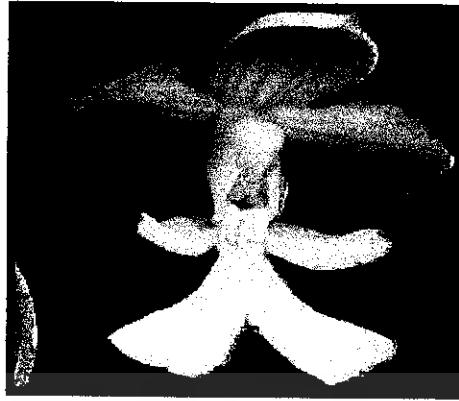
ใบ ใบแผ่ หักเป็นจีบ กว้าง 10 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อตั้งจากโคนกอยาว 40 - 60 ซม. ดอกย่อยเรียงแน่นที่ปลาย
ก้านช่อ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีขาวนวล กลีบปากสีขาวมีแต้มจุดสีแดงหรือสีเหลืองที่
กลางกลีบ ดอกบานเต็มที่กว้าง 2.5 - 3 ซม.

ฤดูดอก มิถุนายน - กรกฎาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

anos.org.au(2549)online

ภาพที่ 103 แสดงลักษณะดอก อ้วข้าวตอก

geocities.com(2549)online

ภาพที่ 104 แสดงลักษณะใบ และต้น อ้วข้าวตอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้วนวลจันทร์

Calanthe vestita Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

อ้วนวลจันทร์ เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้น หัวรูปรี ขอบเป็นสันมน สีเขียวอมเทา ขนาด 5 - 8 × 2.5 - 4 ซม.

ใบ ใบขนาด 25 - 40 × 6 - 8 ซม. หักใบก่อนมีดอก

ดอก ช่อดอกยาว 15 - 30 ซม. ปลายมักจะโค้ง ดอกในช่ออ่อนข้างดอก

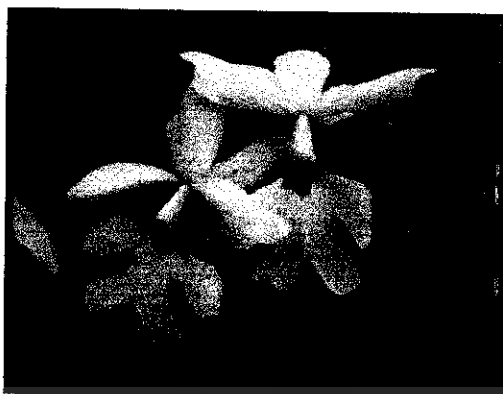
ขนาดประมาณ 4 × 2 ซม. ปัจจุบันพบน้อยเช่นกัน

ฤดูออก พืชจักายน - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Z.unine.cb(2549)online

ภาพที่ 105 แสดงลักษณะดอก อ้วนวลจันทร์

bguz.umizh.ch(2549)online

ภาพที่ 106 แสดงลักษณะช่อดอก อ้วนวลจันทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องหมวดพระอินทร์

Chiloschista lunifera (Rchb.) f. J. J. Sm.

ชื่ออื่นๆ พญาไร้ใบ

ลักษณะทั่วไป

เอื้องหมวดพระอินทร์ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเล็กมาก เจริญทางปลายยอด

ใบ ใบจะหลุดร่วงก่อนออกดอก

ดอก ช่อดอกโปร่ง ยาว 10 - 25 ซม. ขนาดดอกประมาณ 1.2 ซม. ดอกบานทน

ขอบกลีบสีเหลืองอมเขียว กลางกลีบสีน้ำตาลอมแดง

ฤดูดอก มีนาคม - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบในป่าดิบและป่าเบญจพรรณ ในภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์ และลาว

members.atlantic.net(2549)online

ภาพที่ 107 แสดงลักษณะดอก อ้วนหวดพระอินทร์

notsogreenthumb.org(2549)online

ภาพที่ 108 แสดงลักษณะช่อดอก อ้วนหวดพระอินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องพญาไร้ใบ

Chiloschista parishii Seidenf.

ชื่ออื่นๆ พญาไร้ใบ

ลักษณะทั่วไป

เอื้องพญาไร้ใบ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญทางปลายยอด

ใบ ใบจะหลุดร่วงก่อนออกดอก

ดอก ช่อดอกค่อนข้างโปร่ง ยาว 10 - 25 ซม. ขนาดดอกประมาณ 1.5 ซม.

ดอกบานใหม่สีเขียวย่อหอมเหลือง ต่อมาสีเหลืองมากขึ้นและอาจมีแต้มจุดประในบางพันธุ์

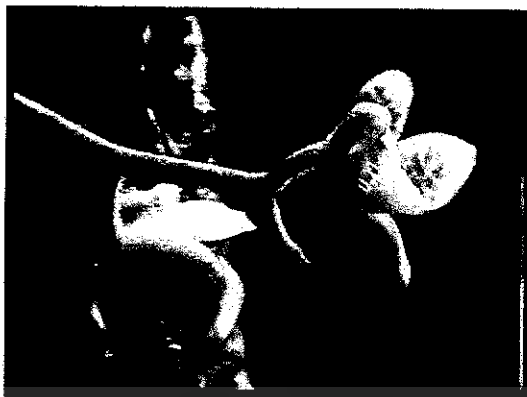
ผิวกลีบด้านนอกมีขนสั้นนุ่มกระจาย ขอบกลีบเรียบ ดอกบานทนเช่นกัน

ฤดูออก มีนาคม - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบในป่าดิบแล้งและป่าเบญจพรรณเกือบทุกภาคยกเว้น

ภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ ภาคเหนือของอินเดีย เนปาล ภูฏาน สิกขิม จีน และเมียนมาร์

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 109 แสดงลักษณะดอก เอื้องพญาไร้ใบ

mendelu.cz(2549)online

ภาพที่ 110 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องพญาไร้ใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตรม

Cirrhopetalum auratum (Lindl.) Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตรม เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น หัวรูปไข่ สูง 1.5 - 2 ซม. ส่วนกว้างประมาณ 1 ซม. มักจะมีสีเขียวอมม่วง หัวเกิดเป็นระยะห่างกันประมาณ 1 ซม.

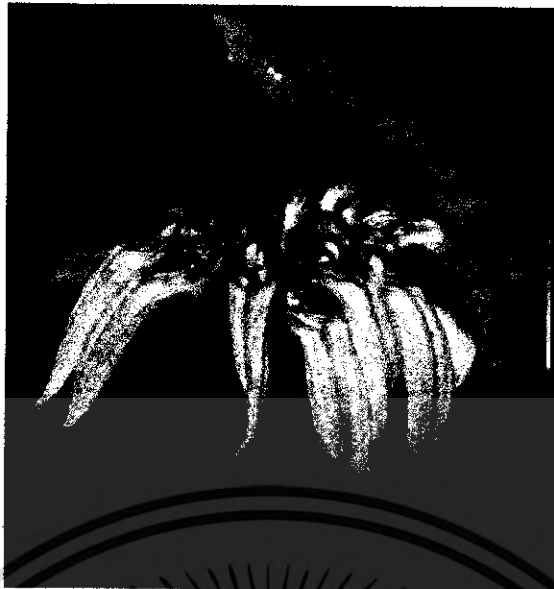
ใบ ใบรูปขอบขนาน ขนาด 10 - 12 × 1.5 ซม. แผ่นใบหนาและเหนียว สีคล้ำด้านบน ปลายมน โคนเรียวเป็นก้าน

ดอก ก้านช่อดอกพอม ยาว 6 - 12 ซม. ปลายสุดมีดอกย่อย 6 - 8 ดอก ดอกห้อยลงเรียงแผ่เกือบเป็นวงกลมคล้ายร่ม เส้นผ่านศูนย์กลางช่อประมาณ 2.5 ซม. ขนาดดอก 1.5 × 0.8 ซม. ดอกมีทั้งสีชมพูอ่อนและสีชมพูอมเหลือง

ฤดูดอก ตุลาคม - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ภาคใต้ และภาคตะวันออก

เขตการกระจายพันธุ์ ในประเทศไทย

.bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 111 แสดงลักษณะดอก สิ่งโคร่ม

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 112 แสดงลักษณะดอก สิ่งโคร่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตพัดแดง

Cirrhopetalum lepidum (Blume) Schltr.

ชื่ออื่นๆ พัดแดง

ลักษณะทั่วไป

สิงโตพัดแดง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดค่อนข้างเล็ก

ลำต้น หัวรูปไข่ขนาด 1.5 - 2.5 × 1 - 1.5 ซม. เรียงตัวห่างกัน 2 - 4 ซม. บนเหง้าแผ่ไปบนเปลือกไม้

ใบ ใบเป็นรูปแถบหรือรูปใบหอกกลับ ขนาด 10 - 15 × 1.4 - 1.8 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนาและเหนียว

ดอก ช่อดอกยาวใกล้เคียงกับใบ ก้านช่อพอมแต่เหนียว ปลายช่อมีดอก 7 - 10 ดอก เรียงตัวแผ่แบนในแนวรัศมีเป็นรูปไข่ใกล้เคียงกับครึ่งวงกลมหรือรูปพัด ขนาดดอก 1.5 - 2 × 0.5 - 0.7 ซม. กล้วยไม้ชนิดนี้ปลูกเลี้ยงให้ดอกได้ตามฤดูกาล

ฤดูกาลออก ดอก - พดศกิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วไปตามป่าดิบทุกภาค

เขตการกระจายพันธุ์ เอเชียตอนใต้

paramountorchids.com(2549)online

ภาพที่ 113 แสดงลักษณะดอก สิงโตพัดแดง

premdesign.com(2549)online

ภาพที่ 114 แสดงลักษณะใบ ลำต้น และดอก สิงโตพัดแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตพัดเหลือง

Cirrhopetalum retusiusculum (Rchb.f.) Hamsley

ชื่ออื่นๆ เขี้ยวสิงโต

ลักษณะทั่วไป

สิงโตพัดเหลือง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำลูกกล้วยรูปไข่ สูง 1 - 2 ซม.

ใบ ใบรูปขอบขนาน ปลายสอบ กว้าง 1.5 ซม. ยาว 8 - 10 ซม. จำนวน 1 ใบต่อลำลูกกล้วย

ดอก ดอกออกเป็นช่อจากโคนกอ ก้านช่อยาว 6 - 10 ซม. ดอกย่อยเรียงแผ่ที่ปลายช่อ ก้านดอกยาว 2 ซม. กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเหลืองเข้ม มีขีดตามยาวสีแดง กลีบเลี้ยงคู่ล่างสีเหลือง กลีบปากสีเหลืองแกมส้ม ดอกบานเต็มที่กว้าง 0.8 ซม. ยาว 2 ซม.

แหล่งที่ในประเทศไทย พบตามป่าดิบเขา ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้
อุตุคอก กุมภพันธ์ - มีนาคม

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย จีนตอนใต้ เนปาล และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online

ภาพที่ 115 แสดงลักษณะดอก สิงโตพัดเหลือง

.bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 116 แสดงลักษณะดอก และลำต้น สิงโตพัดเหลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิงโตพัดสีทอง

Cirrhopetalum skeateanum (Ridl.) Garay

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

สิงโตพัดสีทอง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น หัวรูปหยดน้ำ ขนาด 1 - 1.5 x 0.7 ซม. เรียงตัวบนเหง้า ห่างกันประมาณ 1 ซม.

ใบ ใบรูปแถบ ขนาด 5 - 6 x 0.8 ซม. แผ่นใบค่อนข้างางและอ่อน ปลายมน

ดอก ช่อดอกเกิดจากโคนหัว ก้านช่อพอม ยาวประมาณ 10 ซม. ดอกเกิดที่ปลายสุดของช่อ จำนวนประมาณ 10 ดอก เรียงตัวแผ่ในแนวรัศมีเกือบเป็นครึ่งวงกลม ขนาดดอกประมาณ 1.2 - 1.5 x 0.6 ซม. กล้วยไม้ชนิดนี้พบเพิ่มเติมจากรายงานเดิมเมื่อ พ.ศ. 2536

ฤดูออก พุทธศักราช - ธันวาคม

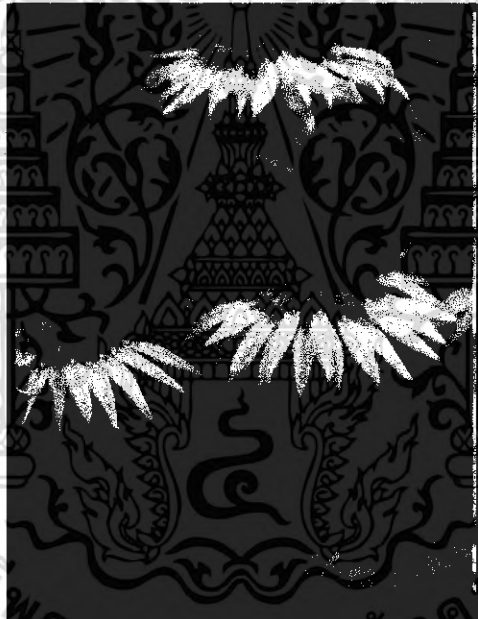
แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบเขาทางภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 117 แสดงลักษณะดอก สิงโตพัดสีทอง

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 118 แสดงลักษณะดอก สิงโตพัดสีทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุล *Cleisostoma* Blume

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขานพะ

Cleisostoma arietinum (Rchb.f.) Garay

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เขานพะ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ตั้งขึ้นหรือเอน หรือห้อยลง ขนาด 6 - 20 ซม.

ใบ ใบอวบน้ำกลมยาว ขนาด 3.5 - 5 x 0.5 ซม. เรียงตัวสลับซ้ายขวาในระนาบเดียวกัน และโค้งงอเล็กน้อย

ดอก ช่อดอกยาว 6 - 10 ซม. ห้อยลง ดอกในช่อโปร่ง ขนาดดอก 5 - 7 มม. ออกดอกเป็นช่อ มากกว่า 20 ดอกต่อช่อ กลีบสีขาวอมม่วงจนถึงม่วงอ่อนกลีบปากสีม่วง มีจุดสีม่วงเข้มที่สองข้างของกลีบปาก ข้างละ 1 จุด ปลายเกสรมีน้ำตาล ดอกขนาดไม่เกิน 0.5 เซนติเมตร

ฤดูดอก มกราคม - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบในป่าดิบแล้งและป่าเบญจพรรณในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดียทางตะวันออกเฉียงเหนือ เวียดนาม ลาว เวียดนาม และมาเลเซีย

orchidbabies.com(2549)online

ภาพที่ 119 แสดงลักษณะดอก เขาพะยะ

webshots.com(2549)online

ภาพที่ 120 แสดงลักษณะช่อดอก เขาพะยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้างปลา

Cleisostoma fuerstenbergianum F. Kranzl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

ก้างปลา เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นห้อยลงเป็นสาย ยาว 40 - 60 ซม.

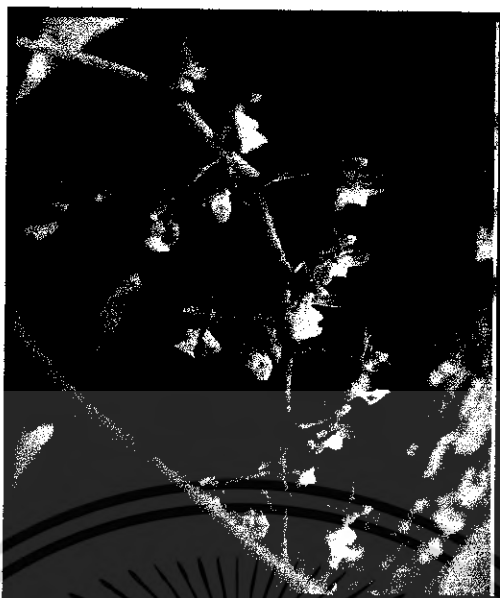
ใบ ใบเป็นแท่งกลม โค้งงอ ปลายแหลม กว้าง 0.8 ซม. ยาว 12 - 15 ซม.

ดอก ดอกออกเป็นช่อตามข้อ ยาว 12 - 15 ซม. กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีน้ำตาลคล้ำ
กลีบปากสีขาว เกสรสีเหลือง ดอกบานเต็มทีกว้าง 1.2 ซม.

ฤดูดอก พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศตามป่าเขาทั่วประเทศ

การกระจายพันธุ์ จีนตอนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 121 แสดงลักษณะดอก ก้างปลา

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 122 แสดงลักษณะลำต้น ก้างปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องศรีสมร

Cleisostoma simondii (Gagnep.) Seidenf.

ชื่ออื่นๆ เอื้องสร้อยทับทิม

ลักษณะทั่วไป

เอื้องศรีสมร เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ต้นเรียวตั้งขึ้น

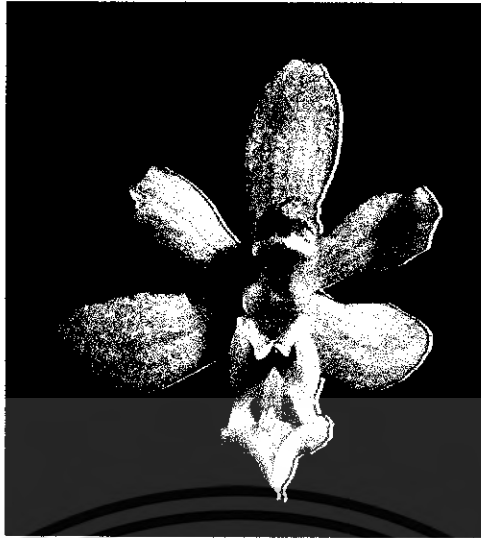
ใบ ใบเป็นแท่งกลม ยาวเรียวปลายสอบมน กว้าง 0.7 ซม. ยาว 10 - 12 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อตามข้อยาว 8 - 15 ซม. จำนวน 5 - 8 ดอกต่อช่อ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเหลือง มีขีดตามยาวสีม่วงแดง กลีบปากสีขาว มีแต้มสีชมพูเข้มที่ปลายกลีบ ดอกบานเต็มที่กว้าง 1.5 ซม.

ฤดูกาล ดอก - ธันวาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศตามป่าดิบเขาหรือป่าดิบแล้ง

เขตการกระจายพันธุ์ เนปาล เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจีนตอนใต้

[thee.ch/scitem/orchids\(2549\)online](http://thee.ch/scitem/orchids(2549)online)

ภาพที่ 123 แสดงลักษณะดอก เอื้องศรีสมร

[exoticbulbophyllum.tripod.com\(2549\)online](http://exoticbulbophyllum.tripod.com(2549)online)

ภาพที่ 124 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องศรีสมร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องผาเวียง

Dendrobium albosanguinum Lindl.

ชื่ออื่นๆ เอื้องดาวัว เอื้องตั้ง

ลักษณะทั่วไป

เอื้องผาเวียง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดกลาง

ลำต้น ขึ้นเป็นกอ ต้นเป็นลำตรง ขนาด 18 - 30 x 1.5 - 2 ซม. โคนและปลายสอบเล็กน้อย ตามข้อมีกาบเยื่อต่างๆ ปลายกาบเป็นแถบแคบสีดำ

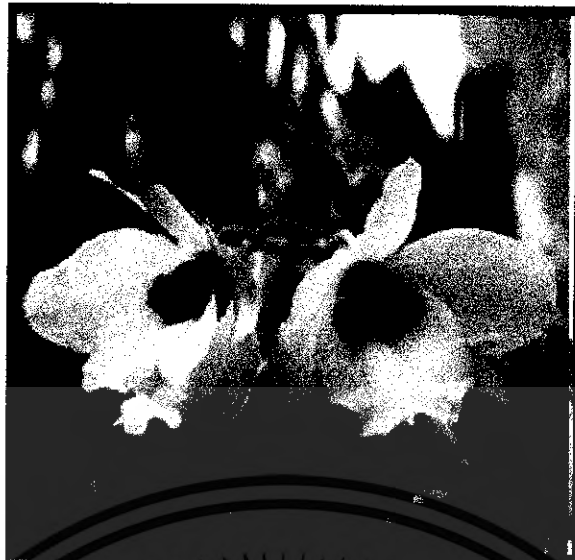
ใบ ใบรูปรีแกมรูปขอบขนาน ขนาด 12 - 15 x 2 ซม. แผ่นใบบาง แต่เหนียว ทั้งใบก่อนให้ดอก

ดอก ช่อดอกยาว 10 - 15 ซม. ดอกในช่อ 4 - 5 ดอก ขนาด 4 - 5 ซม. ดอกบานทนเป็นเวลานานและมีกลิ่นหอมอ่อนๆ จัดเป็นกล้วยไม้ที่มีดอกดกเด่นสะดุดตาและสวยงามมาก เป็นที่นิยมปลูกกันในภาคเหนือ แต่ปัจจุบันในธรรมชาติมีน้อยลงมาก

ฤดูดอก กุมภาพันธ์ - มิถุนายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์

morninggarden.com(2549)online

ภาพที่ 125 แสดงลักษณะดอก เอื้องผาเวียง

morninggarden.com(2549)online

ภาพที่ 126 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องผาเวียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องสาย

Dendrobium anosmum Lindl.

ชื่ออื่นๆ เอื้องสายหลวง

ลักษณะทั่วไป

เอื้องสาย เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ยาว 60 - 100 ซม. หรือยาวมากกว่านี้ ห้อยลง เป็นสาย โคนและปลายต้นเรียวเล็กน้อย เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น 1 - 1.5 ซม.

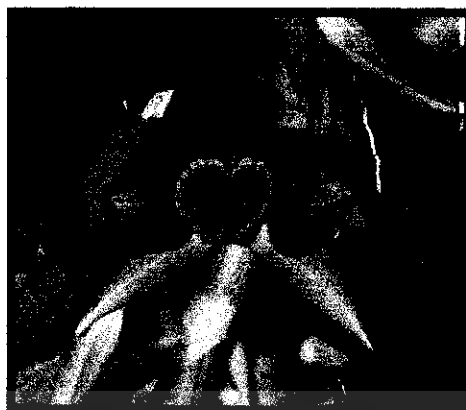
ใบ ใบรูปรีแกมแกมรูปขอบขนาน ขนาด 8 - 10 x 2 ซม. ปลายใบแหลม แผ่นใบ บางใบแก่ก่อนไปทางโคนต้นมักจะทยอยร่วงไป

ดอก ดอกเกิดตามข้อ ข้อละ 1 ดอก ขนาดดอก 4 - 5 ซม. กลีบคู่ บางพันธุ์กลีบปาก ห่อเข้าหากัน และบางพันธุ์กลีบปากค่อนข้างกางแผ่ออก กลิ่นหอมอ่อนๆ ดอกบานทน ประมาณ 1 สัปดาห์

ฤดูดอก เมษายน - กรกฎาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ ศรีลังกา อินโดจีน และภูมิภาคเอเชีย

[www.orchidenthusia.com\(2549\)online](http://www.orchidenthusia.com(2549)online)

ภาพที่ 127 แสดงลักษณะดอกเอื้องสาย

[orchidphotos.org\(2549\)online](http://orchidphotos.org(2549)online)

ภาพที่ 128 แสดงลักษณะช่อดอกเอื้องสาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องสายไหม

Dendrobium aphyllum (Roxb.) Fischer

ชื่ออื่นๆ เอื้องสายล่องแสง เอื้องล่องแสง เอื้องวงช้าง เอื้องช้อยไม้ เอื้องสายไม้ มอกคำเครือ
ลักษณะทั่วไป

เอื้องสายไหม เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำพอม ยาวได้ถึง 100 ซม. ส่วนปลายเรียว
เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น 0.5 - 1 ซม.

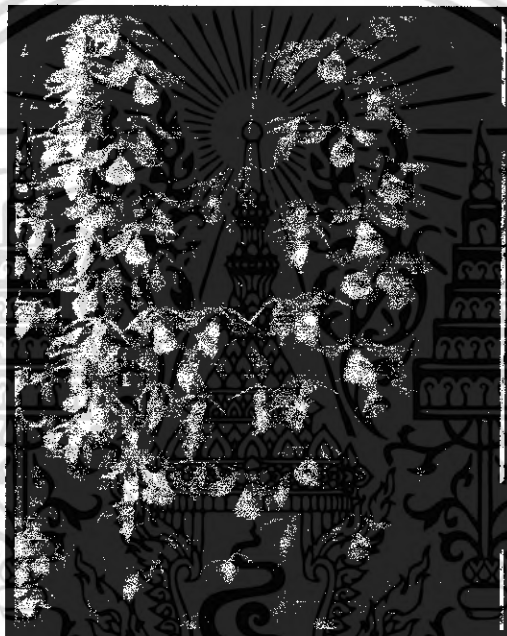
ใบ ใบรูปไข่แกมรูปรี ขนาด 5 - 7 x 2 - 2.5 ซม. ปลายแหลมมน แผ่นใบบาง และ
ร่วงก่อนถึงฤดูดอก

ดอก ดอกเกิดตามข้อ ช่อละ 1 - 2 ดอก เกือบตลอดต้น ขนาดดอก 3 - 4 ซม. กลิ่น
หอมอ่อนๆ เป็นกล้วยไม้ที่สวยงามและปลูกเลี้ยงให้ดอกได้ดีในทุกภาค
ฤดูดอก มีนาคม - เมษายน
แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้ง และป่าผลัดใบทั่วทุกภาค
เขตการกระจายพันธุ์ เอเชีย จากทางเหนือของอินเดีย จีน ลงไปถึงมาเลเซีย

merklesorchids.com(2549)online

ภาพที่ 129 แสดงลักษณะดอก เอื้องสายไหม

orchidorama.free.fr(2549)online

ภาพที่ 130 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสายไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องแซะภู

Dendrobium bellatulum Rolfe

ชื่ออื่นๆ เอื้องแซะคอกขลุ่ย เอื้องแซะหม่น

ลักษณะทั่วไป

เอื้องแซะภู เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางข้าง รูปป้อมคล้ายกระสวยหรือเกือบกลม มักจะสูงไม่เกิน 6 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางต้น 0.8 - 1 ซม. ต้นเรียงตัวชิดกันเป็นกระจุก

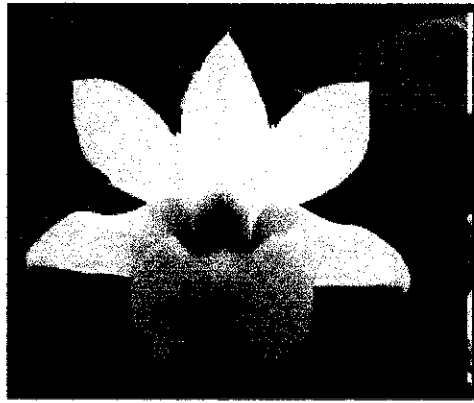
ใบ ใบรูปรี ขนาด 3 - 4 x 1.5 ซม. ปลายใบแหลม แผ่นใบเหนียวคล้ายหนัง สีเขียวอมเทา

ดอก ดอกในช่อมี 1 - 3 ดอก ขนาดดอก 2 - 2.5 ซม. กลิ่นหอมอ่อนๆ เอื้องแซะภูเป็นกล้วยไม้ขนาดเล็กที่สวยงามมาก ปัจจุบันพบเห็นได้ค่อนข้างยาก

ฤดูกาลออกดอก มกราคม - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าสน และป่าดิบแล้งที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 ม. ขึ้นไปในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย จีน เวียดนาม ลาว และเวียดนาม

viewpointgallery.escalet.net(2549)online

ภาพที่ 131 แสดงลักษณะดอก เอื้องแซะภู

nubackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 132 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องแซะภู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเงินแดง

Dendrobium cariniferum Rchb.f

ชื่ออื่นๆ เอื้องกาจก เอื้องตัง เอื้องชะะหลืออง เอื้องชะะดง

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเงินแดง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

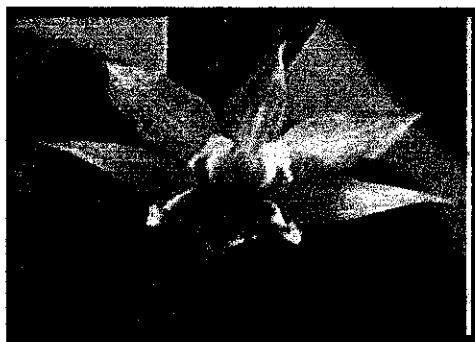
ลำต้น ลำต้นรูปทรงกระบอก เส้นผ่านศูนย์กลาง 1 - 1.5 ซม. สูง 25 - 30 ซม.

ใบ กาบใบมีขนสีน้ำตาลแดง ใบแบน รูปรีแกมขอบขนาน กว้าง 2 - 2.5 ซม. ยาว 7 - 10 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อตามข้อใกล้ปลายยอดจำนวน 2-3 ดอก สีครีมหรือสีขาว ปลายกลีบสีเหลืองจางหรือสีส้มอ่อน กลีบปากสีแต้ม และขนสีแสด ดอกบานเต็มที่ กว้าง 5 - 6 ซม. มีกลิ่นหอมแรง

ฤดูดอก ตุลาคม - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบเขา ที่ระดับความสูง 1,000 - 1,600 ม. ทางภาคเหนือ เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย จีนตอนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 133 แสดงลักษณะดอก เอื้องเงินแดง

cosmos.cool.ne.jp(2549)online

ภาพที่ 134 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องเงินแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องข้าวตอก

Dendrobium compactum Rolfe ex W. Hackett

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องข้าวตอก เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ต้นเป็นลำเล็กๆ ปลายเรียว ขนาด 3 - 6 x 0.6 - 1 ซม. ขึ้นชิดกันเป็นกระจุก

ใบ ใบรูปขอบขนานแกมรูปรี ขนาด 3 - 4 x 1 ซม. แผ่นใบบาง และอ่อน

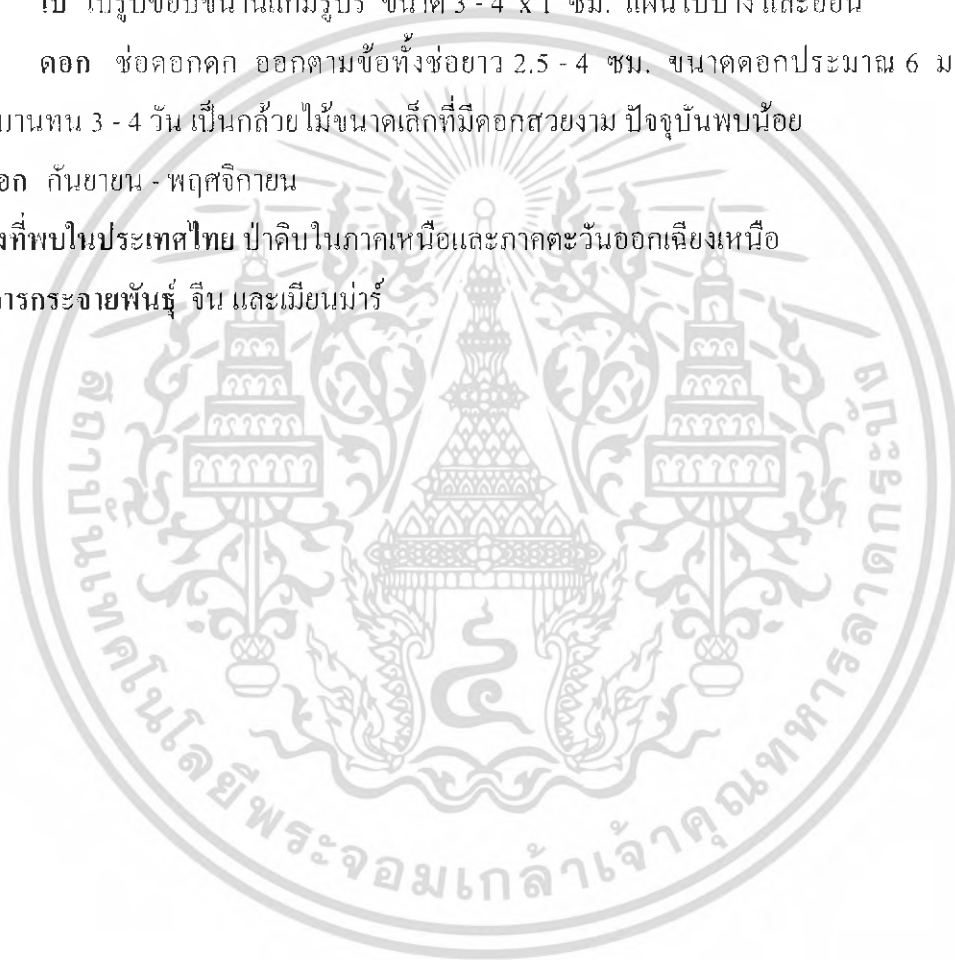
ดอก ช่อดอกคด ออกตามข้อทั้งช่อยาว 2.5 - 4 ซม. ขนาดดอกประมาณ 6 มม.

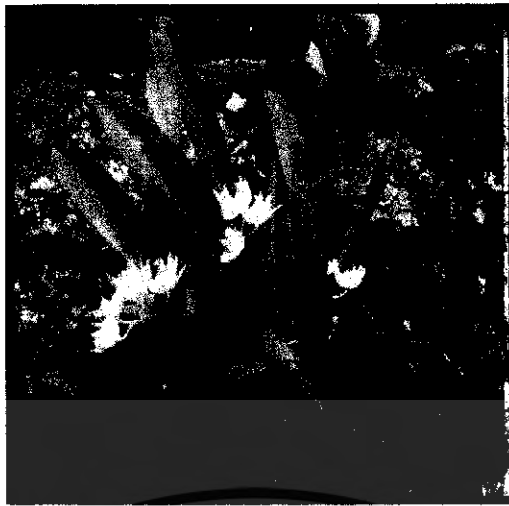
ดอกบานทน 3 - 4 วัน เป็นกล้วยไม้ขนาดเล็กที่มีดอกสวยงาม ปัจจุบันพบน้อย

ฤดูดอก กันยายน - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ จีน และเวียดนาม

[bloggang.com/viewblog\(2549\)online](http://bloggang.com/viewblog(2549)online)

ภาพที่ 135 แสดงลักษณะใบ และดอกเอื้องข้าวตอก

[thungyai.org/thai\(2549\)online](http://thungyai.org/thai(2549)online)

ภาพที่ 136 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอกเอื้องข้าวตอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องสายน้ำเขียว

Dendrobium crepidatum Lindl. & Paxt.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องสายน้ำเขียว เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ต้นเป็นลำกลม ยาว 15 - 30 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางต้น 7 - 10 มม. มีเยื่อ
กาบใบบางๆคลุม ต้นทอดเอนหรือห้อยลง

ใบ ใบยาวรี ขนาด 5 - 8 x 1.5 ซม. แผ่นใบบางและอ่อน ร่วงไปเมื่อต้นแก่

ดอก ช่อดอกเกิดตามข้อ ช่อละ 1 - 2 ดอก ขนาดดอก 2 - 2.5 ซม. บางพันธุ์
ติดฝักง่าย และกลีบไม่กาง

จุดดอก กุณฑลพันธุ์ - เมฆายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก
และภาคตะวันออก

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เนปาล สิกขิม ภูฏาน จีน ลาว และเวียดนาม

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 137 แสดงลักษณะดอก เอื้องสายน้ำเขียว

mendelu.cz(2549)online

ภาพที่ 138 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสายน้ำเขียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หวายตะมอย

Dendrobium crumenatum Sw.

ชื่ออื่นๆ นกกระยาง บวบกลางหาว แต้พระอินทร์ เอื้องมะลิ

ลักษณะทั่วไป

หวายตะมอย เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นยาวเรียวโคนเป็นลำลูกกล้วยรูปทรงกระบอก เหนือขึ้นไปเรียวผอมเป็นเส้นกลมและแข็ง ยาวได้ถึง 60 - 70 ซม. อาจจะมีแขนงแยกจากส่วนนี้ได้ ต้นขึ้นเป็นกลุ่มทอดเอนหรือห้อยลงหลายทิศทาง

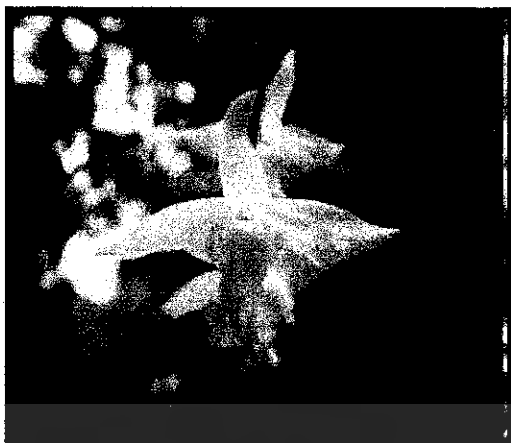
ใบ ใบเกิดที่ลำต้นช่วงบนเรียงเป็นระยะ และอาจจะลดรูปในช่วงปลาย รูปใบยาวรี ขนาด 6 - 9 x 1.5 - 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างบาง แต่เหนียว ปลายแหลมมน

ดอก ดอกเกิดตามข้อของส่วนที่ไม่มีใบ มีช่อละ 1 - 2 ดอก ขนาดดอก 2 - 2.5 ซม. กลิ่นหอมแรงและหอมจุนเล็กน้อย ดอกบานเพียงวันเดียว แต่เวลานานมักจะบานพร้อมกันทุกต้นทุกกอที่อยู่ในบริเวณเดียวกัน

ฤดูดอก ออกดอกตลอดปี

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศตามป่าชายหาด หรือป่าดิบชื้น

เขตการกระจายพันธุ์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

fulnorthps.sa.edu.au(2549)online

ภาพที่ 139 แสดงลักษณะดอก หวายตะมอย

photos1.blogger.com(2549)online

ภาพที่ 140 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก หวายตะมอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องนางฟ่อน

Dendrobium crystallinum Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ เอื้องนิ้วมือพระนารายณ์ เอื้องสายสามสี

ลักษณะทั่วไป

เอื้องนางฟ่อน เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เป็นลำพอม ยาว 30 - 60 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น 6 - 7 มม. ผิวมักเป็นร่องตามยาว ขึ้นเป็นกอห้อยลง ขั้วมีโคนกาบใบเหลือติดอยู่

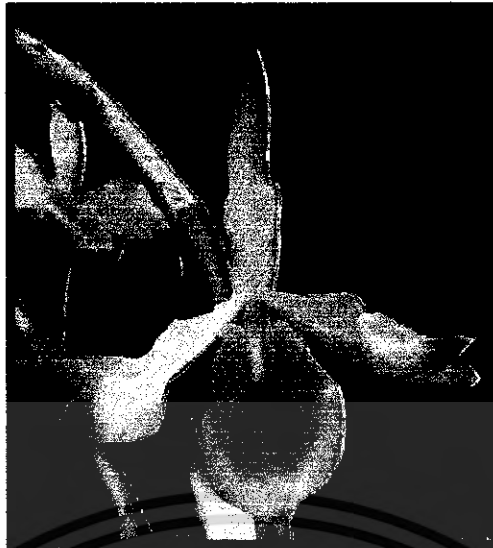
ใบ ใบรูปรีแกมรูปใบหอก ขนาด 8 - 10 x 2 - 2.5 ซม. แผ่นใบบาง ปลายแหลม มักจะทิ้งใบก่อนฤดูออก

ดอก เกิดตามข้อเป็นช่อสั้นๆช่อละ 1 - 3 ดอก ขนาดดอก 3 - 4 ซม. กลีบขาวปลายสุดม่วง โคนกลีบปากแถบ และท่อ ตรงกลางสีเหลือง สีเหลืองสด ฝาครอบอับเรณูมีตุ่มเล็กๆใต้ ปลายแหลมมองดูคล้ายผลึกแก้ว

ฤดูออก กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย เกือบทุกภาค ยกเว้นภาคใต้

เขตกระจายพันธุ์ เวียดนาม และอินโดจีน

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 141 แสดงลักษณะดอก เอื้องนางพื่อน

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 142 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องนางพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเมี่ยง

Dendrobium devonianum Paxt.

ชื่ออื่นๆ เอื้องสายม่านพระอินทร์ เอื้องสายฟ้ากั้ง เอื้องโรจน์เรืองแสง
ลักษณะทั่วไป

เอื้องเมี่ยง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำพอม ยาว 30 - 80 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 6 - 8 มม. ผิวสีเขียวอมม่วงหรือม่วงเข้มจนเกือบดำ ขึ้นเป็นกระจุกห้อยลง

ใบ ใบรูปรีแกมรูปใบหอก ขนาดประมาณ 7 - 10 x 1 ซม. แผ่นใบบางและร่วงไปก่อนมีดอก

ดอก เกิดตามข้อเกือบตลอดต้น มีช่อละ 1 - 3 ดอก ขนาดดอกประมาณ 3 ซม. กลีบดอกคู่ข้างและกลีบปากทางด้านบนมีขนละเอียดนุ่ม ขอบมีครุยละเอียด แต่ครุยที่ขอบกลีบปากจะยาวกว่า และแยกแขนง ดอกบานทน 1 - 2 สัปดาห์ เอื้องสายชนิดนี้จัดเป็นชนิดที่สวยงามมาก แต่ปัจจุบันพบน้อยลงมาก

ฤดูดอก พฤษภาคม - กรกฎาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 ม.ขึ้นไป ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ ภูฏาน อินเดีย เมียนมาร์ จีน และเวียดนาม

orchidorama.france.com(2549)online

ภาพที่ 143 แสดงลักษณะดอก เอื้องเมี่ยง

vanmyt.free.fr(2549)online

ภาพที่ 144 แสดงลักษณะดอก เอื้องเมี่ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องคำปอน

Dendrobium dixanthum Rchb. f.

ชื่ออื่นๆ เอื้องเดือน เอื้องคำป่า เอื้องคำปิง เอื้องใบไฟ เอื้องคำเส้ เอื้องไฟ

ลักษณะทั่วไป

เอื้องคำปอน เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำตรงพอม ยาว 20 - 40 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 6 - 8 มม. ผิวเรียบ สีมักจะเหลืองคล้ายเทียน ต้นขึ้นเป็นกลุ่มหรือกระจุก

ใบ ใบเป็นแถบบางและแคบ ขนาด 6 - 8 x 0.7 - 1 ซม. หักใบก่อนมีดอก

ดอก ดอกเกิดตามข้อเป็นช่อสั้นๆช่อละ 2 - 5 ดอก ขนาดดอก 2 - 2.5 ซม. บานทนประมาณ 1 สัปดาห์ มีกลิ่นหอมอ่อนๆ

ฤดูกาลบาน กุมภาพันธ์ - มีนาคม

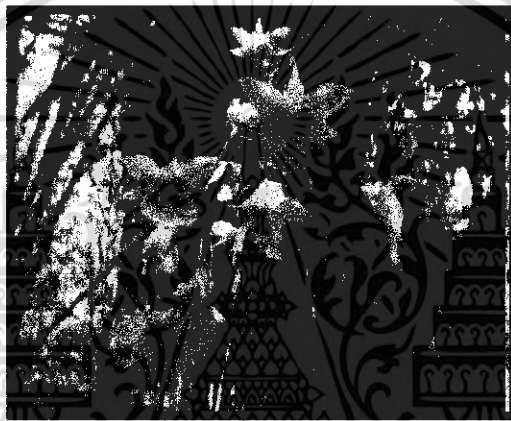
แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก

เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนามและลาว

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 145 แสดงลักษณะดอก เอื้องคำปอน

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 146 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องคำปอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเงิน

Dendrobium draconis Rchb.f.

ชื่ออื่นๆ เอื้องคิง เอื้องงุม

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเงิน เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางข้าง ลำต้นมีลักษณะค่อนข้างแข็ง ขนาดโดยประมาณ 22 - 30 x 1 - 1.5 ซม. เป็นลำร่องตามยาว ผิวต้นอ่อนมีขนสั้นละเอียดสีน้ำตาล ต้นขึ้นแน่น

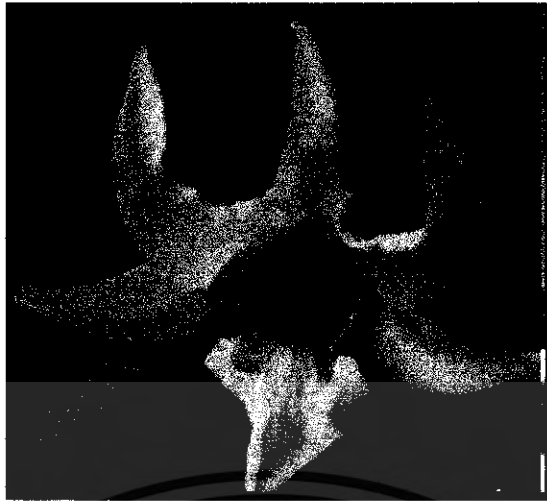
ใบ ใบเรียงเวียนสลับตลอดต้น รูปไข่แกมรูปรี ขนาด 5 - 8 x 2 - 3 ซม. ปลายหยักมนไม่เท่ากัน แผ่นใบหนาและเหนียว

ดอก ดอกเกิดตามข้อใกล้ยอด เป็นดอกเดี่ยวหรือเป็นช่อสั้นๆ มี 1 - 3 ดอก ขนาดดอก 3.5 - 4.5 ซม. กลีบคงรูป ผิวมันคล้ายขี้ผึ้ง โคนกลีบปากสีแดงอมแสด ดอกบานทนประมาณ 1 เดือน หรือมากกว่านี้

ฤดูดอก มีนาคม - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าผลัดใบเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดียนะ ฟิลิปปินส์ และอินโดจีน

orchidorama.france.com(2549)online

ภาพที่ 147 แสดงลักษณะดอก เอื้องเงิน

aoki2.si.gunma-u.ac.jp(2549)online

ภาพที่ 148 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องทอง

Dendrobium ellipsophyllum Tang & Wang

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องทอง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำค่อนข้างแข็ง ยาว 25 - 40 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางต้น 0.8 - 1 ซม. ปล้องสั้น ผิวเป็นสันและร่องตามยาว

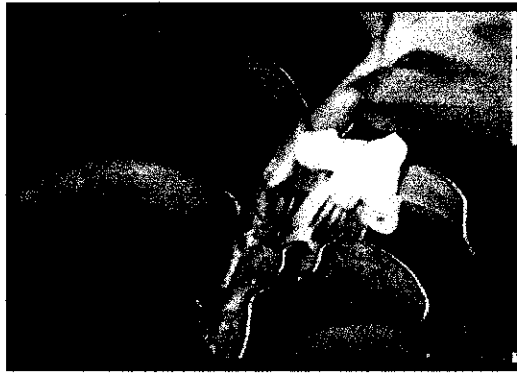
ใบ ใบรูปรีแกมรูปขอบขนาน ขนาด 2 - 2.5 x 1.2 - 1.5 ซม.

ดอก ดอกเกิดจากซอกใบ เป็นดอกเดี่ยว ก้านดอกยาว 1.2 - 1.5 ซม. ดอกขนาด 1.5 x 1.2 ซม. กลีบคงรูป ผิวมันเล็กน้อย กลีบปากในดอกบานใหม่สีนวลอมเหลือง วันต่อๆมา สีจะเข้มขึ้นเป็นสีเหลืองจนถึงสีน้ำตาลอมเหลือง

ฤดูออก มิถุนายน - สิงหาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ จีน เวียดนาม และอินโดจีน

orchidando.net(2549)online

ภาพที่ 149 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องทอง

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 150 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แวมยูรา

Dendrobium fimbriatum Hook.

ชื่ออื่นๆ เอื้องลำน้อย เอื้องลำดำดำ

ลักษณะทั่วไป

แวมยูราเป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง รูปแท่งดินสอกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 1- 1.3 ซม. ยาว 80 - 120 ซม.

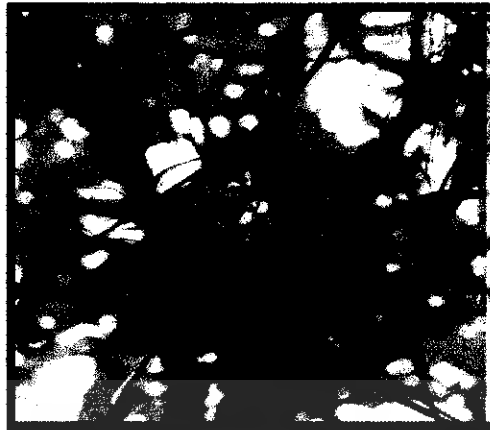
ใบ ใบแบน รูปรีแกมขอบขนาน กว้าง 2.5 ซม. ยาว 4-5 ซม.

ดอก ดอกออกเป็นช่อตามข้อใกล้ปลายยอดยาว 20 - 25 ซม. จำนวน 10 - 20 ดอก สีส้มแกมเหลืองกลีบปากมีแต้มสีน้ำตาลแดงที่กลางกลีบ ขอบกลีบหยักละเอียด ดอกบานเต็มที่ กว้าง 4 ซม.

ฤดูกาล กุฎกาพันธ์ - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศ พบตามป่าผลัดใบหรือป่าดิบแล้ง ที่ระดับความสูง 400 - 1.000 ม. ทางภาคเหนือ และภาคตะวันตก

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดียและประเทศใกล้เคียงในแถบเทือกเขาหิมาลัย จีน พม่า อินโดจีน และมาเลเซีย

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 151 แสดงลักษณะดอก แวมมูรา

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 152 แสดงลักษณะช่อดอก แวมมูรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเงินหลวง

Dendrobium formosum Roxb. ex Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเงินหลวง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

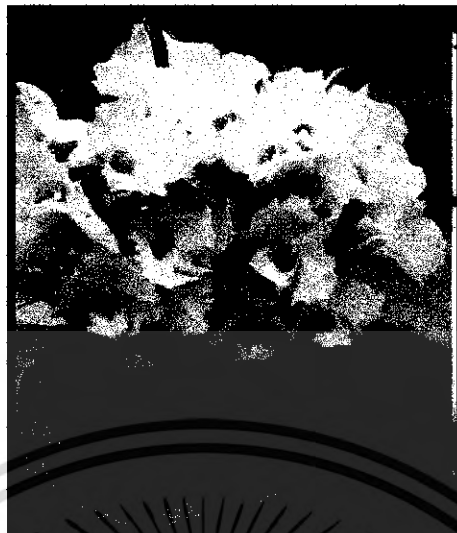
ลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตทางด้านข้าง ลำต้นมีลักษณะเป็นค่อนข้างแข็ง ขนาด 22 - 30 x 1 - 1.5 ซม. เป็นสันร่องตามยาว ผิวต้นอ่อน มีขนสั้นละเอียดสีดำ ต้นขึ้นเป็นกอแน่น

ใบ ใบเรียงเวียนสลับตลอดต้น รูปไข่แกมรูปรี ขนาด 5 - 8 x 2 - 3 ซม. ปลายหยักมนไม่เท่ากัน แผ่นใบหนาและเหนียว

ดอก ดอกเกิดตามข้อใกล้ยอด เป็นดอกเดี่ยวหรือเป็นช่อสั้นๆ มี 1 - 3 ดอก ขนาดดอก 3.5 - 4.5 ซม. กลีบคงรูป ผิวมันคล้ายขี้ผึ้ง โคนกลีบปากสีแดงอมแสด ดอกบานทนประมาณ 1 เดือน หรือมากกว่านี้

ฤดูดอก กันยายน - ธันวาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าผลัดใบเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง และภาคใต้ เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย เมียนมาร์ และอินโดจีน

aoki2.si.gunma-u.ac.jp(2549)online

ภาพที่ 153 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเงินหลวง

sqr.or.jp(2549)online

ภาพที่ 154 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องเงินหลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหเลี้ยงจันทบูร

Dendrobium friedericksianum Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เหเลี้ยงจันทบูร เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

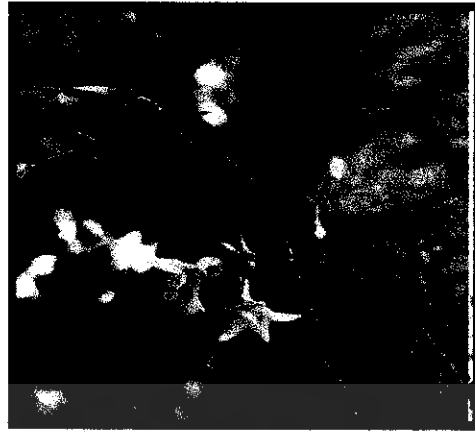
ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำ โคน และปลายเรียว ยาว 40 - 70 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางต้น 1 - 1.5 ซม. ผิวแห้งเป็นสัน และร่องตามยาว

ใบ ใบหอก ขนาด 8 - 10 x 2 - 2.5 ซม. แผ่นใบค่อนข้างบาง แต่เหนียว เรียงตัวสลับเกือบตลอดต้น บางครั้งทิ้งใบในช่วงมีดอก

ดอก เกิดใกล้ปลายต้น ช่อละ 3 - 6 ดอก ก้านดอกยาว 5 - 6 ซม. ดอกขนาด 3.5 - 4 ซม. ผิวกลีบมันเล็กน้อย มี 2 พันธุ์ คือ พันธุ์ที่มีดอกเหเลี้ยงล้วน และพันธุ์ที่มีสีม่วงแดง
ฤดูออก กุมภาพันธ์ - มีนาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้

เขตการกระจายพันธุ์ เป็นกล้วยไม้ที่พบเฉพาะถิ่นของไทย

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 155 แสดงลักษณะ ดอก เหลืองจันทบูร

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 156 แสดงลักษณะช่อดอก เหลืองจันทบูร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเมี่ยง

Dendrobium gratiosissimum Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ เอื้องกิ่งคำ

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเมี่ยง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำพอม ทอดเอนหรือห้อยลง ยาว 30 - 70 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางต้น 6 - 8 มม. โคนสอบเรียว ปล้องใต้ข้อป่องพองเล็กน้อย ผิวเรียบหรือเป็นร่องตามยาวสีเขียวอมม่วงหรือ ม่วงคล้ำจนเกือบดำ

ใบ ใบรูปไข่รูปแกมใบหอก ขนาด 6 - 8 x 2 - 2.5 ซม. แผ่นใบบาง และร่วงไปเมื่อต้นเจริญเติบโตเต็มที่

ดอก ดอกเกิดตามข้อของต้นที่ทิ้งใบแล้ว เป็นช่อสั้นๆ มี 1 - 3 ดอก ก้านดอกยาว 2.5 - 3 ซม. กลีบขาวอมม่วงอ่อนปลายสุดสีชมพูอมม่วง กลีบปากด้านบนมีขนสั้นละเอียด สีดอกคล้ายเอื้องเมี่ยงอีกชนิดหนึ่ง (*D. devonianum* Paxt.) แต่ต่างกันที่ลักษณะขนของกลีบดอกและกลีบปาก

ฤดูดอก กุมภาพันธ์ - เมษายน

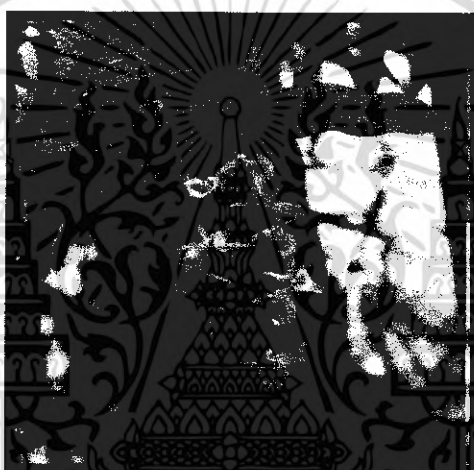
แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย จีน เวียดนาม ลาว และลาว

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 157 แสดงลักษณะดอกเอื้องเมี่ยง

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 158 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องเมี่ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องคำฝอย

Dendrobium harveyanum Rehb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องคำฝอย เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ค่อนข้างตั้งตรงหรือทอดเอน ยาว 15 - 20 ซม.

ใบ ใบรูปรีแกมรูปใบหอก ขนาด 7 - 10 x 1.5 - 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนา เหนียวคล้ายหนังข้อ

ดอก ดอกเกิดตามข้อใกล้ยอด ทั้งช่อยาว 8 - 12 ซม. ดอกในช่อโปร่ง มี 4- 12 ดอก ขนาดประมาณ 2.5 ซม. ขอบกลีบดอกมีขนละเอียดและยาว กลีบปากด้านบนและขอบมีขนยาว เอื้องคำฝอยเป็นกล้วยไม้ที่สวยงามมาก ปัจจุบันพบน้อยมาก

ฤดูดอก มกราคม - เมษายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 ม.ขึ้นไป ทางภาคเหนือ เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์ และเวียดนาม

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 159 แสดงลักษณะลำต้น และดอกเอื้องคำฝอย

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 160 แสดงลักษณะลำต้น และช่อดอกเอื้องคำฝอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องดอกมะเขือ

Dendrobium hercoglossum Rehb.f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องดอกมะเขือ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำกลม โคนสอบยาวเรียวคล้ายก้าน

ตรงกลางป่องออก ปลายเรียว ทอดเอนหลายทิศทาง ทั้งต้นยาว 25 - 70 ซม. ส่วนที่ป่องออก มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1 ซม.

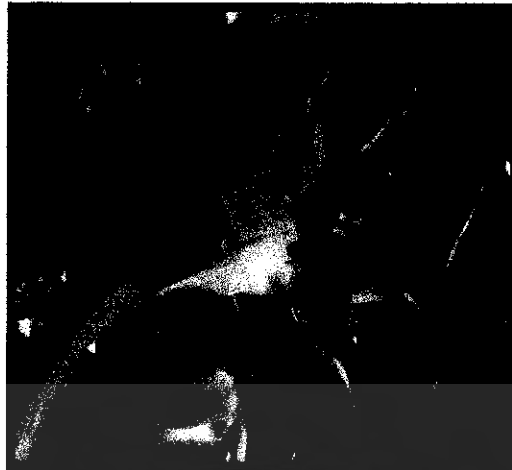
ใบ ใบเกิดจากบริเวณที่ป่องพองไปจนถึงปลายยอด รูปใบรีแกมรูปใบหอก ขนาด 6 - 8 x 1.2 ซม. แผ่นใบบาง แต่เหนียว

ดอก ดอกเกิดเป็นช่อสั้นๆ ตามข้อ ช่วงปลายต้นมักมีต้นละหลายช่อ แต่ละช่อมี 4 - 6 ดอก ขนาดดอกประมาณ 1.5 ซม. ดอกบานทน มากกว่า 1 สัปดาห์

ฤดูดอก เมษายน - พฤษภาคม

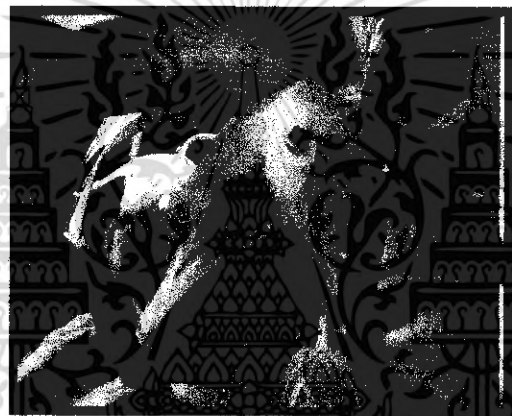
แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้

เขตการกระจายพันธุ์ จีน อินโดจีน และมาเลเซีย

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 161 แสดงลักษณะดอก เอื้องดอกมะเขือ

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 162 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และดอก เอื้องดอกมะเขือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องสีตาล

Dendrobium heterocarpum Lindl.

ชื่ออื่นๆ เอื้องชะงะดง เอื้องสีจูน

ลักษณะทั่วไป

เอื้องสีตาล เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางค้ำข้าง ต้นเป็นลำกลม โคนและปลายสอบเล็กน้อย ยาว 15 - 25 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางต้น 0.8 - 1 ซม. ขึ้นเป็นกระจุกตั้งขึ้น หรือห้อยลง

ใบ ใบรูปใบหอก ปลายใบมนหยักเว้าไม่เท่ากัน

ดอก ช่อดอกเกิดตามข้อใกล้ยอด ขนาดดอกประมาณ 3 ซม. มีกลิ่นหอมเย็น สีของดอกจะเข้มขึ้นตามอายุของดอก โดยเฉพาะสีของกลีบปากเป็นสีเหลืองทองแกมน้ำตาล เอื้องสีตาลเป็นกล้วยไม้ที่พบได้น้อยมาก

ฤดูดอก ธันวาคม - กุมภาพันธ์

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบที่สูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 1,000 ม. ขึ้นไป เกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ ประเทศไทยในแถบเทือกเขาหิมาลัย อินเดีย เมียนมาร์ จีน และอินโดจีน

mendelu.cz(2549)online

ภาพที่ 163 แสดงลักษณะดอก เอื้องสีตาล

orchidspecieassoc.gil.com(2549)online.com

ภาพที่ 164 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องสีตาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องตาเห็น

Dendrobium infundibulum Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องตาเห็น เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำพอม ยาว 25 - 40 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง ต้น 5 - 7 มม. ผิวเป็นสันแตร่องต้นตามยาว ผิวของต้นอ่อนมีขนสั้นละเอียดสีดำ ขึ้นเป็นกอ

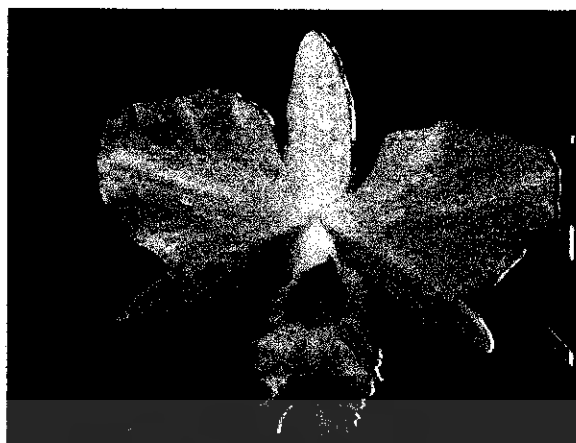
ใบ ใบรูปรีแกมรูปขอบขนาน ขนาด 7 - 10 x 1.5 - 2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างบาง แต่เหนียว ต้นแก่ทิ้งใบ

ดอก ดอกเกิดใกล้ยอด ช่อละ 1 - 3 ดอก ขนาดดอก 5 - 6 ซม. กลีบปากปลายหยักเว้า ลึกขอบจักเป็นคลื่น เอื้องตาเห็นเป็นกล้วยไม้ที่สวยงาม ดอกในช่อทยอยบานทนประมาณ 1 เดือน

ฤดูดอก สิงหาคม - มิถุนายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 ม. ขึ้นไปทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดี๋ย เวียดนาม และลาว

mendelu.cz(2549)online

ภาพที่ 165 แสดงลักษณะดอก เอื้องตาเหิน

trekkinghai.com(2549)online

ภาพที่ 166 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องตาเหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องผึ้ง

Dendrobium lindleyi Steud.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องผึ้ง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำรูปรี มักจะแบนเล็กน้อยขนาด 5 - 12 x 1.5 - 2.5 ซม. มีสันและร่องตามยาว ผิวแห้ง สีเขียวเข้ม ขึ้นเป็นกระจุกแน่น แต่ละลำมีใบ 1 ใบที่ยอด รูปรี ขนาด 6 - 12 x 2 - 2.5 ซม.

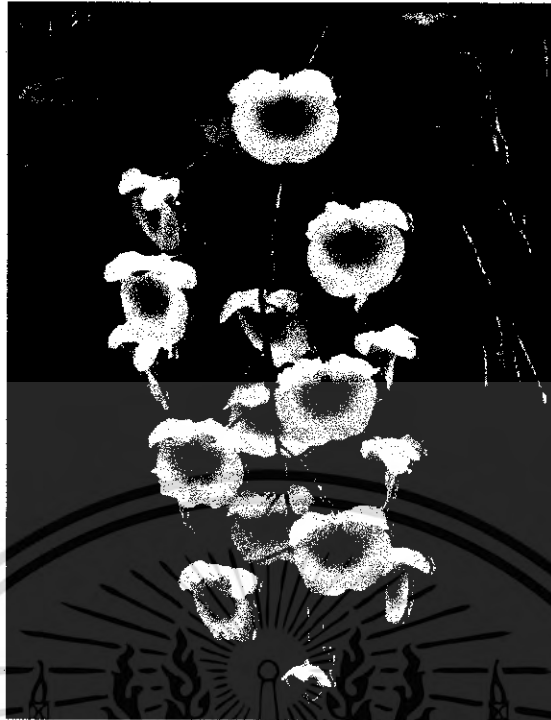
ใบ แผ่นใบหนาแข็งและเหนียว สีเขียวเข้ม ปลายใบแหลมมนหรือหยักเว้าตื้นๆ

ดอก ช่อดอกเกิดจากข้อ ห้อยลงเป็นพรวน ทั้งช่อขนาด 15 - 40 x 7 - 10 ซม. ก้านดอกพอม ยาว 3 - 4 ซม. ดอกขนาด 2 - 2.5 ซม. ดอกบานใหม่สีเหลืองอมเขียว วันต่อๆมาสีเข้มขึ้นจนเป็นสีเหลืองอมส้ม ดอกบานทนประมาณ 1 สัปดาห์ มีกลิ่นหอมอ่อนๆ เอื้องผึ้งเป็นกล้วยไม้ที่สวยงามมาก ทั้งลักษณะของต้น ใบ และช่อดอก

ฤดูออก กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบแล้งเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ สิบขิม กูฎาน อินเดีย จีน เวียดนาม ลาว และเวียดนาม

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 167 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องผิง

tropiflora.com(2549)online

ภาพที่ 168 แสดงลักษณะลำต้น ใบ และช่อดอก เอื้องผิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมุด Eria Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องช่องวงช้าง

Eria densa Ridl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องช่องวงช้าง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

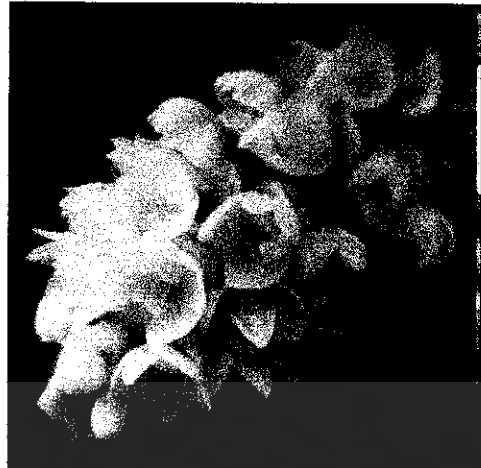
ลำต้น เจริญทางด้านข้าง ขึ้นเป็นกอ เป็นลำอวบ สูง 15 - 20 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.5 - 2.5 ซม. ต้นอาจจะแบนเล็กน้อย ผิวสีน้ำตาลอมม่วงคล้ำ มีร่องตื้นๆ ตามข้อมีเยื่อถาวรติดอยู่

ใบ ใบเกิดใกล้ยอดมี 3 - 6 ใบ ใบมีลักษณะรูปขอบขนานแกมรูปใบหอก ขนาดประมาณ 15 - 20 x 2.5 - 3 ซม. แผ่นใบค่อนข้างหนา แต่อ่อน

ดอก ช่อดอกเกิดจากซอกใบ มักจะมีดินละ 2 - 3 ช่อ ทอดเอนในแนวระนาบ ปลายโค้งลงเล็กน้อย ทั้งช่อขนาด 8 - 10 x 2 ซม. ดอกในช่อแน่น เรียงตัวคล้ายพวงมาลัย ขนาดดอกประมาณ 6 มม. ดอกสีขาว ฝักประดับเรณูสีม่วงแดงเข้ม เป็นกล้วยไม้ที่พบน้อย

ฤดูออก สิงหาคม - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบชื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 1,000 ม. ขึ้นไป ทางภาคใต้ เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย และหมู่เกาะใกล้เคียง เกาะบอร์เนียว

orchidsonline(2549)online

ภาพที่ 169 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องห้องวงช้าง

orchidsonline(2549)online

ภาพที่ 170 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องห้องวงช้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องคำหิน

Eria lasiopetala (Willd.) Ormerod

ชื่ออื่นๆ เอื้องนายศรี เอื้องคำขน

ลักษณะทั่วไป

เอื้องคำหิน เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญทางด้านข้าง ลำลูกกล้วยก่อนข้างกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 6 - 8 ซม.

มีกาบใบหุ้ม

ใบ ใบรูปขอบขนานแกมรี กว้าง 3 - 3.5 ซม. ยาว 15 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อตั้งจากโคนกอ ยาว 20 - 30 ซม. กลีบเลี้ยง และกลีบดอกสีเขียวย่ออบ
คานหลังมีขนนุ่มสีขาว กลีบปากมีลายเป็นสีน้ำตาลอมแดง เส้นแวงสีเหลือง ดอกบานเต็มที่
กว้าง 2.5 ซม.

ฤดูดอก สิงหาคม - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบชายป่าดิบแล้ง และสถานหินทางภาคตะวันออก

เขตการกระจายพันธุ์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 171 แสดงลักษณะดอก เอื้องคำหิน

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 172 แสดงลักษณะลำต้น และดอก เอื้องคำหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องนีนาง

Eria pannea Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องนีนาง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นเหง้า กลมยาว และแข็งคล้ายหลอด เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 มม. ส่วนที่ยังอ่อนมีขนสั้นนุ่ม สีขาวคลุม

ใบ ใบเกิดที่ต้น ล้วนบนเหง้ามี 2 - 4 ใบ เรียงตัวเป็นกระจุก แต่ละกลุ่มห่างกัน 1 ซม. ใบกลมยาว อวบน้ำ ขนาด 5 - 10 x 0.5 ซม.

ดอก ช่อดอกยาว 4 - 8 เซนติเมตร เกิดจากยอด สีขนนุ่ม สีขาวตลอดช่อ ดอกในช่อ 1 - 3 ดอก ก้านดอกสั้นมาก ดอกขนาด 6 - 7 มม. กลีบดอกกางออกจากกันเล็กน้อย

ฤดูออก เมษายน - พฤษภาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วไปตามป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าสน เกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ สิกิมิ ภูฏาน เมียนมาร์ อินเดีย อินโดนีเซีย จีน และมาเลเซีย

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 173 แสดงลักษณะใบ และดอก เอื้องนีนาง

bloggang.com(2549)online

ภาพที่ 174 แสดงลักษณะใบ เอื้องนีนาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องตะขามขาว

Eria siamensis Schltr.

ชื่ออื่นๆ ก้านก่อ เอื้องแปร่งสีพื้นพระอินทร์

ลักษณะทั่วไป

เอื้องตะขามขาว เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญทางด้านข้าง ต้นเป็นลำกลม ทรงกระบอกปลายมนขึ้นเป็นกลมแน่น ขนาดต้น 6 - 12 x 1 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมันเล็กน้อย ในฤดูแล้งมีร่องตื้นๆตามยาว

ใบ ใบเกิดที่ยอดมี 2 ใบ รูปรีแกมขอบขนาน ขนาด 8 - 15 x 1.2 - 1.5 ซม. ผิวมันแผ่นใบค่อนข้างบางแต่เหนียว

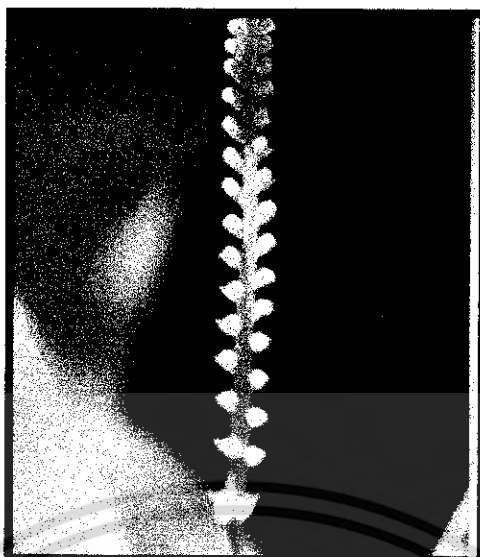
ดอก ช่อดอกเกิดที่ยอดยาว 10 - 20 ซม. มีขนสั้นละเอียด สีขาวตลอดช่อ ดอกเรียงตัวแน่น ชักเดียว ก้านดอกสั้น ขนาดดอก 3 - 4 มม. บานเกือบพร้อมกันตลอดช่อ เป็นกล้วยไม้ที่สวยงามแปลกตา และมักจะออกดอกพร้อมกันทั้งกอ

ฤดูดอก มกราคม - มีนาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบที่สูงจากระดับน้ำทะเล 800 ม.ขึ้นไป เกือบทุกภาคยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ เวียดนาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

frity.in.th(2549)online

ภาพที่ 175 แสดงลักษณะดอก เอื้องตะขาบขาว

morninggarden.com(2549)online

ภาพที่ 176 แสดงลักษณะดอก และใบ เอื้องตะขาบขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่านหัวครุ

Eulophia spectabilis (Dennst.) Suresh

ชื่ออื่นๆ ว่านดิน

ลักษณะทั่วไป

ว่านหัวครุ เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น เจริญทางด้านข้างหัวค่อนข้างกลม อยู่ใต้ดิน ขนาดประมาณ 3 ซม.

ใบ ใบรูปคล้ายใบหอก ขนาด 20 - 50 x 3 - 4 ซม. โคนเป็นกาบหุ้มซ้อนกัน แผ่นใบกว้าง

ดอก ช่อดอกตรงหรือเอนเล็กน้อย สูงได้ถึง 1 ม. ดอกเกิดช่วงบนของช่อค่อนข้างโปร่ง ขนาดดอกประมาณ 2 ซม. ขนาดต้น ใบ และช่อดอก มีความผันแปรมาก สีดอกก็มีตั้งแต่ขาว ขาวอมเหลือง ไปจนถึงม่วงเข้ม กล้วยไม้ชนิดนี้มีส่วนเหนือดินเจริญให้เห็น เฉพาะฤดูการฤดูดอก เมษายน - มิถุนายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบผลัดใบเกือบทุกภาคยกเว้น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย จีนตอนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

siamensis.org(2549)online

ภาพที่ 177 แสดงลักษณะดอก ว่านหัวครุ

siamensis.org(2549)online

ภาพที่ 178 แสดงลักษณะลำต้นและดอก ว่านหัวครุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถุด Flickingeria A.D. Hawkes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องขาไก่ป่า

Flickingeria fimbriata (Blume) Hawkes

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องขาไก่ป่า กลิ้วไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นแยกแขนงมาก ขึ้นเป็นกอ เหง้าแต่ละช่วงมี 5 - 6 ปล้อง หัวรูปรี ขนาด 3 - 7 x 1.2 - 1.5 ซม. หัวอาจแบนเล็กน้อยผิวเรียบหรือมีสันร่องตื้น ๆ

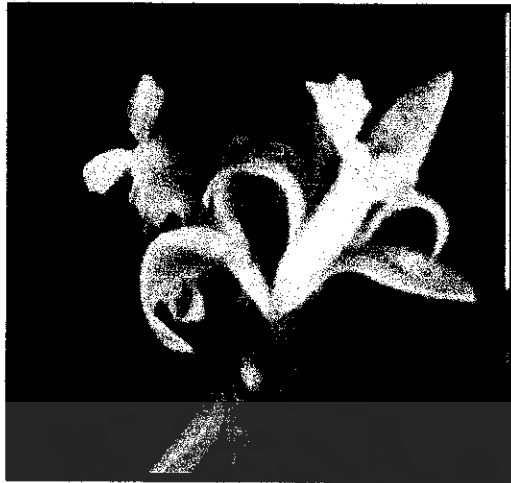
ใบ ใบรูปรี ขนาด 7.9 x 2 - 2.5 ซม. แผ่นใบค่อนข้างบางแต่เหนียว ปลายใบแหลม

ดอก ช่อดอกเกิดที่ซอกทางด้านของใบ ก้านดอกยาว 1- 1.5 ซม. ดอกขนาด 1.8 x 0.6 ซม.

ฤดูกาลออก ภูมิภาคพันธุ์ - มีนาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบภาคเหนือ และภาคตะวันตก

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์

the-beast.ru(2549)online

ภาพที่ 179 แสดงลักษณะดอก เอื้องขาไก่ป่า

trckingtai.com(2549)online

ภาพที่ 180 แสดงลักษณะดอก ลำคั่น และใบ เอื้องขาไก่ป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องตีนเต่า

Gastrochilus bellinus (Rehb.f.) Kuntze

ชื่ออื่นๆ เกื้องคำ เกื้องสารภี

ลักษณะทั่วไป

เอื้องตีนเต่า เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด ต้นมีลักษณะกลมยาว อวบน้ำ ขนาดประมาณ 5 - 15 x 0.5 - 0.7 ซม. รากใหญ่ยาว เกาเขแนบต้นไม้หรือกิ่งไม้

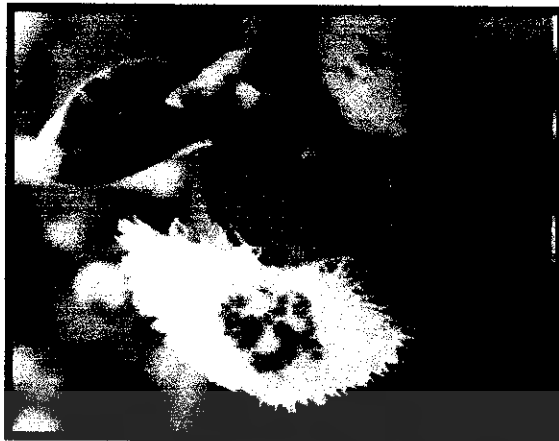
ใบ ใบขนาด 10 - 15 x 2 - 2.5 ซม. ปลายใบหยักไม่เท่ากัน

ดอก ดอกในช่อ 5 - 10 ดอก ขนาดประมาณ 2 ซม. กลีบทั้งห้ามีสีม่วงเข้มประเกือบเต็มกลีบ ปีกกลีบปากมีขนสีขาวยาวปกคลุม

ฤดูกาลออก กุมภพันธ์ - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบแล้งที่สูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 1,000 ม. ขึ้นไป ในภาคเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ จีน เวียดนาม และลาว

lesorb.com(2549)online

ภาพที่ 181 แสดงลักษณะดอก เอื้องดินเต่า

perso.wanadoo.fr(2549)online

ภาพที่ 182 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องดินเต่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตีนเต่ากระ

Gastrochilus calceolaris (Buch.Ham. ex J. E. Sm.) D. Don

ชื่ออื่นๆ เสือลาย

ลักษณะทั่วไป

เสือกายเป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ต้นกลม ยาว 5 - 10 ซม. ก้อนข้างแข็ง

ใบ ใบเป็นแถบแคบ ขนาด 12 - 15 x 1 ซม. ปลายหักไม่เท่ากัน

ดอก ดอกในช่อ 5 - 10 ดอก ขนาดประมาณ 1.5 ซม. กลีบสีเหลืองมีแต้มสีม่วงแดง

ประกระจาย ขอบกลีบปากเป็นจัก ด้านบนมีขนสีขาวสั้นไม่หนาแน่น

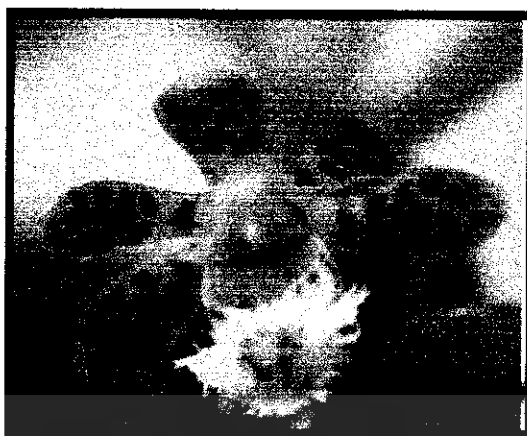
ฤดูดอก กุมภาพันธ์ - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบแล้งในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ ภาคเหนือของอินเดีย สิกขิม ภูฏาน เนปาล เวียดนาม

และมาเลเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 183 แสดงลักษณะดอก ตีนเต่ากระ

hobby-orchideen.de(2549)online

ภาพที่ 184 แสดงลักษณะช่อดอก ตีนเต่ากระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช้างฮ่อมคอ

Gastrochilus obliquus (Lindl.) Kze.

ชื่ออื่นๆ เสือเหลือง

ลักษณะทั่วไป

ช้างฮ่อมคอ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด กล้วยไม้อิงอาศัย สูง 3 - 7 ซม. ลำต้นเป็นแท่งสั้น

ใบ ใบรูปขอบขนาน กว้าง 4 - 6 ซม. ยาว 15 - 20 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อตามซอกใบ ก้านช่อสั้นมาก ดอกย่อยเรียงแน่น กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีเหลืองหรือมีประสีม่วง กลีบปากสีขาวปลายกลีบแผ่ และมีขนขอบหยักเป็นริ้วละเอียด ตอนกลางกลีบมีแต้มสีเหลือง และประสีแดงอมม่วง ดอกบานเต็มที่ กว้าง 2 ซม.

ฤดูดอก ตุลาคม - มกราคม

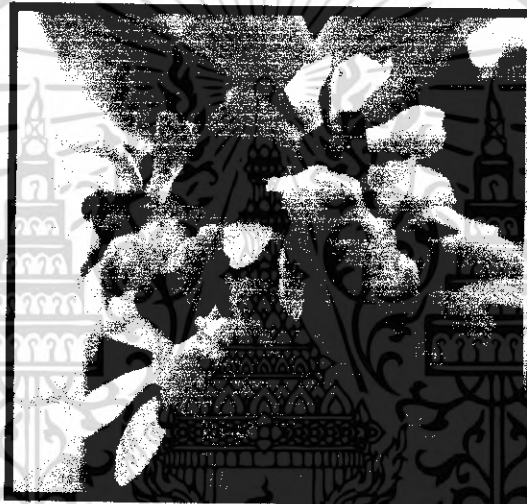
แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วประเทศ ตามป่าดิบเขา

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

mrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 185 แสดงลักษณะช่อดอก ช้างฮ้อมคอ

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 186 แสดงลักษณะช่อดอก ช้างฮ้อมคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สตูด Grammatophyllum Blume

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่านเพชรหึง

Grammatophyllum speciosum Bl.

ชื่ออื่นๆ ว่านจูเหลืออม

ลักษณะทั่วไป

ว่านเพชรหึง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

ลำต้น ลำต้นเจริญทางด้านข้าง ต้นสูง 1 - 2 เมตร หรือมากกว่านี้ เส้นผ่าศูนย์กลางต้น 3 - 5 ซม.

ใบ ใบรูปแถบ ขนาด 30 - 60 x 3 - 4 ซม.

ดอก ช่อดอกตรงหรือเอนเล็กน้อย สูง 50 - 100 ซม. หรือมากกว่านี้ ดอกในช่อดอก ขนาด 6 - 8 ซม. ดอกทยอยบานเป็นเวลานาน ว่านเพชรหึงเป็นกล้วยไม้ ปัจจุบันพบน้อยมาก

ฤดูออก กรกฎาคม - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ พม่า ลาว เวียดนาม และภูมิภาคมาเลเซีย

[pref.kyoto.jp\(2549\)online](http://pref.kyoto.jp(2549)online)

ภาพที่ 187 แสดงลักษณะดอก ว่านเพชรหิ๊ง

[www.orchidenthusia.com\(2549\)online](http://www.orchidenthusia.com(2549)online)

ภาพที่ 188 แสดงลักษณะใบ และลำต้น ว่านเพชรหิ๊ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องเล่นลม

Grosourdya appendiculata (Blume) Rechb. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องเล่นลม เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น ลำต้นเจริญทางปลายยอด กล้วยไม้ชนิดนี้มักเกาะอยู่กับเปลือกไม้หลวมๆ รากพอมยาว บางครั้งมีแต่ปลายรากที่ยึดเกาะ

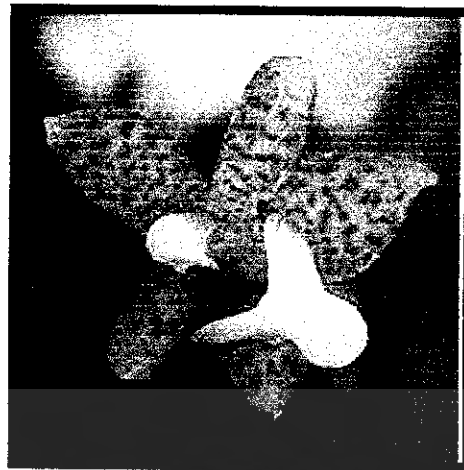
ใบ ใบขนาด 6 - 8 x 1 - 1.2 ซม. แผ่นใบค่อนข้างบาง อวบน้ำ แต่อ่อน ปลายใบแหลม

ดอก ช่อดอกยาว 3 - 5 ซม. ดอกบานคราวละ 1 ดอก ขนาดประมาณ 1 ซม.

ฤดูออก พฤษภาคม - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ตามป่าดิบชื้นเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลาง

เขตการกระจายพันธุ์ เมียนมาร์ และภูมิภาคมาเลเซีย

topicstock.pantip.com(2549)online

ภาพที่ 189 แสดงลักษณะดอกเอื้องเล่นลม

topicstock.pantip.com(2549)online

ภาพที่ 190 แสดงลักษณะใบ ราก และดอกเอื้องเล่นลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุล **Habenaria Willd.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บีตแดง

Habenaria rhodocheila Hance

ชื่ออื่นๆ สังกหิน ลิ่นมังกร เพิน

ลักษณะทั่วไป

บีตแดง เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น มีหัวใต้ดินแบบมันฝรั่ง ต้นสั้นมีใบหลายใบกระจายรอบ

ใบ ใบรูปรีแกมรูปขอบขนาน ขนาด 8 - 12 × 1.5 - 2.5 ซม. ปลายแหลม แผ่นใบบาง ขอบใบมักจะเป็นคลื่น

ดอก ช่อดอกสูง 7 - 18 ซม. ดอกเกิดค่อนข้างไปทางปลายช่อ จำนวน 3 - 10 ดอก ห้อยบานเป็นเวลา 1 - 2 สัปดาห์ ขนาดดอก 2 - 3 × 1.5 - 2 ซม. สีดอกมีความหลากหลายเช่น สีเหลือง เหลืองอมส้ม สีแสด แสดอมแดง หรือสีชมพู

ฤดูออก กันยายน - ตุลาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ขึ้นตามซอกหิน บนหิน หรือตามที่ดินร่วนในป่าดิบทุกภาค เขตการกระจายพันธุ์ จีน ลาว เวียดนาม มาเลเซีย และฟิลิปปินส์

yonggee.name(2549)online

ภาพที่ 191 แสดงลักษณะดอก ปัดแดง

scienceviews.com(2549)online

ภาพที่ 192 แสดงลักษณะดอก ปัดแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตากล่อ

Kingidium delicosum (Rchb. f.) Sweet

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

ตากล่อ เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญทางปลายยอด ต้นเล็กสั้น อวบน้ำ รากใหญ่แบน และยาว เกาะแนบ เปลือกไม้

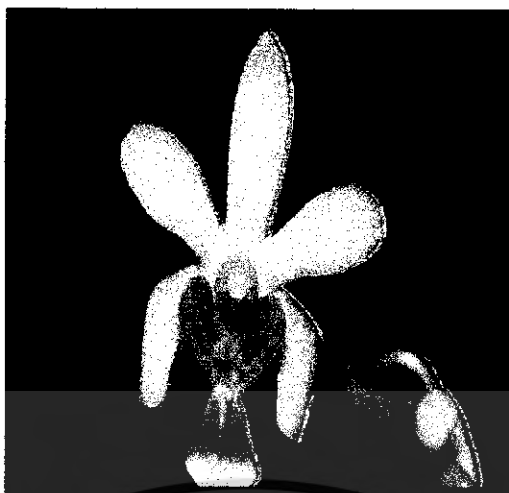
ใบ ใบเป็นแผ่นแบนรูปขอบขนานแกมรูปรี ขนาด 5 - 15 x 2 - 5 ซม. มี 3 - 5 ใบต่อต้น เรียงตัวเวียนรอบต้นแต่มักจะบิดตัวมาอยู่ในระนาบเดียว ใบสีเขียวเข้ม และผิวมัน

ดอก ช่อดอกทอดเอนหรือห้อยลงเล็กน้อย ยาวประมาณ 8 - 15 ซม. บางครั้งแยกแขนง ทอยบานเป็นเดือน ขนาดดอกประมาณ 1.2 ซม. เป็นกล้วยไม้ขนาดเล็กที่สวยงาม และปลูกเลี้ยงได้ค่อนข้างง่าย

ฤดูออก สิงหาคม - มีนาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบทั่วทุกภาค

เขตการกระจายพันธุ์ ภูมิภาคเอเชียในเขตร้อน และเขตอบอุ่นทางตอนใต้

nrbackpacker.com(2549)online

ภาพที่ 193 แสดงลักษณะดอก ตากาถ่อ

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 194 แสดงลักษณะดอก และใบ ตากาถ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่านน้ำทอง

Ludisia discolor (Ker-Gawl.) A. Rich.

ชื่ออื่นๆ ผักเบี้ยช้าง ตุ๊กตาทอง ว่านร้อนทอง

ลักษณะทั่วไป

ว่านน้ำทอง เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ลำต้นอวบน้ำ ทอดขนานกับพื้น

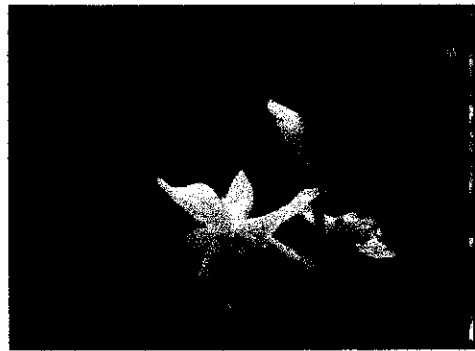
ใบ ใบรูปไข่ สีน้ำตาลแดงเกือบดำ กว้าง 2 - 2.5 ซม. ยาว 4 - 6.5 ซม. เส้นใบเป็นร่างแหสีน้ำตาลอ่อน

ดอก ออกเป็นช่อที่ปลายดอก ก้านช่อยาว 15 ซม. ดอกย่อยเรียงแน่นที่ปลายช่อ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีขาว ปลายเส้าเกสรสีเหลืองดอกบานเต็มที่กว้าง 1 - 1.5 ซม.

ฤดูกาล กุมภพันธ์ - กันยายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบขึ้นบนหินริมธารหรือใกล้น้ำตกในป่าดิบ ทางภาคตะวันออกและภาคใต้

เขตการกระจายพันธุ์ จีนตอนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ocbidenthusia.com(2549)online

ภาพที่ 195 แสดงลักษณะดอก ว่านน้ำทอง

gidconsinger.ca(2549)online

ภาพที่ 196 แสดงลักษณะช่อดอก ว่านน้ำทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หูเสือ

Malaxis acuminata D. Don

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

หูเสือ เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น เจริญเติบโตทางข้าง ต้นอวบนำ รูปกรวยคว่ำ หรือรูปรี มีโคนกาบใบหุ้ม
สูง 3 - 6 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลาง 4 - 5 ซม.

ใบ ใบรูปรีแกมใบรูปหอก ขนาด 5 - 9 x 2 - 3 ซม. แผ่นใบบางมีแนวพับจีบตามยาว
ปลายใบแหลม โคนใบเป็นกาบหุ้มต้น ใบจำนวน 4 - 6 ใบเรียงเวียนซ้อนกัน

ดอก ช่อดอกเกิดที่ยอด สูง 7 - 12 ซม. ดอกในช่อโปร่ง เกิดจากช่วงปลายช่อ หยอ
บานไปจนหมดช่อประมาณ 1 สัปดาห์ ขนาดดอก 0.8 - 1 ซม. ก้านดอกยาวประมาณ 1 ซม.

ฤดูกาลออก มีดูนายน - กรกฎาคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบทางเหนือ ภาคตะวันออกเฉียง และภาคใต้
เขตการกระจายพันธุ์ เกือบทุกประเทศในเอเชีย

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 197 แสดงลักษณะช่อดอก หูเสือ

orchidspecies.com(2549)online

ภาพที่ 198 แสดงลักษณะช่อดอก หูเสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สตูด Oberonia Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องแพนใบโค้ง

Oberonia acaulis Griff.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องแพนใบโค้ง เป็นกล้วยไม้อิงอาศัย

ลำต้น เจริญเติบโตทางด้านข้าง ต้นขึ้นเป็นกระจุก และมักจะห้อยลง ใบมีขนาด 6 - 10 x 1 - 1.5 ซม.

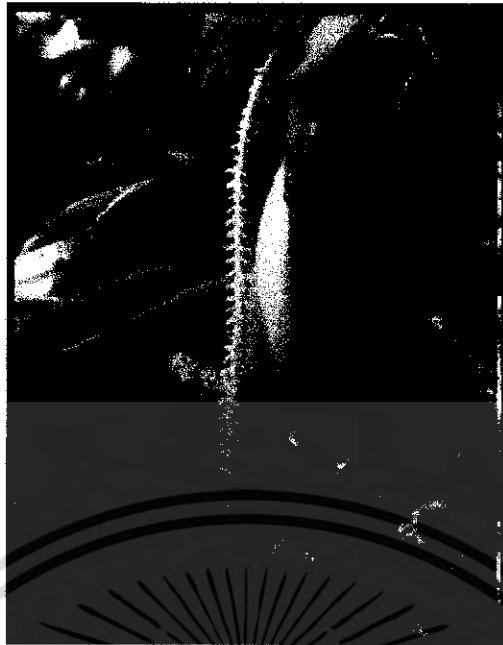
ใบ ปลายใบแหลมมักจะโค้งเข้าด้านใน แผ่นใบอวบน้ำมี 3 - 4 ใบ ใบรอบนอกสั้นกว่าใบใกล้ยอด

ดอก ช่อดอกยาว 10 - 15 ซม. ห้อยลง ก้าน และแกนช่อพอม ดอกในช่อค่อนข้างโปร่ง ก้านดอกยาว 1.5 - 2 ซม. ขนาดดอกประมาณ 2 มม.

ฤดูออก กรกฎาคม - กันยายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ ประเทศในเทือกเขาหิมาลัย เนปาล และเวียดนาม

[www.thungyai.org\(2549\)online](http://www.thungyai.org(2549)online)

ภาพที่ 199 แสดงลักษณะดอก เอื้องแพนใบโค้ง

[khonbaakpae.com\(2549\)online](http://khonbaakpae.com(2549)online)

ภาพที่ 200 แสดงลักษณะใบ เอื้องแพนใบโค้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องพลาตงาม

Pleione maculata (Lindl.) Lindl.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

เอื้องพลาตงาม เป็นทั้งกล้วยไม้อิงอาศัย และกล้วยไม้ดิน

ลำต้น เจริญทางด้านข้าง หัวรูปทรงกระบอกเตี้ย ขนาด 2.5 - 5 x 2.5 - 3.5 ซม.

มีสองปลีอง ปลีองบนรูปคล้ายกรวยคว่ำ บริเวณข้อเป็นลอนนูน โดยรอบ ผิวเป็นร่องตามยาว มักจะมีจุดประสีม่วง และมีเยื่อคาบใบติดอยู่

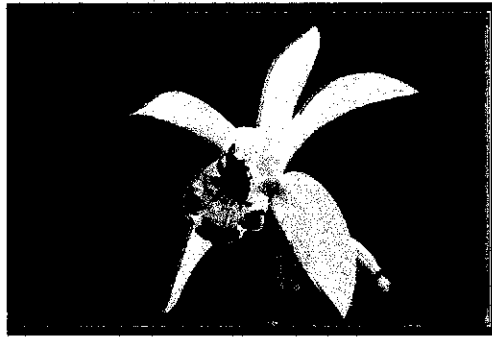
ใบ ใบเป็นแถบ รูปรี ขนาด 6 - 10 x 1 ซม. เนื้อใบบาง และอ่อน ร่วงไปก่อนฤดูดอก

ดอก ก้านช่อดอกสั้น มี 1 - 2 ดอก ก้าน ดอก 2 - 2.5 ซม. ดอกขนาด 3 - 4 ซม.

ฤดูดอก ตุลาคม - พฤศจิกายน

แหล่งที่พบในประเทศไทย ป่าดิบทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตการกระจายพันธุ์ ประเทศในแถบเทือกเขาหิมาลัย อินเดีย เมียนมาร์ และจีนตอนใต้

pleione.info(2549)online

ภาพที่ 201 แสดงลักษณะดอก เอื้องพลายงาม

pleione.info(2549)online

ภาพที่ 202 แสดงลักษณะดอก เอื้องพลายงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุล Zeuzine Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอื้องดินน้อยปากกาง

Zeuxine affinis (Lindl.) Benth. ex Hk. f.

ชื่ออื่นๆ -

ลักษณะทั่วไป

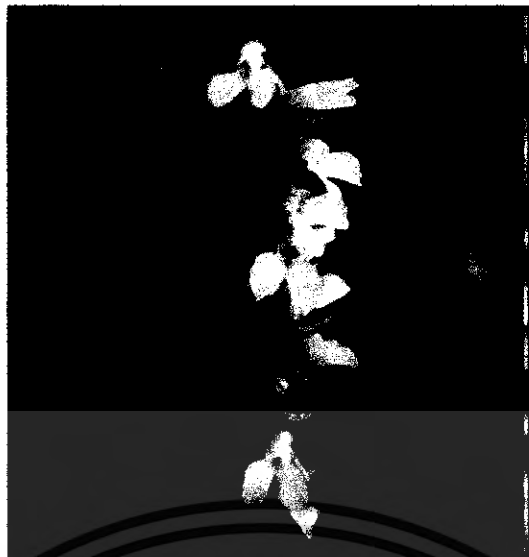
เอื้องดินน้อยปากกาง เป็นกล้วยไม้ดิน

ลำต้น ต้นขนาดเล็ก ต้นส่วนที่เจริญจากเหง้าสูง 12 - 18 ซม.

ใบ ใบรูปไข่แกมรูปรี แผ่นใบบาง ก้านใบสั้น โคนเป็นกาบพองหุ้มต้น มีใบ 5 - 8 ใบ ต่อต้น ขนาดใบ กว้าง 1.2 - 1.5 ซม. ยาว 2.5 - 3 ซม.

ดอก ช่อดอกเกิดที่ปลายยอด ยาว 8 - 10 ซม. ดอกทยอยบานไปสู่ยอด จำนวนดอก ในช่อประมาณ 10 ดอก ขนาด 0.6 - 0.8 ซม. กลีบเลี้ยงสีเขียวแกมขาว ด้านหลังกลีบมีขน กลีบปากกว้าง สีขาว ปลายกลีบแยกเป็นสองแฉก ปลายกลีบห้อยเล็กน้อย
ฤดูออก ธันวาคม - มกราคม

แหล่งที่พบในประเทศไทย พบตามป่าดิบเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคกลางและภาคตะวันตก
เขตการกระจายพันธุ์ สิบขิม ภูฏาน อินเดียตะวันออกเฉียงเหนือ เมียนมาร์ และมาเลเซีย

trekkingthai.com(2549)online

ภาพที่ 203 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องดินน้อยปากกาง

bioggang.com(2549)online

ภาพที่ 204 แสดงลักษณะช่อดอก เอื้องดินน้อยปากกาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุลกล้วยไม้พื้นเมืองของไทยทั้งหมด

Acampe Lindl.
Acanthephippium Blume
Acriopsis Blume
Adenoneos Blume
Aerides Lour.
Agrostophyllum Blume
Anoechtochilus Blume
Anthogonium Wall. ex Lindl.
Aphylochis Blume
Appendicula Blume
Arachnis Blume
Ammodorum Breda
Arundina Blume
Ascocentrum Schltr. Ex J.J. Sm.
Bletilla Rehb.f.
Brachycorythis Lindl.
Brachypeza Garay
Bromheadia Lindl.
Bulbophyllum Thouars
Calanthe Ker Gawl.
Ceratostylis Blume
Chiloschista Lindl.
Cirrhopetalum Lindl.
Cleisomeria Lindl. ex G. Don
Cleisostoma Blume
Coelogyne Lindl.
Cryptopylos Garay
Crepidium Blume
Cymbidium Sw.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dendrobium Sw.
Dendrochilum Blume
Dienia Lindl.
Diploplora Hook.f.
Doritis Lindl.
Drymoda Lindl.
Epieranthes Blume
Epigeneium Gagnep.
Eria Lindl.
Eriodes Rolfe
Esmeralda Rehb.f.
Eulophia R.Br. ex Lindl.
Flickingeria A.D. Hawkes
Galeola Lour.
Gastrochilus D.Don
Geodorum Jacks.
Goodyera R.Br.
Grammatophyllum Blume
Grosourdia Rehb.f.
Habenaria Willd.
Hemipilia Lindl.
Herpysma Lindl.
Holcoglossum Schltr.
Hygrochilus Pfitzer
Ione Lindl.
Ipsca Lindl.
Kingidium P.F. Hunt
Lesliea Seidenf.
Liparis Rich
Ludisia A. Rich.
Luisia Gaudich.

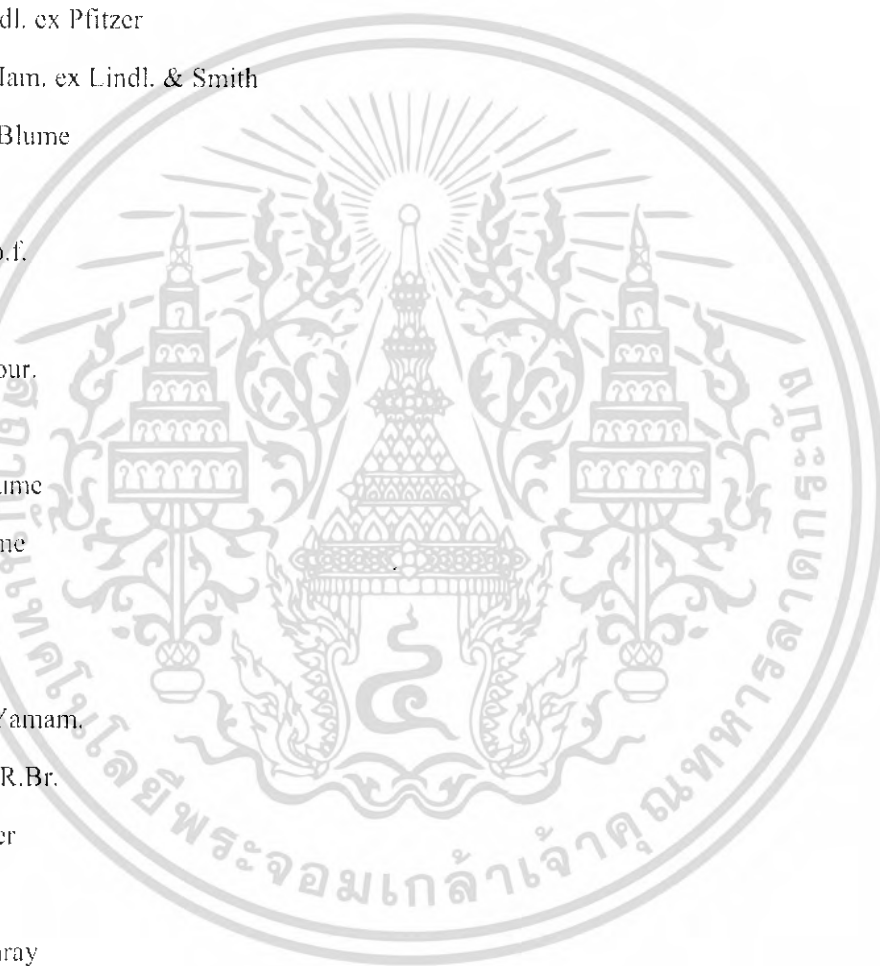
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Malaxis Soland. ex Sw.
 Malleola J.J. Sm.& Schltr.
 Mastigion Garay
 Micropera Lindl.
 Microsaccus Blume
 Mischobulbon Schltr.
 Nephelaphyllum Blume
 Nervilia Comm. ex Gaudich.
 Oberonia Lindl.
 Ornithochilus (Lindl.) Benth.
 Othochilus Lindl.
 Panisea (Lindl.) Lindl.
 Paphiopedilum Pfitzer
 Papilionanthe Schltr.
 Pecteilis Raf.
 Pelatantheria Ridl.
 Pennilabium J.J. Sm.
 Peristylus Blume
 Phaius Lour.
 Phalaenopsis Blume
 Pholidota Lindl.
 Pleione D.Don
 Plocoglottis Blume
 Podochilus Blume
 Polystachya Hook.
 Pomatocalpa Breda, Kuhl & Hasselt
 Porpax Lindl.
 Pteroceras Hasselt ex Hassk.
 Renanthera Lour.
 Renantherella Ridl.
 Rhynchostylis Blume

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Rhytionanthos Garay
 Robiquetia Gaudich.
 Saccolabiopsis J.J. Sm.
 Sarcoglyphis Garay
 Schoenorechis Blume
 Seidenfadenia Garay
 Smitinandia Holttum
 Spathoglottis Blume
 Staurochilus Ridl. ex Pfitzer
 Sunipia Buch.-Ham. ex Lindl. & Smith
 Taeniophyllum Blume
 Tainia Blume
 Thecostele Rehb.f.
 Thelasis Blume
 Trixsperrum Lour.
 Trias Lindl.
 Trichoglottis Blume
 Trichotosia Blume
 Tropidia Lindl.
 Trudelia Garay
 Tuberolabium Yamam.
 Vanda Jones ex R.Br.
 Vandopsis Pfitzer
 Vanilla Mill.
 Ventricularia Garay
 Zeuzine Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกุลกล้วยไม้พื้นเมืองของไทยในแต่ละภูมิภาค

ภาคเหนือ

Acampe Lindl.
Acanthephippium Blume
Acriopsis Blume
Aerides Lour.
Agrostophyllum Blume
Anoechtochilus Blume
Anthogonium Wall. ex Lindl.
Aphyllorchis Blume
Arachnis Blume
Armadorum Breda
Arundina Blume
Ascoentrum Schltr. Ex J.J. Sm.
Bletilla Rehb.f.
Brachycorythis Lindl.
Bromheadia Lindl.
Bulbophyllum Thouars
Calanthe Ker Gawl.
Ceratostylis Blume
Chiloschista Lindl.
Cirrhopetalum Lindl.
Cleisomeria Lindl. ex G.Don
Cleisostoma Blume
Coeloglyne Lindl.
Cryptopylos Garay
Crepidium Blume
Cymbidium Sw.
Dendrobium Sw.
Dienia Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Diplopora Hook.f.
 Doritis Lindl.
 Drymoda Lindl.
 Epicranthes Blume
 Epigeneium Gagnep.
 Eria Lindl.
 Eriodes Rolfe
 Esmeralda Rehb.f.
 Eulophia R.Br. ex Lindl.
 Flickingeria A.D. Hawkes
 Gastrochilus D.Don
 Geodorum Jacks.
 Goodyera R.Br.
 Habenaria Willd.
 Hemipilia Lindl.
 Herpysma Lindl.
 Holcoglossum Schltr.
 Hygrochilus Pfitzer
 Ione Lindl.
 Kingidium P.F. Hunt
 Lesliea Seidenf.
 Liparis Rich.
 Luisia Gaudich.
 Malaxis Soland. ex Sw.
 Malleola J.J. Sm.& Schltr.
 Micropera Lindl.
 Nervilia Comm. ex Gaudich.
 Oberonia Lindl.
 Ornithochilus (Lindl.) Benth.
 Othochilus Lindl.
 Panisea (Lindl.) Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Paphiopedilum Pfitzer
Papilionanthe Schltr.
Pecteilis Raf.
Pelatantheria Ridl.
Peristylus Blume
Phaius Lour.
Phalacnopsis Blume
Pholidota Lindl.
Pleione D.Don
Podochilus Blume
Polystachya Hook.
Pomatocalpa Breda, Kuhl & Hasselt
Porpax Lindl.
Pteroceras Hasselt ex Hassk.
Rhynchostylis Blume
Rhytionanthos Garay
Robiquetia Gaudich.
Sarcoglyphis Garay
Schoenorchis Blume
Seidenfadenia Garay
Smitinandia Holttum
Spathoglottis Blume
Staurochilus Ridl. ex Pfitzer
Stereochilus Lindl.
Sunipia Buch.-Ham. ex Lindl. & Smith
Tainia Blume
Thecostele Rehb.f.
Thelasis Blume
Trixspermum Lour.
Trias Lindl.
Trichoglottis Blume

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Trichotosia Blume

Tropidia Lindl.

Trudelia Garay

Vanda Jones ex R.Br.

Vandopsis Pfitzer

Vanilla Mill.

Ventricularia Garay

Zeuzine Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Acampe Lindl.
Acanthephippium Blume
Acriopsis Blume
Aerides Lour.
Agrostophyllum Blume
Anoectochilus Blume
Anthogonium Wall. ex Lindl.
Appendicula Blume
Arachnis Blume
Armadorum Breda
Arundina Blume
Ascocentrum Schltr. Ex J.J. Sm.
Brachyeorythis Lindl.
Bromheadia Lindl.
Bulbophyllum Thouars
Calanthe Ker Gawl.
Chilosechista Lindl.
Cirrhopetalum Lindl.
Cleisomeria Lindl. ex G. Don
Cleisostoma Blume
Coclogyne Lindl.
Crepidium Blume
Cymbidium Sw.
Dendrobium Sw.
Dienia Lindl.
Diplopora Hook. f.
Doritis Lindl.
Drymoda Lindl.
Epigeneium Gagnep.
Eria Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eulophia R.Br. ex Lindl.
 Flickingeria A.D. Hawkes
 Gastrochilus D.Don
 Geodorum Jacks.
 Goodyera R.Br.
 Grammatophyllum Blume
 Habenaria Willd.
 Herpysma Lindl.
 Hygrochilus Pfitzer
 Kingidium P.F. Hunt
 Liparis Rich
 Luisia Gaudich.
 Malaxis Soland. ex Sw.
 Malleola J.J. Sm. & Schltr.
 Mastigion Garay
 Micropera Lindl.
 Nephelaphyllum Blume
 Nervilia Comm. ex Gaudich.
 Oberonia Lindl.
 Ornithochilus (Lindl.) Benth.
 Othochilus Lindl.
 Panisea (Lindl.) Lindl.
 Paphiopedilum Pfitzer
 Papilionanthe Schltr.
 Pecteilis Raf.
 Pelatantheria Ridl.
 Peristylus Blume
 Phaius Lour.
 Phalaenopsis Blume
 Pholidota Lindl.
 Pleione D.Don

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Polystachya Hook.
 Pomatoealpa Breda .Kuhl & Hasselt
 Porpax Lindl.
 Pteroceras Hasselt ex Hassk.
 Rhynchostylis Blume
 Rhytionanthos Garay
 Robiquetia Gaudich.
 Sarcoglyphis Garay
 Schoenorchis Blume
 Seidenfadenia Garay
 Smitinandia Holttum
 Spathoglottis Blume
 Staurochilus Ridl. ex Pfitzer
 Sunipia Buch.-Ham. ex Lindl. & Smith
 Taeniophyllum Blume
 Tainia Blume
 Thecostele Rechb.f.
 Thelasis Blume
 Trixsperrum Lour.
 Trias Lindl.
 Trichoglottis Blume
 Trichotosia Blume
 Tropidia Lindl.
 Tuberolabium Yamam.
 Vanda Jones ex R.Br.
 Vandopsis Pfitzer
 Zeuzine Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคตะวันออกเฉียง

Acampe Lindl.

Acanthephippium Blume

Adenoncos Blume

Aerides Lour.

Agrostophyllum Blume

Appendicula Blume

Arachnis Blume

Arundina Blume

Ascocentrum Schltr. Ex J.J. Sm.

Brachycorythis Lindl.

Bulbophyllum Thouars

Calanthe Ker Gawl.

Ceratostylis Blume

Chiloschista Lindl.

Cirrhopetalum Lindl.

Cleisomeria Lindl. ex G. Don

Cleisostoma Blume

Coelogyne Lindl.

Cymbidium Sw.

Dendrobium Sw.

Dienia Lindl.

Diploplora Hook.f.

Doritis Lindl.

Eria Lindl.

Eulophia R.Br. ex Lindl.

Flickingeria A.D. Hawkes

Gastrochilus D. Don

Geodorum Jacks.

Grammatophyllum Blume

Grosourdya Rehb.f.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Habenaria Willd
Kingidium P.F. Hunt
Liparis Rich
Ludisia A. Rich.
Luisia Gaudich.
Malaxis Soland. ex Sw.
Malleola J.J. Sm.& Schltr.
Micropera Lindl.
Microsaccus Blume
Nephelaphyllum Blume
Nervilia Comm. ex Gaudich.
Ornithochilus (Lindl.) Benth.
Othochilus Lindl.
Panisea (Lindl.) Lindl.
Paphiopedilum Pfitzer
Pelatantheria Ridl.
Phaius Lour.
Phalaenopsis Blume
Pholidota Lindl.
Pomatocalpa Breda, Kuhl & Hasselt
Porpax Lindl.
Pteroceras Hasselt ex Hassk.
Rhynchostylis Blume
Rhytionanthos Garay
Robiquetia Gaudich.
Smitinandia Polttum
Spathoglottis Blume
Staurochilus Ridl. ex Pfitzer
Taeniophyllum Blume
Tainia Blume
Thecostele Rehb.f.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Trixpermum Lour.

Trias Lindl.

Trichoglottis Blume

Trichotosia Blume

Tropidia Lindl.

Vanda Jones ex R.Br.

Vanilla Mill.

Zeuxine Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

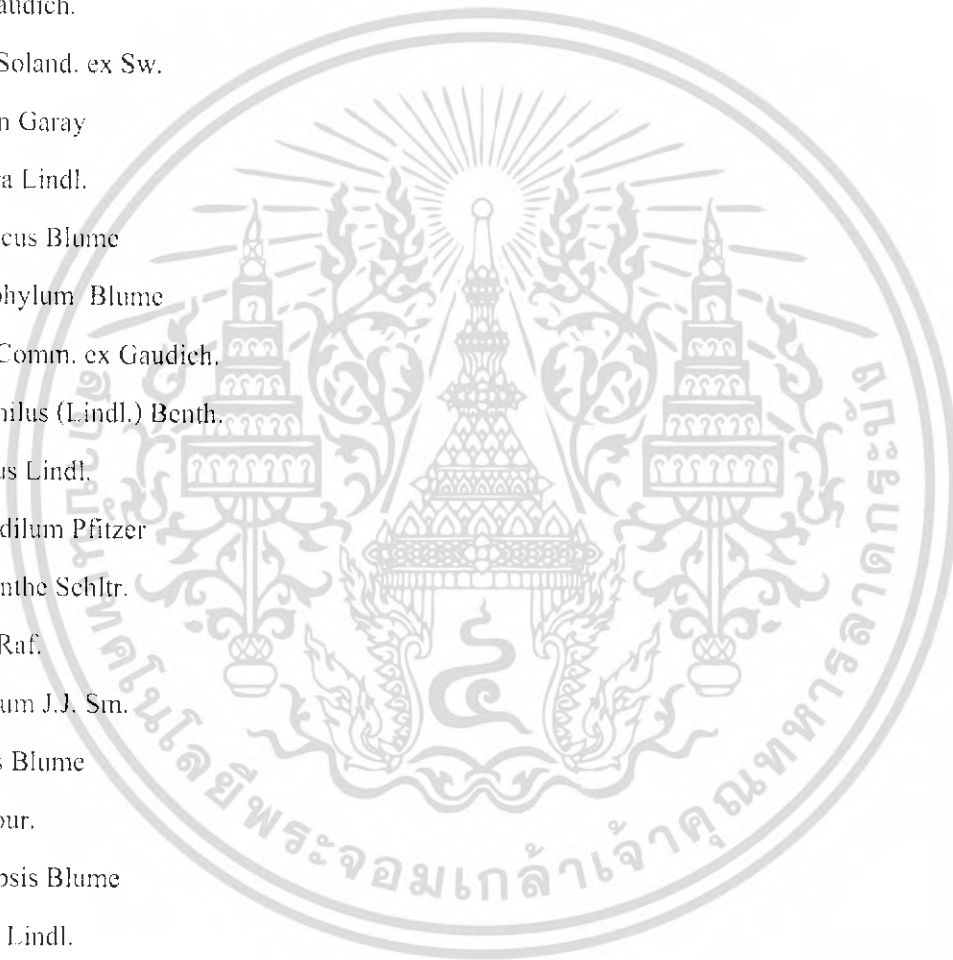
ภาคใต้

Acampe Lindl.
 Acanthephippium Blume
 Acriopsis Blume
 Adenoncos Blume
 Acrides Lour.
 Agrostophyllum Blume
 Appendicula Blume
 Arachnis Blume
 Arundina Blume
 Ascocentrum Schltr. Ex J.J. Sm.
 Brachycorythis Lindl.
 Bulbophyllum Thouars
 Calanthe Ker Gawl.
 Ceratostylis Blume
 Cirrhopetalum Lindl.
 Cleisomeria Lindl. ex G.Don
 Cleisostoma Blume
 Coelogyne Lindl.
 Cymbidium Sw.
 Dendrobium Sw.
 Dendrochilum Blume
 Dienia Lindl.
 Diplopora Hook.f.
 Doritis Lindl.
 Epicranthes Blume
 Eria Lindl.
 Fulophia R.Br. ex Lindl.
 Flickingeria A.D. Hawkes
 Gastrochilus D.Don
 Geodorum Jacks.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Goodyera R.Br.
 Grammatophyllum Blume
 Grosourdya Rehb.f.
 Habenaria Willd.
 Kingidium P.F. Hunt
 Leslea Seidenf.
 Liparis Rich
 Ludisia A. Rich.
 Luisia Gaudich.
 Malaxis Soland. ex Sw.
 Mastigion Garay
 Micropera Lindl.
 Microsaccus Blume
 Nephelaphyllum Blume
 Nervilia Comm. ex Gaudich.
 Ornithochilus (Lindl.) Benth.
 Othochilus Lindl.
 Paphiopedilum Pfitzer
 Papilionanthe Schltr.
 Pecteilis Raf.
 Pennilabium J.J. Sm.
 Peristylus Blume
 Phaius Lour.
 Phalaenopsis Blume
 Pholidota Lindl.
 Pleione D.Don
 Polystachya Hook.
 Pomatocalpa Breda ,Kuhl & Hasselt
 Porpax Lindl.
 Pteroceras Hasselt ex Hassk.
 Renanthera Lour.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

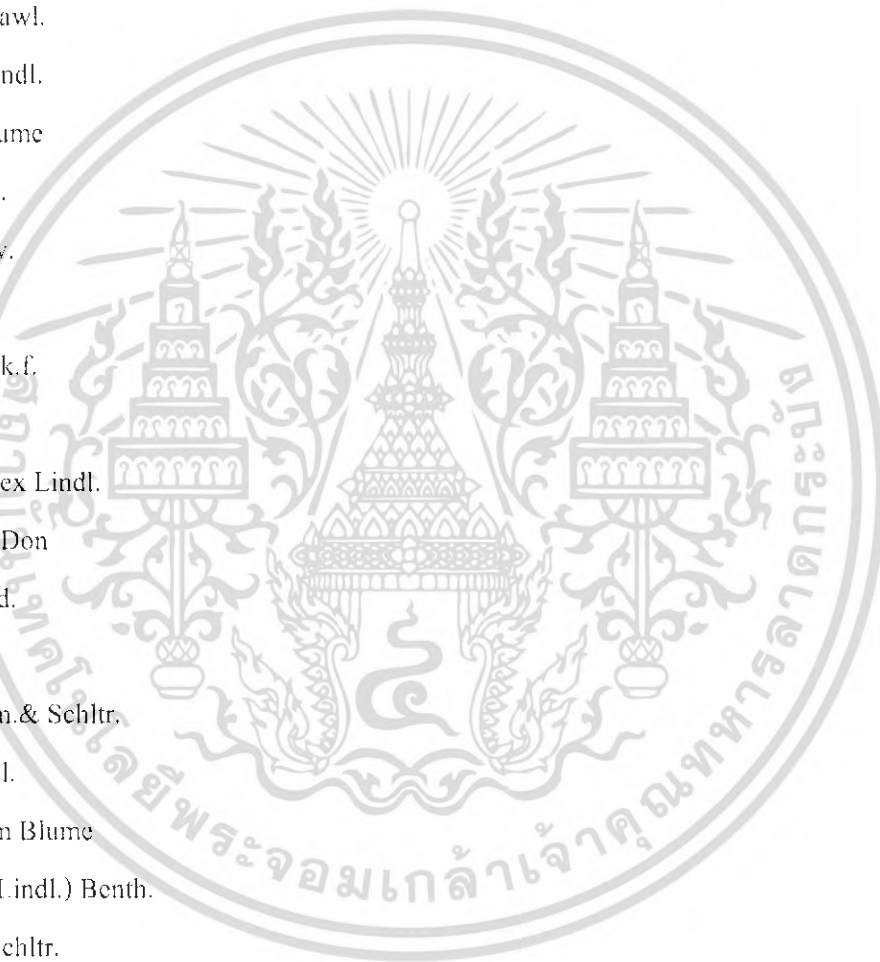
Smitinandia Holttum
 Spathoglottis Blume
 Staurochilus Ridl. ex Pfitzer
 Taeniophyllum Blume
 Tainia Blume
 Thecostele Rehb.f.
 Thelasis Blume
 Trixspermum Lour.
 Trias Lindl.
 Trichoglottis Blume
 Trichotosia Blume
 Tropidia Lindl.
 Vandopsis Pfitzer
 Vanilla Mill.
 Ventricularia Garay
 Zeuzine Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคกลาง

Acampe Lindl.
 Aerides Lour.
 Agrostophyllum Blume
 Appendicula Blume
 Brachycorythis Lindl.
 Brachypeza Garay
 Bulbophyllum Thouars
 Calanthe Ker Gawl.
 Chiloschista Lindl.
 Cleisostoma Blume
 Cymbidium Sw.
 Dendrobium Sw.
 Dienia Lindl.
 Diplopora Hook.f.
 Eria Lindl.
 Eulophia R.Br. ex Lindl.
 Gastrochilus D.Don
 Habenaria Willd.
 Liparis Rich
 Malleola J.J. Sm.& Schltr.
 Micropera Lindl.
 Nephelaphyllum Blume
 Ornithochilus (Lindl.) Benth.
 Papilionanthe Schltr.
 Pecteilis Raf.
 Pholidota Lindl.
 Polystachya Hook.
 Pomatocalpa Breda ,Kuhl & Hasselt
 Pteroceras Hasselt ex Hassk.
 Renanthera Lour.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Robiquetia Gaudich.

Seidenfadenia Garay

Trixspermum Lour.

Trichoglottis Blume

Vanilla Mill.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคตะวันตก

Acampe Lindl.
 Acriopsis Blume
 Adenoncos Blume
 Aerides Lour.
 Agrostophyllum Blume
 Arundina Blume
 Ascocentrum Schltr. Ex J.J. Sm.
 Brachycorythis Lindl.
 Bromheadia Lindl.
 Bulbophyllum Thouars
 Calanthe Ker Gawl.
 Cheirostylis Blume
 Chiloscista Lindl.
 Cirrhopetalum Lindl.
 Cleisomeria Lindl. ex G.Don
 Cleisostoma Blume
 Coelogyne Lindl.
 Cymbidium Sw.
 Dendrobium Sw.
 Dienia Lindl.
 Diplopora Hook.f.
 Doritis Lindl.
 Eria Lindl.
 Eulophia R.Br. ex Lindl.
 Flickingeria A.D. Hawkes
 Gastrochilus D.Don
 Geodorum Jacks.
 Goodyera R.Br.
 Habenaria Willd.
 Hemipilia Lindl.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Herpysma Lindl.
Hygrochilus Pfitzer
Kingidium P.F. Hunt
Liparis Rieh
Luisia Gaudich.
Micropera Lindl.
Nervilia Comm. ex Gaudich.
Oberonia Lindl.
Ornithochilus (Lindl.) Benth.
Othochilus Lindl.
Panisea (Lindl.) Lindl.
Paphiopedilum Pfitzer
Papilionanthe Schltr.
Pelatantheria Ridl.
Peristylus Blume
Phalaenopsis Blume
Pholidota Lindl.
Polystachya Hook.
Pomatocalpa Breda .Kuhl & Hasselt
Porpax Lindl.
Pteroceras Hasselt ex Hassk.
Rhynchostylis Blume
Saccolabiopsis J.J. Sm.
Seidenfadenia Garay
Smitinandia Holttum
Staurochilus Ridl. ex Pfitzer
Sunipia Buch.-Ham. ex Lindl. & Smith
Thelasis Blume
Trixspermum Lour.
Trias Lindl.
Trichoglottis Blume

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Trichotomia Blume

Vanda Jones ex R.Br.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการศึกษา

จากการพัฒนาเว็บไซต์กล้วยไม้พื้นเมืองเมืองของไทย พบว่าสามารถจำแนกกล้วยไม้พื้นเมืองของประเทศไทยเป็น 6 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคใต้ มีจำนวนสกุลของกล้วยไม้ ดังนี้ ภาคเหนือ 98 สกุล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 88 สกุล ภาคตะวันออก 69 สกุล ภาคตะวันตก 64 สกุล ภาคกลาง 35 สกุล และภาคใต้ 77 สกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

วีระชัย ฒ นคร .2543 .สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์(เล่ม 6) .โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.
กรุงเทพฯ .

ศุภร เหมินทร์ .2548.เอกสารอัครสำเนาประกอบการสอน วิชา กล้วยไม้ ภาควิชา พืชสวน
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง .
กรุงเทพฯ

สลิล สิทธิสังขธรรม และ นฤมล กฤษณชาติ.2548.คู่มือกล้วยไม้.พิมพ์ครั้งที่ 7 .สารคดี.กรุงเทพฯ.

อบฉันท ไททอง .2547 .กล้วยไม้เมืองไทย.พิมพ์ครั้งที่ 7 .บ้านและสวน. กรุงเทพฯ .

<http://aoki2.si.gunma-u.ac.jp> วันที่ 15 ธันวาคม 2548

<http://biotech.tipo.gov.tw> วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2549

<http://caycanhvietnam.com> วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2549

<http://cgh.hkcampus.net> วันที่ 22 มีนาคม 2549

<http://community.webshots.com> วันที่ 15 ธันวาคม 2548

<http://cosmos.cool.ne.jp> วันที่ 17 มกราคม 2549

<http://gideonsinger.ca> วันที่ 22 ธันวาคม 2548

<http://home.hiroshima-u.ac.jp> วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2549

<http://kanchanapisek.or.th> วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2549

<http://orchidorama.ifrance.com> วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549

<http://orchidorama.free.fr> วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549

<http://scienceviews.com> 14 ธันวาคม 2548

<http://usefilm.com> วันที่14 ธันวาคม 2548

<http://viewpointgallery.escalet.net> วันที่ 24 มกราคม 2549

<http://www.bguz.unizh.ch> วันที่ 17 ธันวาคม 2548

<http://www.bloggang.com> วันที่ 24 มกราคม 2549

<http://www.clanorchids.com> วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549

<http://www.edit.ne.jp> วันที่14 มกราคม 2549

<http://www.fernsiam.com> วันที่ 16 มกราคม 2549

<http://www.gardenweb.com> วันที่ 14 ธันวาคม 2548

<http://www.fulnorthps.sa.edu.au> วันที่ 11 มกราคม 2549

<http://www.seikyoku.ne.jp> วันที่ 17 ธันวาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<http://www.hobby-orchideen.de> วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2549
<http://www.innweston.com> วันที่ 10 ธันวาคม 2548
<http://www.khonbaakpae.com> วันที่ 15 มกราคม 2549
<http://www.mendelu.cz> วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549
<http://www.mominggarden.com> 14 ธันวาคม 2548
<http://www.mvorchideje.cz> วันที่ 15 มกราคม 2549
<http://www.orchideen-bilder.de> วันที่ 15 ธันวาคม 2548
<http://www.orchidees.fr> วันที่ 23 มกราคม 2549
<http://www.orchidenthusia.com> 14 ธันวาคม 2548
<http://www.orchidsonline.com> วันที่ 23 มีนาคม 2549
<http://www.orchidspeciessoc.gil.com.au> วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2549
<http://www.orchid-society-gb.org.uk> วันที่ 14 ธันวาคม 2548
<http://www.panmai.com> วันที่ 15 มกราคม 2549
<http://www.pref.kyoto.jp> วันที่ 10 ธันวาคม 2548
<http://www.pleione.info> วันที่ 22 มีนาคม 2549
<http://www.premdesign.com> วันที่ 24 มกราคม 2549
<http://www.qsb.org> วันที่ 23 มกราคม 2549
<http://www.rickstropica.com> วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549
<http://www.sdahidtp.com> วันที่ 23 มกราคม 2549
<http://www.speciesorchids.com> วันที่ 14 ธันวาคม 2548
<http://www.swu.ac.th> วันที่ 23 มกราคม 2549
<http://www.thee.ch> วันที่ 22 มีนาคม 2549
<http://www.the-beast.ru> วันที่ 24 มกราคม 2549
<http://www.thungyai.org> วันที่ 23 มกราคม 2549
<http://www.tropiflora.com> วันที่ 24 มกราคม 2549
<http://www.trekkingthai.com> วันที่ 22 มีนาคม 2549
<http://www.xtbg.ac.cn> วันที่ 10 ธันวาคม 2548
<http://www.yonggee.name> วันที่ 24 มกราคม 2549
<http://zanaf.dyndns.biz> 14 ธันวาคม 2548

Nantiya Vaddhanaphuti .2005. A Field Guide to the Wild Orchids of Thailand . Silkworm Books

Bangkok Thailand

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้